C. 1
44
389

VIII

Alexandri
e Mauro Cordato

Rhetorica.

B. b. f. L. 12.

Alex. Mauro-
Cordato.
de Rhetoricâ

Риторическое наставление) по выго-
сании и отбытии сочинение
Александров Лаврокордатом.

προοίμιον ὁς ἐν γεωγραφικῇ.

Πολύμνια λέγοιδ' αἱ ἡ γεωγραφική, ὡδ' ποιῶν ἐξυμνοῦσα ἐ'δο:
ξάζουσα. ὃς γὰρ ποιῶν, πάνυ ὃς ἀξιάκουστ, ἐ' σοφίᾳ ἐμφέρων
βίον ζωῦσα ἐφ' ἑαυτὴν ἡμυθεσμένην, ὑμνῳδὰ ἐ'αὐτοῦ, ἐκδοδα,
ἐ'αὐτὴν ποιῶνδα ποιεσοδεσμένην ἀποδιδόδα, ἐ'αὐ ζῶσον βίον,
ἐ'αὐτὴν ἀνοποίαν, ἐ'αὐτὴν ἀγροικῶ ἀποδιδόδα (ὃς γὰρ ἐδο ζωῦσα ἐσ:
λαὶ ἀνόθαγμα ἀνομαίδην) ὑμνῳδὰ, ἐ'ὅσον δὲ ὑμνοῦσα, ἐ'λαβοδόδσον ἢ
μέλδα ἐφ' ἁὼ ἐζῆν γραθοῦσ ἐ'γνώσοδ, ποιδαμοῦ ἐστὶ οὐδ,
ἐ' ποιῆσι μυσῖδα, ἀναβαίνοδα ἐ' ἀναγράφοδ
λιῶδαν, ἐ' ἐξεπιτηδοῦσα ἢ ἀποδιῶσιν μοιεῶν ἀπὸ βαρβα:
ρώδεσ ἐ' ἄλογον, ἢ γεωμετοῦσα δὲ ἐγρόνοδον ἐ' ἀστρονομῖδα
ἀνοῦσα ὃς ἀεὶ ἀεροῦ, λαῖ δὲ ἐξιῶδα ἐφ' ὁρθογραφῖδ
ἐ' ἐκοιμαίδουσα, ἐ' οὐδαμῆ δὲ ποδὸ ἰάσχε μιθρωπίνη ἐκὶ ἐπὶ ἐφ':
ποδ. ἀδιαφθορῶδα γὰ ἐ' βαρβαρα ἀπεσχαβοῦσα μοδεάνα, ἢ
ἀρχαροῖδα ἐ' ἀφιλέλληδα ἐοιῆ. ἐμπίπλαν οὖδοδ ἐχούσηδ, ὡδ':
ἀλλ, ἀνθρωπίνον ὑμνῶ αὐτῆ ἐσι λιλαμπὸ ἀπὸ ἀλλα φόνον ἐκ:
λαβαπτομένους ἐκ ἀναύδητον ἰοῦ πάρου, οὐ γὰ ἐ' ὑμνῶ χάρ,
ἐ' χορεύδον αὐλίόμην φόνον, ἀιδῆφονον ἡγνοεῖμένος, ἐν
αὐλοῖ ἔβδα ἐκὶ μαθήσεως, μαὶ οὐχ' ἐ' ἰοῖς ἄλλοις ποιοῦσαν.
ἰοὺ ἰοὺ ἢ γεωγραφικὴ ἰαὶ χρωδέσδα, ἐ' μάλιστα ἀποδὸν
ἢ μέλη ἰαὶ ἀφαὶ ἰοῖς ἐδόξ ἀναγραφόμενα ἀπὸ ἐσῖν ἢ ἐ'πὶ
ξυνάδειν λοῦ, ἢ ἀφιλοσόφησα ἐσοὶ ἰὸ ἀγνοημόνεσαν ἐ' ἀθρόα:
σαν ἰοὺ ἐπιδυμοῦδα ἢ ἐκ ἐ'ργῶν ἀνάγμαι ἀποδεῖν ἐσὶ ἀν:
λοιμαχομένδα ἀπὸ ἐ'ς αὐτὰ. ὀλλ ἰοὺ ἀποσῶσ ἢ ὑμνῶν ἰυχῆν, ὁ
ἀεσὸ, ποδ' ἐμπίπλοδ, ἀλλὰ ἐ'πὶ ἀεσοῦ ἀνὰ ἐ'πὶ ἀεσοῦ ἐπὶ, ὁλ
ἢ ἡμῖν, ἐ' ἐ'ν ἐ'ν, ἐ' ἐ'ν ἐ'ν ἐ'ν

Ῥητορικῆς τέχνης σύνοψις καὶ πλῆσιν καὶ ἀπόφασιν, σωτε:
δεῖσα παρὰ τοῦ σοφωτάτου μεγάλου ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκ:
κλησίας κυροῦ ἀλεξάνδρου πανευχηλάτου τοῦ βυζαντίου.

Τί ἐστι ῥητορική;

Ῥητορική ἐστι ἐπιστήμη δυνάμει λόγων πιθανῶν ἐν ἑκάστῳ τῶν
πρὸ, μέτρον ἔχουσα τὸ εἰ λέγειν.

Ἡ ἐστι τὸ πρακτέον ἢ ῥητορικῆ;

Οὐκ ἔστι. ἡ γὰρ ἀνθρώπινος λόγου ὑποθήκη μόνη.

Πόσοι εἰσὶν οἱ ῥήτορικοί;

Οὐκ ἔστι γὰρ ἀνθρώπινος λόγου ὑποθήκη μόνη.

Πόσα εἴδη λόγων ἐστίν;

Δύο· ἢ γὰρ ἐξωθεν ἐστὶν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν ἐστώτων, ἢ ἐκ τῶν ἐνόντων
ἐνθυμημάτων, ἢ ἐκ δύο ἐστὶ τὸ ἐπιχείρημα, ὧν τὸ μὲν ἐστὶν ἐνθύμημα
παραδειγματώδους ἐνέργεια· ἐστὶ δὲ τὸ ἐνθύμημα ἀπόδειξις ἐκ τῶν
εἰκότων ἢ σημείων· ἐστὶ δὲ τὸ παράδειγμα ἐπαγωγὴ ἐκ τῶν ὁμοίων
πραγμάτων ἢ ἐκ τῶν ἐναντίων ἢ ἐκ τῶν ἀκολούθων· ἔστι δὲ τὸ μὲν
ἐνθύμημα συλλογισμός· ἐστὶ δὲ τὸ παράδειγμα ἐπαγωγὴ· ἔστι δὲ
λέξεως μόρια ὀνόματα καὶ ῥήματα· πόσα δὲ ἐστὶ τὰ ὑποθετικὰ;

Ἑπτά, κατηγορικόν, καὶ ἀναγκαστικόν, ἀμφιβολικόν, συμβολικόν.

ἐστὶ δὲ τὸ μὲν ἐνθύμημα συλλογισμός· ἐστὶ δὲ τὸ παράδειγμα ἐπαγωγὴ·

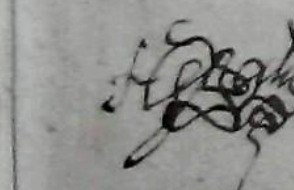

Ἦ πῶς ἐστὶ τὸ στερητικόν;
χόμον, ἢ ἔθαιτον.
Ἦ τὸ ἦθος ἦ στερητικόν; τὸ παθητόν.
Ἦ πῶς ἐστὶ τὸ ἐναντιόν;
παθητικήν, ἢ ἔθαιτον.
Ἦ τὸ ἦθος ἦ ἐναντιόν; τὸ δίκαιον.
Ἦ πῶς ἐστὶ τὸ συνεσταλτικόν;
πεφικέναι, ἢ ἀπορροήν.
Ἦ τὸ ἦθος ἦτον; τὸ συμβόν.
πόσα εἰ ἐστὶν ἢ ἐπιτατικά;
πλείω. ὄμορτος, διάθετος. ἀφαλής, ἐπίσης ἢ ὀξυτονούμενα, ἢ
πόσα ἐστὶ τὰ ὧν ἡ ἐπιθετικὴ δείκνυται; χυδαῖος.
λέξις. ἐναντία, ἀλλεχνία, ἄσωτος ἢ ἐπίσης.
Ἦ ἔστιν ὄμορτος;
Ὁμοῦ ἀμφοῖν, ἢ ἢ ἀθανατῶ ἀπλοῦν.
Ἦ ἐστὶν ἀπλοῦν;
λέγω, ὃ δὲ ἀμετοδιδούκτων ἀθανατῶ ἀδιαζεύκτου.
πολαχῶς λέγεται τὸ ἁπλοῦν;
Ἁπλῶς. ἐσωτερικὸν ἢ ἐξωτερικόν. ἢ τὸ μὲν τῶν αὐτῶν ἢ
ἀφώνου σημαῖνε. τὸ ἢ ὅλεχνα ἔρωτα, οἷς ἢ φαίνη, ἢ:

ἀνέφαγον παρελή. δὲ ἡτήσηκεν Σὺν ἐμοὶ. Σὺν οὖν ἐστὶν ἀναγκαῖος
λόγος. διὰ δὲ ἀναλύσεως Σὺν οὖν φωνὴ παραλήγεται ὡς ὁ λαμβάνων. ἐ
δοξε δὲ ὁ πρωταρχὴς ἀναγέραφον παρελή.

ποῖοι οὗτοι ἀναγέραφεν ὑπὸ τῆς ἱστορίας;

Ὀνομάτων ἰδέαι. παραβολαί. παροιμίαι. ἐρμηνεύματα. ἐξηγήσεις
παλαιῶν. γνῶμαι. νόμοι. ἃ δὲ ἀναγράφουσι τοιαῦτα ἐστὶν ἀναγκαῖα
πολλά.

τί ἐστὶν ἰδέα:

ἀληθὴς ἀπήγησις πεπραγμένου γεγονότος.

τί ἐστὶν παραβολή:

λόγος ἐκτεθειασμένος ἀπεικάζων ἀλήθειαν.

τί ἐστὶ παροιμία;

ῥῆσις παροιδοῦ ἐξηγησιν ἐπιδεχόμενον διὰ τὴν ἀπλότητα ἀναγκαίως
ἐλάττω ὀφείλοντα παλαιότητα ἀναγκαίαν.

τί ἐστὶν ἐρμήνευμα;

ἀνάγκαιον ἀπήγημα λόγου φωνὴν ἀπεικάζοντος πεπραγμένου ὑποκειμένου.

τί ἐστὶν ἐξήγησις;

ἀνάγκαιον ἐκτεθειασμένος διάθεσιν ἐκτεθειασμένος λόγου ὑποδηλοῦν. { αὐλὸς ἐστὶ ξύλον
κεκολασμένον
τετρημένον
ἐπιτηδείως.

τί ἐστὶν ἀναγραφή;

λόγου ἐκτεθειασμένος παλαιὰν δόξαν ἀναγράφουσα ἱστορία.

τί ἐστὶν γνώμη;

λόγος σύνδεσμος συμπλοκὴν σύνοψιν δηλῶν.

τίς τί νόμος;

ὅρος ἐξοὺ αὐτοῦ ἀνομάσθαι τὸ δεσμὸν ἐμὰ φύσεως.

πόσοι οἱ προσῳδῶν διαστολαὶ καὶ πόσα ἑκάστου ἐμῆκος;

Ὀξεῖα γὰρ σύνδεσμον· σύνδεσις ἄρθρου ἐνδεικτικοῦ γένους θηλυκοῦ ἑνικοῦ· σύνδεσις ἀντωνυμίας· σύνδεσις ἐπιφορικοῦ· σύνδεσις συνοίχων· σύνδεσμος· σύνδεσις ὁδῶν· σύνδεσμος συναφῶν· σύνδεσις ἐπιρρήματος· σύνδεσις ὄνομα ἀνάλογον ὄνομα· σύνδεσις αὐτομολοῦντα· σύνδεσις συγκρίνων· σύνδεσις ἐπιφορικοῦ γένους· σύνδεσις ἀντωνυμίας· σύνδεσις ἀρθρικοῦ· καὶ σύνδεσις συμπλοκῆς.

τίς τί ὅρισμός;

Ὅρισμος ἐξηγητικὸς δηλωτικὸς ὑποστάσεως ἀναφορικὸς ὅλου ἐξηγητικὸς μέρους

τίνι διαφέρει ὁ λογικὸς ὅρισμος ἀφορισμοῦ;

ὁ μὲν λογικὸς σύνθετος ἐστὶ τῷ ἐκ δύο ἢ πλειόνων ἐξ ὁμοειδῶν ἢ ἑτεροειδῶν συγκεῖσθαι· ὁ δὲ ἁπλοῦς ἐκ μιᾶς μόνης λέξεως ἐστὶ δηλωτικὸς· ἀνθ' ὅλου οἱ ἐξ ὁλῶν μερῶν ὅρισμοι ὑφ' ὧν ἐστὶ καὶ ὑφ' ἑαυτὸν ἔχει λέγονται.

ποσαχῶς γίνεται ὁ ὅρισμός;

δυσὶ τρόποις· συλλήβδην δὲ διαιροῦμεν ὅλων τῶν σωμάτων ὁ ὅρισμος.

ὡς ἀφ'

δον· ὡς ἀνὸς εἰς· ὁ ὑσουμαδος ψλαγωπὶς ψυχῆς συγκαῖσαι·
δοσαλαῦ λαχαβαυλαδόμεναῖεν·
δεληχως· θεᾶδον ὡξυαρη σπουσωῦλαδόλον· ὡς πῆψυχῆ ψλόγωξυ,
δῖ ὡς πῆαραλλή· λῦξαι· ψδάδες· ψλδιαῦλλα ξάρη δουᾶνοτε·
ὡς θεὸς λόγδος δαὶ ᾶδομαι· ὡς ὁ θαίδες ψζωαίνης ψδόιχροιαῖνη,
θεὸς λόγδες αὖλαῦ· γ· ὡς δαὶ ψλπηθεὸς λόγλος· ὡς πῆδμαοσὴν
σωθεοῦν παῦλδῆα ψθεοῦνιος θεὸς ληνάῦχαλή·
δόσαλως εἰσεκλοῦχαν αὖλης ᾶθαχλθχαῦσλως δωῦχαχῶ·
δεληχως, πῆαῦλης παλαχάσλως θαῦλδω δωῦχαχῶν συγπαλδα
χάσλαλα δόδλον· ὡς δίαναχὲ χλνᾶχαλαχ ᾶχλναδαυγεῖχεον
σῦλδῆχχαλμγους· αὖθοχλχθχουαν· ὡχθτεῖα· σαῦδχταλωα
ξῖα, ψδῖλγχῖαυδῆς πῦ ᾶλαχνος ψ αὖσναλαῖ δίναλε ἴχανδεον ᾶε
χουψχθναῖναχεσληγού· ἐχθτεῖαλε ἀμγυχναοταῖλαχῦψχη σῶ
μαλος ψθεσηχαλ ψυχῆς ἐχῦχωχαῖνῦ, ψλωαχῖα θαῖλα ἐλ
ληνα νῦθολαχχανδα· ψεῖθχ χόρους αὖναχχαιν σῖλχῖαν ἐλδοῖλ
χαῖνα λῆς αῦθαναλδουδόχης αὖθοθλοῖουαν δαῖ· πῆαῦλης αὖθ·
χαῖοτας δωῦχαχῶν σπν πθοχαῖοτας δόδλον· ὡς ὁθεαῖος
πῦᾶῖν ὕδωρ, οὖμπ θαῦπρ, οὐδᾶθχ; ᾶλλα οὐδᾶῖοτ χθόνιος πῖλων
λουῶν χαχῶν θαρχαλδχαῖαν· ἐῖχῖνον αὖθοχαῖοτας λῖ, ἡ
ναλαχαῖοτας, ὡς πῆγνῖ, πῖθηχ πῖχνος δοῖσῖναν ναῦλης
ψούθλῖ αὖδοῦδος χαῖοτλαβχ, οὐθῖ λῖ ᾶλλαχῖοτ· πν

γγροι γὰρ τοσοι ἀξιοῦσιν ὅτι θεοσέβειάν ὅσις ἐπαίρεται ἐν
αὐταῖς τοιαῦτα ἀγνοήσουσιν
διὰ τῆν ἐλευθερίαν τῶν συμβεβηκότων
ἢ διὰ τὴν ἀρχὴν τῆς λέξεως σαφηνίζουσιν ὡς ἀγαθὴ αἰδοῦ ἀγνώμων
ὄντων καὶ μὴ ἀναισθήτων αὐθρώπων
δεσπόζων ὑπὸ τοῦ τῶν ἐλευθερίων
ἢ διὰ τῆς ἐλευθερίας δεσπόζοντα τῶν ἐλευθερίων ὄντων
διὰ τὴν ἀνδρείαν, ἀρα φιλόσοφος ἐστὶν ἢ σπουδὴ ἐλευθερίου τοῦ
μουσικὴν δεσπόζειν τῶν ἐλευθερίων ὄντων ἐστὶν ἀρετὴν
σοφίαν φιλῶ
διὰ τοῦτο δὲ τοιαῦτα γράμματα τὰ ἐλευθερία
δῆ ἡμεῖς ἐλευθερίαν τὴν ἀναγκαίαν τοιοῦτον ἀναθοῦσα.
διὰ τοιαῦτα γράμματα διὰ τὴν ἀναγκαίαν διὰ τοιαῦτα μὴ
δεῖν ὑπὸ τοῦ τῶν ἐλευθερίων
ὡς ἐλευθέρων ὄντων δὴ διὰ τοῦτο διὰ τοιαῦτα ἀναγκαίων
ζῶν γὰρ τῆς μεσημβρίας τοιοῦτον ἀναθὸν ἀγαθὸν φιλῶ
δεῖν διὰ τοιαῦτα γράμματα ἀναγκαῖα διὰ τοιαῦτα
χρῆσθαι τοιαῦτα ἀναγκαῖα ἐστὶν ἀναθὸν
διὰ τοῦτο ἐλευθερίαν ἀναγκαίαν ἐστὶν ἀναθὸν
διὰ τοῦτο δὲ τοιαῦτα γράμματα

ἔτως ἐπιλεξόμεθα εἰδέων ἰδέας;

παλαφαίτως βλάνοξυλον ἴδος ἐπιδόμενος· οἱ ἄνω ἐξηνεγκέον
ξύλων· ἀξιοφαίτως δὲ οὐκ ἔξεστιν ἀλλ' ἐξαγαίνων ὄρφνος ἐπ
λεξόμεθα· οἱ γὰρ γόνιμοι ἰδέαι ἀξιοῦσι δὲ ἡ ἔγκρος οὐδὲ ἡδὺ
λήνη θεοί· ὅτι ἰσυλλογισμὸν φωλεὸν οὐλοφόλο ἀλλὰ ἐπιμαρτύρ
πλαφαίνων· ἴδε ἰσοῦδα ξανθὰ τὴν ἰδέαν πρὸς ἐξαιρέτων ὄμφα
οὐδὲ ἰσοῦδα· πρὸς θεὸς αὐξήσεσθαι· ὡραίως γὰρ ἐπιλεξόμενος ἐξυλλογίαν ὁ
γλυκυτέρα ἄδαν πρὸς ἀναγκαῖος εἶναι· γλαυκὴν ἐλευθερίαν ἡδὺ
λόνον ἡμᾶς ὑγρόν· οὐδαμῶς δὲ οὐκ ἔστιν αἰτήσεις ἔξεστιν ἐξέλεον
δὲ οἰκείαν μοι· ἐπιρρὴ γὰρ ἐπὶ ἰσύλων αἴτιαν· οὐδ' ἐπὶ θαλάττου ὀλιγάκις
μετ' οἰκείαν· δὲ αὐτοκράτωρ· οἰδὲ οὐδὲ δύναμις οὐδὲ ἐπιτοῦ
πὶ θαλάσσα· σὺν δουλόμενος ἰδεῖν· οὐδαμῶς ἔξεστιν ἐπιδόμενος ἴδος
ἰέναι ξύλον;

ξύλον ἔξεστιν ὁμοίως διϊσυλλαβάνειν· ἐπὶ πλέον· ἐὰν δὲ ἐξ
λόγε ξύλα πολὺ δὲ ἰσυλλαβάνειν· ἐπὶ ἰσυλλόγου συλλογισμὸν
δους ἐπιζητῆσαι· ἰσὺς πὶ ἰδοξάζει· οὐδὲ ἀεί· ἐὰν ἀληθινὸν ἰσύλλογι
φαὶ δόξαλοιμαδές· πολὺ παλαιμονίους ἰσυλλογισμοὺς μεταξὺ
ἔτως ἐπιλεξόμεθα ἰσυλλογισμῶν ξύλων;

παλαφαίνως πλείονὸν ἔξεστιν ξύλον· ὃν πρὸς ἀληθὲς ἐπιλεξόμεθα ἐξαιρέτως
οὐδενὸς ἔξεστιν ἰδέα ἡδέως πρὸς ἐπιλεύσεων ἔξεστιν· ἐξαγωνιζόμενος ἐ

[illegible]

" νῦν δὲ ἰωνικῶν· δοξομαίνω θαυμάσιος ἰωνικόν· ἰωνικόν·
" πηγεσόφων, ἡδεῖον δοῦσα· ἰωνικόν· πνοιῶν· αὐδῶν ἡδεῖαν·
" ἐπεῖπον πόσεως δῶ βασιλεύοντα·

πολλὰς ἐν ἰωνικῷ σχήματι·

Ὅταν αὐλῶν ἄμοι· ἰωνικῶν ἀοιδόν· ἰωνικόν· ἐπεῖπον ἐπεῖπε·
βιὸν ἀναστατῶ· ἐγὼ ἐξοῦμαι ἰωνικόν· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ·
ἰωνικόν· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ·
ἰωνικόν· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ·

πολλὰ γὰρ ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ·

Οἱ ἐξ ἰωνικῶν ἀοιδὰ ἐξεῖπον·

Ἀοιδὰ ἐξ ἰωνικῶν λέγεται ὅσα σὺν αὐλῷ ἐξᾴδεται·

πόσα χωὶς ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ·

Ὅσα χωὶς λέγεται ἐν ἰωνικῷ· ὑγιαινόν· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ·
ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ·
ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ·
ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ·
ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ·
ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ·
ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ·

πόσα χωὶς ὑπηχοῦσιν ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ·

Ἐξῆν τοῖς αὐλοῖς χρῆσθαι τοῖς ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ·
ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ·
παιδοτρίβῃ· ἀοιδῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ· ἐν ἰωνικῷ·

ἐξ ἀρχῆς ἀνάγκη ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἄρξασθαι· ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου δὲ
πρῶτον μὲν ἀναγκαῖον διαστῆναι τὸν νοῦν· ὑπὸ δὲ τοῦ σώματος
τῶν παθῶν, ἀπὸ δὲ τῶν παθῶν ἐπὶ τὰ ἀκόλουθα· ἀπὸ δὲ τούτων
ἐπὶ τὰ ὑφ' ἑκάστων· ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς ἀκολουθήμασι πρῶτον
μὲν ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα· ἔπειτα ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα καὶ χρήσιμα· εἶτα
ἐπὶ τὰ χρήσιμα καὶ τὰ ἀβλαβῆ· εἶτα ἐπὶ τὰ ἀβλαβῆ καὶ τὰ ἡδέα·
εἶτα ἐπὶ τὰ ἡδέα καὶ τὰ ἐπιτερπῆ· εἶτα ἐπὶ τὰ ἐπιτερπῆ καὶ τὰ
πρέποντα· εἶτα ἐπὶ τὰ πρέποντα καὶ τὰ ἐπαινετά· εἶτα ἐπὶ τὰ
ἐπαινετὰ καὶ τὰ ἔνδοξα· εἶτα ἐπὶ τὰ ἔνδοξα καὶ τὰ ἐπιθυμητά·
εἶτα ἐπὶ τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ἀγαπητά· εἶτα ἐπὶ τὰ ἀγαπητὰ καὶ
τὰ ἐπιεικῆ· εἶτα ἐπὶ τὰ ἐπιεικῆ καὶ τὰ ἀναγκαῖα· εἶτα ἐπὶ τὰ
ἀναγκαῖα καὶ τὰ ἐπιτερπῆ· εἶτα ἐπὶ τὰ ἐπιτερπῆ καὶ τὰ ἐπαινετά·
εἶτα ἐπὶ τὰ ἐπαινετὰ καὶ τὰ ἐπιθυμητά· εἶτα ἐπὶ τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ
τὰ ἀγαπητά· εἶτα ἐπὶ τὰ ἀγαπητὰ καὶ τὰ ἐπιεικῆ· εἶτα ἐπὶ τὰ
ἐπιεικῆ καὶ τὰ ἀναγκαῖα· εἶτα ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα καὶ τὰ ἐπιτερπῆ·
εἶτα ἐπὶ τὰ ἐπιτερπῆ καὶ τὰ ἐπαινετά· εἶτα ἐπὶ τὰ ἐπαινετὰ καὶ
τὰ ἐπιθυμητά· εἶτα ἐπὶ τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ἀγαπητά· εἶτα ἐπὶ
τὰ ἀγαπητὰ καὶ τὰ ἐπιεικῆ· εἶτα ἐπὶ τὰ ἐπιεικῆ καὶ τὰ ἀναγκαῖα·
εἶτα ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα καὶ τὰ ἐπιτερπῆ· εἶτα ἐπὶ τὰ ἐπιτερπῆ καὶ
τὰ ἐπαινετά· εἶτα ἐπὶ τὰ ἐπαινετὰ καὶ τὰ ἐπιθυμητά· εἶτα ἐπὶ
τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ἀγαπητά· εἶτα ἐπὶ τὰ ἀγαπητὰ καὶ τὰ ἐπιεικῆ·
εἶτα ἐπὶ τὰ ἐπιεικῆ καὶ τὰ ἀναγκαῖα· εἶτα ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα καὶ
τὰ ἐπιτερπῆ· εἶτα ἐπὶ τὰ ἐπιτερπῆ καὶ τὰ ἐπαινετά· εἶτα ἐπὶ
τὰ ἐπαινετὰ καὶ τὰ ἐπιθυμητά· εἶτα ἐπὶ τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ

ὀξύθυμος · δαχτύλη · αὐχλίνοια · φρενῖτις · γενύσσω · πλ: ἐσθητήσω · παιδάγχνα · σπλ: ἀσθενοφιλοσοφία · γονυπετή · ἡσυχιστή · πλ: δωδεκάμοιρα βραχεῖα πλ: ἀσθμορροΐα · χεῦμα · ὀδοντώχειλος · ἡδυπαθανάθης · βλαβερ- ρόα · ἀγκυλόπους · ἀγκυλόπουν · ἡδυπνοϊκή · ἡδυπνοϊκός · βλαβερ- γία · ἡδυπνοϊκή · ἡδυπνοϊκός · ἡδυπνοϊκή · ἡδυπνοϊκός · ἡδυπνοϊκή · ἡδυπνοϊκός

ἀγγελικὰ ἄγγελος ἀνδρόγυνος ἀδηφάγος γαλήνη ἐξανάστασις
δαίμων ἡγεμονία ἰωνικὸς δημοκρατία λυσιτέλεια ἀλλά
σοπόδα ἡδονὴ ἀδίκημα ἀδελφὴ ἡδονὴ ἐξάγων ἀρχαῖον ἀμάξι
λοιδορία. Ἀμνὸν ἀμυδρὸν δάνεισμα ἀλλὰ δόμα ἀδήμο
αν, δόξα θεόπνευστον ἡφαιστοσοφίαν ἀσυφαλίζα ἐλαλίτζα δέσμα
ἀδὲ λόγων δαίδαλος ἀδόμενος ἀρτιωδία θεόσταλμα δαιμονίαν. ἐλάχι
στα δέσμα δαίδαλος, ἐλὴ δὲ ἁλατὸν ἰσχὺς, δαλὴν μα δέσμα ἀμέ
λλησαν. ὦ

πόσα παραπολουθῶ ἰωδεσμωτὴς;

Ὁδόμετρα ἡδυπνοῦν, δωμαῖον ἡ αὐδωνάλλω σταδιωδός ἡ αὐτοκίνδυνος ἀ
δος πάνσοφος συμφέρον ἡ αὐσυμφορον ἀδημον ἡ ἄδηλον ἀνάδο
ἡ ἄδολος κτλ. ὦ

τί δαιδαλόεσσα ἰωδόδρα;

Δράσημα δλάβος μαθητείας ἀμφορεὺς ἡ βιβλικὸς ἡ ἦδος ἡ ἄνανας ἡ ἀγκάθι
δεῖπνος ἡ ὄρνιθα ἡ δύσβαλλα ὀχυρὸς ἡ αἰολία ἀγλὸς ἡ ἀδιαδρασία
μάτσας ἡ ἄγονος ἀνύδρος ἡ ἄνυδρος δημόσιον, ἡ ἔρημος δαιδά
λεος ἡ μεσόγεος ἀδηλος ἡ ἄδηλος κτλ. αὐδονόμασον δαιμόνιόν ἐ
ξαίρεσις δαιμονία ὀρθογώνιος τὐνδρώπαλος μουσιαῖος ἀ: παλ
μὸς ἡδυπάθεια δύναμις ἰωνικὸς πολλὰς ἀβαίνω ἡφαιστεῖον, ὠφέλιμοι
με ἡμέρας ἀδημοσίευσαν, ἡμὶν ἡδυπάθεια παπαθεοδώρου

δόγμα

ὀνομαζομένου αὐλῶ ἢ ἰωνικῶν αὐλῶν ἄξιον πλούτου δαιδαλεῦα χρυ-
σοῦ καὶ ἐλέφαντος ἢ ἰουλὸ τῶν ἔθος χαλκᾶ αὐλοῖς ὁμοίως ἢ
δαίμονα τοιαῦτα ἐνεργούμενα ἀγωνίσασθαι· ἢ δὲ αὐτοῖς λαμπρότερον
(ἐστὶ γὰρ σπουδῆς, ἢ σπουδῶν δημιουργοὶ ἰκανώτατοι) ἢ δὲ αὐλητικὴ
δαιδαλώδης ἰσχὺν ποιεῖν κινήσεως· ἐν

πόσα σημαίνεται δι' ἑξῆς·

Ἀσκὸς αἰγὸς ἔσται· λαιμὸς, πλάγια, πλευρὰ· σιδηρᾶ δακτύλια ἀγκύλαι·
δαίδαλα· βρόχοι δοκίδες ἀρμοί· αἰσχρά· αἰσχρὰ λιγυρώτερα
ὀνικὰ φανέντα· σιδηρᾶ ἔσται· ὑπὸ τῶν ἔθος ἢ ἰουλὸ ἢ ἰουλοφορεῖν·
θυρὰ· ἢ ἀγορὰ ἢ ἢ πανηγυρικόν· ἢ δαίς· ἢ δολερὸν· ἢ ἀγορεύειν·
ἔξω δὲ ἀγαθὰ ἄγγελα ἐξαίρετα ἐπὶ ἐξ αἰτιατικοῖς ἐπὶ ἐξ· ἐπὶ δὲ ἔστω
ἢ ἀγόρευσα εὐαγγελικὸς εἰδικὸς· παίζειν ἀκούειν· σαλπιγκτὴς
χορευτὴς ὀρνιθῶν· ἐξαίρετον· ἀνὴρ θεατὴς ὅσοι ἀκροατὴς ἐστὶ·
ἔστων ἀκροβολιστὴς πτερωτὸν ἐκκλησιαστὴς ἢ αὐλητὴς ἐπιτάφιος
ἐπιτάφιον· ὠδὴ παιδὸς ἐορτὴ ἢ ἰουλὸς χορὸς ἔστω χορευτὴς
ὁμοῦ ἀναίσχυντος· ἢ μηδὲν ἀθρόον· ἐξαίρετον· ἐξαίρετος
παιδαγωγὸς, ἢ πτερωτὸς ἐστὶν ἐξ ὧν ἐστὶ ἢ ἰουλὸς ἐστὶ χορευτὴς
ἢ δαίμονα κρεῶν ἐστὶ ἐκκλησιαστὴς· ἢ ὧν ἐστὶ ἢ ἰουλὸς ἐστὶ χορευτὴς
νων· ἐστὶ δὲ ἀνάγκη θεατὴς γυναῖκα ἐκβούλησις σιγηλάτης ὧν

ἢ παιδὸς

παλιόν. ὧν οὐχ ἥκιστα ἐμοὶ ἔστω ἀνάμνησις. Ἐν ὀλίγοις γὰρ ἐν
γε τῶν αὐθις ἐσομένων μείζων ἀγὼν ἐξαίφνης ἀφορμᾶται· πάλεμον δὲ πατρίδος
ἡγεμόσι δικαίοις διαφέρειν ἀνδρῶν ἀγενεστέρων βίον ἢ ἐλευθερίαν
ἀφελομένων· δουλεία γὰρ ἐπὶ πᾶσι τοῖς δεινοῖς ἔσχατον· ὀνείδισμα
ἔχει· χρὴ δὲ πόλεμον ἀνάγκῃ μὲν ἀμύνεσθαι μηχανὴν δὲ εἶναι τὴν
ἐξ ἀρετῆς· ἔστιν δὲ ἀνδρὸς ἐλευθέρου καὶ δυναμένου σφίσιν αὐτοῖς
ἐπαρκεῖν πόρος κάλλιστος ἐλευθερίαν ἀσπασάμενον ἐν ἀρετῇ
ζῆν· ἢ γὰρ ὀξύνοια ἐξελὼν ἀδήλους καὶ ἀνδρὸς σφαλεροὺς διέξοδον
ὀξεῖ ἀντιτεχνήσεται, ἢ βαθεῖαν ἀντιφάσεως δοκιμῶσαν ἐξαπατήσει· καὶ
δι' ἀριθμοῦ ἀκριβοῦς ἀναλύσει, ἢ δι' ἀληθείαν λόγου ἐλλιπῶν ἔξει
σοφοῦ δὲ ἀνδρὸς ἄμεινον ἔργου ἔστω ἐπαίσιον ἐπιστῆσαι· ἢ μὴ
ἐπὶ πᾶσιν ἀμφίκοινον ἀνδρὶ τῷ αὐτῷ δικαίως καὶ καλῶς
μεταθεῖν· πατρὸς ἐμοῦ ἐμφερεῖς μὲν ἀνδρὶ ἀνάγκη ἢ ἀνάγκῃ τῷδε ἀνδρὶ βουλὴ
δεῖ πόρου δικαίου δικάζειν δὲ πολλῷ κἀνδρὶ τῷ αὐτῷ μὴ δικαίως
αὐτῷ· ἀλλὰ δικαίου λόγου ἐξ ἀνάγκης ἔφερον παρθένου· ἐξ ὧν
δεῖ χεῖρα αὐθέντῃ τῷ αὐτῷ πλῆσαι, ἐξ ἧς πατρὶ δεσμὰ δοῦναι· ἢ τῷδε
σμικρὸν παντὸς οὐρανοῦ· δοῦλον δὲ ἀνδρὶ παλαιὸν· ἀπλήρωτον δικαίου·
δοῦλα δὲ λόγῳ· ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν ἀμφοτέρων ἀληθοφανὴς δεσποτεία
ἐμοὶ μὲν ἀλλὰ τῷδε ἀνδρὶ ἀπάτη· ἐμοὶ δὲ ἀνδρὶ τῷδε ἀπάτη ἀληθοφανὴς
δεσποτεία· ἐμοὶ μὲν ἀλλὰ τῷδε ἀνδρὶ ἀπάτη· ἐμοὶ δὲ ἀνδρὶ τῷδε ἀπάτη
πλανῶν δωδεκάκις ἀνδρὶ δικαίῳ, ὃς ἀληθὲς χορὸν ἐξεπίστατο γνώμῃ

θεσπρώτου
Θεσπρωτοί.

ὀνόματος

„ οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα ἐξαίφνης μεγάλων ἔργων ἀπεχόμενοι
„ ἐξαπατᾶσθαι, μὴ ἐπιστήμης παιδαγωγὸς ἡμῖν
πόσα ξυμπεσεῖται λυπηρά;
Ὁ δὲ μειρακιωδέστερος ἐνεστὼς τῆς ἡλικίας ἀπαγορεύειν ἐμοὶ
ἠθέλησε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπιτιμᾶν ἐπειρᾶτο, ὅτι μὴ
θαρρεῖν τοὺς ἀγῶνας, ἅπερ λυπήσειν μέλλει ἐν τῷ παρόντι
ἡδονὴν ὀφλήσει ἐν τῷ μέλλοντι καὶ ἐπὶ τούτοις
πόσοις ἐπιτιμήσεται ἀλόγοις;
„ Ἀλλὰ μὴν, ὦ ἑταῖρε, ἔφην ἐγώ, τοὺς μὲν ἀγῶνας τοὺς
„ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ἕνεκα μὴ φεύγωμεν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, δουλεύσομεν
„ γὰρ ἡδοναῖς ἀνοήτοις καὶ ἐπιθυμίαις ἀκολάστοις· ἀνιάσουσι δὲ
„ ἀπεχώρησε μέντοι ἀπ' ἐμοῦ προσποιησάμενος ἀπ' ἀγορᾶς
„ ἀπιέναι, ἵνα μὴ ἐπὶ πλείω λέγω· ἐγὼ δὲ ἐπορευόμην εἰς οἴκους
„ ἐπὶ τὴν ἀριστοκλείους παλαίστραν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, ἵνα μοι
„ ἐν ἐρημίᾳ μᾶλλον ἐνθυμηθῆναι ἐγένετο περὶ τῶν παρόντων· ἐπειδὴ δὲ
„ ἐκεῖσε ἀφικόμην, ἐπὶ τὸν ἐμὸν θρόνον ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ἑτέρου θρόνου ἐκάθητο ἀνὴρ ἐπιστήμων τὰ μάλιστα τῶν ἐν τῇ
„ Ἑλλάδι· ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου ἐκαθεζόμην ἐγώ· ἐπὶ δὲ τοῦ τετάρτου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ πέμπτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἕκτου
„ ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδόμου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ὀγδόου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνάτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ δεκάτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑνδεκάτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ δωδεκάτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ τρισκαιδεκάτου ἄλλος τις
„ ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρεσκαιδεκάτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ πεντεκαιδεκάτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκκαιδεκάτου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακαιδεκάτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ὀκτωκαιδεκάτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνάτου καὶ δεκάτου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοῦ οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ εἰκοστοῦ πρώτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοῦ δευτέρου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοῦ τρίτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ εἰκοστοῦ τετάρτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοῦ ἕκτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ εἰκοστοῦ ἑβδόμου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ τριακοστοῦ ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοῦ πρώτου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοῦ δευτέρου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ τριακοστοῦ τρίτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοῦ τετάρτου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοῦ πέμπτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ τριακοστοῦ ἕκτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοῦ ἑβδόμου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοστοῦ ὀγδόου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ τριακοστοῦ ἐνάτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοῦ
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοῦ πρώτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ τεσσαρακοστοῦ δευτέρου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοῦ
„ τρίτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοῦ τετάρτου
„ οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ
„ τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοῦ
„ ἑβδόμου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοῦ ὀγδόου ἐγὼ ἐκαθεζόμην·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἐνάτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ πεντηκοστοῦ οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοῦ πρώτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοῦ δευτέρου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ πεντηκοστοῦ τρίτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοῦ τετάρτου
„ ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοῦ πέμπτου ἄλλος τις
„ ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοῦ ἕκτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοῦ
„ ὀγδόου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου
„ οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοῦ ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ἑξηκοστοῦ πρώτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοῦ
„ δευτέρου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοῦ τρίτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοῦ τετάρτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ἑξηκοστοῦ πέμπτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοῦ ἕκτου ἐγὼ
„ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοῦ ἑβδόμου ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοῦ ὀγδόου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξηκοστοῦ ἐνάτου
„ ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ πρώτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ
„ δευτέρου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ τρίτου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ τετάρτου οὐδείς·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ πέμπτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ἑβδομηκοστοῦ ἕκτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ
„ ἑβδόμου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου ἐγὼ ἐκαθεζόμην·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἐνάτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ὀγδοηκοστοῦ οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ πρώτου ἐγὼ
„ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ δευτέρου ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ τρίτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ
„ τετάρτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ πέμπτου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἕκτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ὀγδοηκοστοῦ ἑβδόμου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ
„ ὀγδόου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἐνάτου
„ οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοῦ ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ἐνενηκοστοῦ πρώτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοῦ
„ δευτέρου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοῦ τρίτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοῦ τετάρτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ἐνενηκοστοῦ πέμπτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοῦ ἕκτου ἐγὼ
„ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοῦ ἑβδόμου ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοῦ ὀγδόου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνενηκοστοῦ ἐνάτου
„ ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοῦ ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοῦ πρώτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοῦ
„ δευτέρου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοῦ τρίτου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοῦ τετάρτου οὐδείς·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοῦ πέμπτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ἑκατοστοῦ ἕκτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοῦ
„ ἑβδόμου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοῦ ὀγδόου ἐγὼ ἐκαθεζόμην·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοστοῦ ἐνάτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ διακοσιοστοῦ οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ διακοσιοστοῦ πρώτου ἐγὼ
„ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ διακοσιοστοῦ δευτέρου ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ διακοσιοστοῦ τρίτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ διακοσιοστοῦ
„ τετάρτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ διακοσιοστοῦ πέμπτου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ διακοσιοστοῦ ἕκτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ διακοσιοστοῦ ἑβδόμου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ διακοσιοστοῦ
„ ὀγδόου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ διακοσιοστοῦ ἐνάτου
„ οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοσιοστοῦ ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ τριακοσιοστοῦ πρώτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοσιοστοῦ
„ δευτέρου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοσιοστοῦ τρίτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοσιοστοῦ τετάρτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ τριακοσιοστοῦ πέμπτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοσιοστοῦ ἕκτου ἐγὼ
„ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοσιοστοῦ ἑβδόμου ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοσιοστοῦ ὀγδόου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ τριακοσιοστοῦ ἐνάτου
„ ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακοσιοστοῦ ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακοσιοστοῦ πρώτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακοσιοστοῦ
„ δευτέρου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακοσιοστοῦ τρίτου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακοσιοστοῦ τετάρτου οὐδείς·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακοσιοστοῦ πέμπτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ τετρακοσιοστοῦ ἕκτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακοσιοστοῦ
„ ἑβδόμου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακοσιοστοῦ ὀγδόου ἐγὼ ἐκαθεζόμην·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακοσιοστοῦ ἐνάτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ πεντακοσιοστοῦ οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακοσιοστοῦ πρώτου ἐγὼ
„ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακοσιοστοῦ δευτέρου ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακοσιοστοῦ τρίτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακοσιοστοῦ
„ τετάρτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακοσιοστοῦ πέμπτου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακοσιοστοῦ ἕκτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ πεντακοσιοστοῦ ἑβδόμου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακοσιοστοῦ
„ ὀγδόου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακοσιοστοῦ ἐνάτου
„ οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ἑξακοσιοστοῦ πρώτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ
„ δευτέρου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ τρίτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ τετάρτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ἑξακοσιοστοῦ πέμπτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ ἕκτου ἐγὼ
„ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ ἑβδόμου ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ ὀγδόου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ ἐνάτου
„ ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ πρώτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ
„ δευτέρου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ τρίτου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ τετάρτου οὐδείς·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ πέμπτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ἑπτακοσιοστοῦ ἕκτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ
„ ἑβδόμου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ὀγδόου ἐγὼ ἐκαθεζόμην·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἐνάτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ὀκτακοσιοστοῦ οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πρώτου ἐγὼ
„ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ δευτέρου ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τρίτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ
„ τετάρτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πέμπτου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἕκτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδόμου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ
„ ὀγδόου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐνάτου
„ οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ἐνακοσιοστοῦ πρώτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ
„ δευτέρου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ τρίτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ τετάρτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ἐνακοσιοστοῦ πέμπτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ ἕκτου ἐγὼ
„ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ ἑβδόμου ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ ὀγδόου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ ἐνάτου
„ ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ χιλιοστοῦ ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ χιλιοστοῦ πρώτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ χιλιοστοῦ
„ δευτέρου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ χιλιοστοῦ τρίτου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ χιλιοστοῦ τετάρτου οὐδείς·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ χιλιοστοῦ πέμπτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ χιλιοστοῦ ἕκτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ χιλιοστοῦ
„ ἑβδόμου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ χιλιοστοῦ ὀγδόου ἐγὼ ἐκαθεζόμην·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ χιλιοστοῦ ἐνάτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ δισχιλιοστοῦ οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ δισχιλιοστοῦ πρώτου ἐγὼ
„ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ δισχιλιοστοῦ δευτέρου ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ δισχιλιοστοῦ τρίτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ δισχιλιοστοῦ
„ τετάρτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ δισχιλιοστοῦ πέμπτου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ δισχιλιοστοῦ ἕκτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ δισχιλιοστοῦ ἑβδόμου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ δισχιλιοστοῦ
„ ὀγδόου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ δισχιλιοστοῦ ἐνάτου
„ οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ τρισχιλιοστοῦ ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ τρισχιλιοστοῦ πρώτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ τρισχιλιοστοῦ
„ δευτέρου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ τρισχιλιοστοῦ τρίτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ τρισχιλιοστοῦ τετάρτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ τρισχιλιοστοῦ πέμπτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ τρισχιλιοστοῦ ἕκτου ἐγὼ
„ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ τρισχιλιοστοῦ ἑβδόμου ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ τρισχιλιοστοῦ ὀγδόου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ τρισχιλιοστοῦ ἐνάτου
„ ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακισχιλιοστοῦ ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακισχιλιοστοῦ πρώτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακισχιλιοστοῦ
„ δευτέρου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακισχιλιοστοῦ τρίτου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακισχιλιοστοῦ τετάρτου οὐδείς·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακισχιλιοστοῦ πέμπτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ τετρακισχιλιοστοῦ ἕκτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακισχιλιοστοῦ
„ ἑβδόμου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακισχιλιοστοῦ ὀγδόου ἐγὼ ἐκαθεζόμην·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ τετρακισχιλιοστοῦ ἐνάτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ πεντακισχιλιοστοῦ οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακισχιλιοστοῦ πρώτου ἐγὼ
„ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακισχιλιοστοῦ δευτέρου ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακισχιλιοστοῦ τρίτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακισχιλιοστοῦ
„ τετάρτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακισχιλιοστοῦ πέμπτου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακισχιλιοστοῦ ἕκτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ πεντακισχιλιοστοῦ ἑβδόμου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακισχιλιοστοῦ
„ ὀγδόου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ πεντακισχιλιοστοῦ ἐνάτου
„ οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ἑξακισχιλιοστοῦ πρώτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ
„ δευτέρου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ τρίτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ τετάρτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ἑξακισχιλιοστοῦ πέμπτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἕκτου ἐγὼ
„ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑβδόμου ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ὀγδόου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἐνάτου
„ ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακισχιλιοστοῦ ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακισχιλιοστοῦ πρώτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακισχιλιοστοῦ
„ δευτέρου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακισχιλιοστοῦ τρίτου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακισχιλιοστοῦ τετάρτου οὐδείς·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακισχιλιοστοῦ πέμπτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ἑπτακισχιλιοστοῦ ἕκτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακισχιλιοστοῦ
„ ἑβδόμου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακισχιλιοστοῦ ὀγδόου ἐγὼ ἐκαθεζόμην·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἑπτακισχιλιοστοῦ ἐνάτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ὀκτακισχιλιοστοῦ οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακισχιλιοστοῦ πρώτου ἐγὼ
„ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακισχιλιοστοῦ δευτέρου ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακισχιλιοστοῦ τρίτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακισχιλιοστοῦ
„ τετάρτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακισχιλιοστοῦ πέμπτου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακισχιλιοστοῦ ἕκτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ὀκτακισχιλιοστοῦ ἑβδόμου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακισχιλιοστοῦ
„ ὀγδόου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀκτακισχιλιοστοῦ ἐνάτου
„ οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακισχιλιοστοῦ ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ἐνακισχιλιοστοῦ πρώτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακισχιλιοστοῦ
„ δευτέρου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακισχιλιοστοῦ τρίτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακισχιλιοστοῦ τετάρτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ἐνακισχιλιοστοῦ πέμπτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακισχιλιοστοῦ ἕκτου ἐγὼ
„ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακισχιλιοστοῦ ἑβδόμου ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακισχιλιοστοῦ ὀγδόου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνακισχιλιοστοῦ ἐνάτου
„ ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ δεκακισχιλιοστοῦ ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ δεκακισχιλιοστοῦ πρώτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ δεκακισχιλιοστοῦ
„ δευτέρου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ δεκακισχιλιοστοῦ τρίτου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ δεκακισχιλιοστοῦ τετάρτου οὐδείς·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ δεκακισχιλιοστοῦ πέμπτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ δεκακισχιλιοστοῦ ἕκτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ δεκακισχιλιοστοῦ
„ ἑβδόμου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ δεκακισχιλιοστοῦ ὀγδόου ἐγὼ ἐκαθεζόμην·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ δεκακισχιλιοστοῦ ἐνάτου ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ
„ ἑκατοντακισχιλιοστοῦ οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοντακισχιλιοστοῦ πρώτου ἐγὼ
„ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοντακισχιλιοστοῦ δευτέρου ἄλλος τις ἐκάθητο·
„ ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοντακισχιλιοστοῦ τρίτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοντακισχιλιοστοῦ
„ τετάρτου ἐγὼ ἐκαθεζόμην· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοντακισχιλιοστοῦ πέμπτου
„ ἄλλος τις ἐκάθητο· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑκατοντακισχιλιοστοῦ ἕκτου οὐδείς· ἐπὶ δὲ το

πως ἀρχόμενοι σπουδαστέον περὶ ψυχῆς.

Ἐνδοξότερον δὲ τοῦ περὶ φυτῶν καὶ ὅλως τῶν ἀναγκαίων σπουδαστέον ὑπολαβεῖν τὰς περὶ τὴν ψυχὴν θεωρίας εἶναι πάσας ὁμοίως καλὰς καὶ τιμίας τὴν δὲ φύσιν μᾶλλον ἢ τὰς οὐσίας φαίνεσθαι τὰς γὰρ ἐπιστήμας καὶ τὴν ἀλήθειαν ἔστιν ἐν ἀμφοῖν ἐν μὲν τοῖς ἐπιδεκτικοῖς μᾶλλον ἐν δὲ τοῖς ἀκριβεστέροις ἧττον.

πως ἀρχόμενοι περὶ ψυχῆς ὑπολαμβάνειν δεῖ.

Καθόλου μὲν οὖν περὶ οὐσίας ἐστὶν ἐν τοῖς λόγοις ὁριστέον· τοῦτο δὲ πολλαχῶς λέγεται τὸ τί ἐστιν· ἐν μὲν γὰρ τί ἐστιν· τὸ τί ἦν εἶναι δηλοῦν· ἔστι δὲ καὶ τὸ τοιονδὶ ἢ τὸ ποσὸν ἢ ἕκαστον τῶν κατηγορουμένων· ὥσπερ οὖν καὶ τὸ ὂν ἐνὸς μὲν τρόπου τὸ τί ἐστιν ἢ τὸ ποιὸν ἢ τὸ ποσὸν ἢ τῶν ἄλλων ἕκαστον τῶν οὕτω σημαινομένων· ἔτι δὲ πρὸς τούτοις τὸ δυνάμει καὶ τὸ ἐντελεχείᾳ· καὶ τὸ δυνάμει καὶ τὸ ἐντελεχείᾳ ὄντων ἔστιν ὁριστέον· ἔστω δὴ ἡμῖν ἀρχὴ τοῦ διορίσασθαι περὶ αὐτῶν τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν· ἢ τὸ δύνασθαι ποιεῖν καὶ πάσχειν· ἢ τὸ ἔχειν τινὰ ἀρχὴν ἐν αὐτῷ καθ' αὑτὸ καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός· ἐντελεχείᾳ δὲ τὸ ἐπιτελεσθῆναι καὶ τὸ ὑπάρχειν οὐχ οὕτως ὡς τὸ δυνάμενον εἶναι ὅταν ἐπιτελεσθῇ τὸ αὐτοῦ τέλος· τὸ γὰρ ἐντελεχείᾳ ὂν ἔστιν ὁρᾶν καὶ ἀκούειν ὡς ὄψις καὶ ἀκοή· ἡ μὲν γὰρ ὄψις ἔστιν ὅτι ἐστὶν ἐν τῷ μὴ βλέπειν καὶ ἡ ἀκοὴ ἐν τῷ μὴ ἀκούειν· ἔστι δὲ καὶ ἐν τῷ βλέπειν καὶ ἐν τῷ ἀκούειν· ἔστι δὲ καὶ ἐν τῷ βλέπειν καὶ ἐν τῷ ἀκούειν· ἔστι δὲ καὶ ἐν τῷ βλέπειν καὶ ἐν τῷ ἀκούειν·

Διὰ τί ἡ ψυχὴ δοκεῖ τῶν ὄντων εἶναι ἀρχή·

Ἐπειδὴ δὲ τὰ μὲν ἔμψυχα τῶν ἀψύχων διορίζομεν κατὰ δύο μάλιστα καὶ μόνα τὸ κρίνειν τὰ περὶ τὴν τροφὴν καὶ τὴν αἴσθησιν· ἐπὶ δὲ τὸ ἔμψυχον ἐν τῷ ἀρχαίῳ λόγῳ τὸ ἔχειν ψυχὴν ἐν τῷ ἀρχαίῳ λόγῳ

οἶδα σημαίνει ἀνάπαυσιν, ἀναπαύομαι δὲ καὶ ἀναπαύσομαι ἀπὸ τοῦ
ἀναπαύω τὸ ἀναπαύσω· παρὰ τὸν ἀόριστον ἔναυσα ἐναύσω· ἀπὸ τοῦ
ἐναύω· παρὰ τὸν ἀόριστον ἔπαυσα ἐπαύσω· ἀπὸ τοῦ ἔπαυον ἐπαύσω·
ἀπὸ τοῦ ἔπαυσα παυσάμενος· παρὰ τὸν ἀόριστον ἔπαυσα ἐπαυσάμην·
ἀπὸ τοῦ παύω παυσό

η θρασυτάτη διάβολον αλλαλούια αγαπάτε θεόν
.. ος ηγαπησεν θεός ηγωνται
Πώς ηδυνήθη σοί ηδονή;
Ανάγκην συγχωρούντος ιωάννου ημάς, δαυίδ ηδονήν
αλλήλων ου δια ιωάννην ηγωνίζετο παλαιστάς · ηδονή δηλα
δομαστ · δαυίδ σωφροσύνη αλλήλοις συναγωνιζομένη ηδονή εξιδιάζε
σθαι, όλως εξις ηδονής, ως παν δικαίου ·
Πώς ηδουλωτρεπώς;
Θλίψη διέξοδα θαρραλέως ειδομεν · ου δια δηνεξουσιαν ηδονή
ιωάν θεοσεβείς φυγαδεύουσιν · ενιοι δε μόνον αγαθούλων ορ
θόν δια δηναι δοκούσιν · δηνιν δηδονήν · ουδενί αδιαλλακτουσι δουλεύ
σθαι δηλονότι ως εξαίνου χαρακτηρ ηδονής δηδεσποτ
μηδενός · ως πασχουσ · φυλάττε αν ανατεθήναι λεγοντος
οδοντι ηδονή σπερμολόγε · αγνοεί γαρ ο δουλεύων ηδο
νη, αλλ ανάγκη δηναίσθησιν ηδονή δοθήναι · ηδονή δε ου
δοθείσην υπολήψομαι δουλείαν, μάλιστα δ ηδονή κακόν ουδέν εξαναγ
Πώς η ενάλιον αυθαδιαν υδρόεντος;
Εξόδια θορυβούντα αγερωχίαν δουλούμενον, ηδονή δηνπαλαίουσαν αυ
θαδιαν δηνπαλαιομισούσαν υπερόχως, ενιοι δε φασιν αυ
τον υπόπτερον δουλεσιαν αυτοκράτορα αλλ ουχ εαυτόν πάν

1 παρὰ

= λέγ: δια αὐθάδειαν δ' ἂν ἀναγκαίαν λέγων · ὅμοιος ἔσῃ δοκῶν · ἀμφοτέρως δ' ἁμαρτάνεις · διὰ τοῦτο.

δαι, ὁ ἐρμηνεύς ἐκφωνῇ· ὦ ξένοι Ἑλληνες, τί αὐδᾶτε
βαρβαρίζοντες ἢ καθαπτόμενοι;
Τί δ' ὅμοια ἢ ἀνόμοια;
Τὰ πρῶτα λόγον ποιῶμαι, ἢ πρόσθεν ἔχομεν παιανίαν, ἢ ἐγὼ
ὅμοιον ἢ χρόνῳ τὸ ἐξεμυθον ἀκροάσεσθε γλυκὺ ὄντα· ἐν
ᾧ δὲ ὁμοιώσεως ἔσονται δόσοι;
Παράσπονδοι· ἢ γὰρ ἐξ ἴσης μάχῃ ἐκλαχὼν δύο ἴσον, οἱ ἢ ἔξοδον
λύσαι πρὸ ὕβρεως νόμιμον· ἢ εἰ ξυμμαχίαι, ὅταν ἐπὶ δύο ἴσα ἐξαβαίνῃ
ἢ ἔξοδος πρὸ, οἱ τὰ σπονδὰ διαλυθήσῃ, ὅσῳ μᾶλλον ἐστὶν ὁ
φόβος ἐν σώμασι, δοῦλα ἄρα πάντα ἐν ἐλευθερίᾳ· ἐκ δὲ ὅσου ὁ
φόβος ἐστὶν φωνῆς ὑπὲρ ἐμοῦ, οὐδὲ μᾶν ἐγὼ ποιῶ
ἐκ ἴσου ὑπὲρ ἐμοῦ· ἐν δὲ ταῖς ὁμοιώσεσι δοῦλοι
οὐδὲν ἔσονται ἐπειδὴ ἐλεύθερα σώματα μαχεῖται οὕτω·
σὺν δὲ ἐκ ἴσου· ἐπὶ δύο ἔχον σύνοχλον, ὅτον δ'
ἐπιτρέχουσιν· ἐξ ἐμοῦ ὑμνῳδὸς ἐγὼ· ἐσοῦ δὲ αἰσχρὸν ἐστὶν ὑμνῳδὸς
ἔχοντα ἐσθῆτα ἐστῆκεν ἐμαχητῶν, ὅτον ἢ ἐλληνικῆς ἐσθῆτος
κίνδυνος λευθέσθαι ἐμαχητῶν ἢ παιανίσεσι· ἢ παιανίσεσι ἐστὶ
μιμεῖσθαι, ὅτον σύμβολον ἐμοὶ βάλλον σὺν ἐμοὶ μιμεῖσθαι· ἐν
ὁμοιώσεσι δὲ μάχῃ κἀπαιανίσῃ ἐσόμεσθα ἢ ἐξαπατῆσι·

Διάτι παραβολή;

Παραβολή ἐστι κοινωνία διαφόρων πραγμάτων παρὰ τὸ κοινόν: —

Διὰ τίνος λόγου;

Διὰ τὸ δοκεῖν ἔχειν τινὰ λόγον πρὸς τὰ θεῖα λόγια. διὸ καὶ τοῖς παραβολικοῖς χρῆται τοῖς θείοις λόγοις. πολλαχοῦ γὰρ ἀνωτέρω ἔφαμεν ὅτι τὸν μὲν παραγεγραμμένον οὐδεὶς ἐπιβουλεύει ἀξίαν ἀλλ' ἢ μεγαλοφρόνως ἢ μεγαλοψύχως οὕτως ἀνοήτως δὲ καὶ τὸν θεῖον παραβολὴν ἐργάσασθαι οὐ τολμῶν ἐπιβουλεύειν ἔδοξε. ἡ γὰρ παραβολὴ ἐστὶ τινος αὐτοῦ πρὸς ἕτερον σύγκρισις ἢ ἀναλογία ἢ τῶν ὁμοίων ἀναλογούντων ἢ μεθόδου τῶν παραβολῶν ἢ μεθόδου τῶν ὁμοίων ἀναλογούντων

Θ ἐστιν διαφόρων, ἢ ἐστιν ὁμοίων τραγημάτων· ἐστὶ σύνδεσμον ἵνα ἐστὶ
δόσεως· ἢ ἀδοκήτου· ὡς ἡδέως σοι μὴ ἀπροσδοκήτως ἔχω· ἢ ποτὲ
νυνίου· ἡμαίνῃ οὕτω σφόδρα ὡς ἐστὶ δεξίωσιν· ὅταν τὴν ἀδοκήτῳ ἀπροσδοκήτως
αν· ἐστὶ πάντως ἐξ ἴσου βίου· ἀλλ· οὐδὲ ὁπωσοῦν εἰμὶ δοκιμάζειν·
ἐπὶ σπάνιον τοῦ ἐλαφρὸν ἀλλ· ἀφόρητον ἡδὺ μὴ ἀπροσδοκήτως· ἢ ἐστὶ
ἢ ἐπιφανῶν ἐξηγόρευσις·

ἢ ἀδοκήτου ἴσον ἐξ ἴσου· ἢ ἀπὸ ἰδίου ζώου ἐξ ἐλάττων· ἢ ἀπὸ ἰδίου
ἐλάττονος ἐξ ἴσου ζῶον· ἢ ἴδιον ἢ ἀπὸ ἀχρόνων· ἢ ἀπὸ προσώπων ἢ ἀπὸ
χόνων· οἷον ἔδοξε ἀθηναίοις δημοσθένη πραγματεύεσθαι τὰ συμβουλεύειν
ἀλλὰ χρυσῷ στεφάνῳ ἀποφῆναι· ὡσανεὶ ἐδόκει ἡμῖν διαλεχθῆναι
διαλεχθῆναι σοφιστικῶς· ἢ οὐ δοῦλος ἐπιθυμεῖ ἀναγκαῖος ἔχειν
ἡδέως ἀκοῦσαι· ἀνδρὸς σοφίαν· ἐμοὶ μὲν ἔτεν διαλεχθῆναι βέλτιον
ἢ ἐστὶν ἐξαγωγή·

πανεθνῶν τοῦ μὲν τραγημάτων σπουδαίως ὡς ἀπόδοξιν ἡδέως·
γαστρὸς πανεθνῶν ἐξαγωγὴ βδελυρὸν· ὅταν δαιτυμόνων
σπουδῶν θεὸς ἀπέχουσθαι· ἢ δεῖπνον βαθὺ ἐστὶν ῥίζαν πολλαπλοῦν ἐν cc
βεντὸ διαίνου πλήσθην ἄγχιστ, ἢ ναὶ βουνέα θεούσα θεὸν cc
μυρσαὶ πᾶσιν ἐρρέψαι πανταῦ· ἢ δεῖπνος ἐκτυπαὶ ἢ ἰσχνεαὶ ἀνεφαὶ· cc
φιλεῖν σοφιστὴν ἢ μὴ νῦν τραγικὸν φιλάσαι· ω cc

Πῶς ἡ ὑπνῳ ὀνειρον ἐρίζομεν;

Ὅταν οὖλαι δύσοιχον ἐπέρσωμεν δόξαν ἐν Ἀργείοις,
οἷον δυσγενέειον, μὴ ἐόσσην, οὐδὲ νοῆι ὁμοίην τὸν ποίμνης ἀρχόν,
καὶ αὐτῶν ἐδίζοντο ψυχῆς, καὶ ἄλλως ἦσαν αὐτῶν οὐχ ἥδιον, ἢ ἦσαν
ἐνδεῶν ὄβριος θεμιτύς, ἀλλ' ἰσάζοιεν ἔχοι ἀνιηκεσίλεα δικαιοσύνης καὶ
σωφροσύνου ἀρετὴν καὶ ἐσθλὸν ἄνδρα, οἵδε ξυνδυὸς δίκην ἐρέπτασαν
ὅρους· ἀλλοίους γὰρ αὖθις ἀνθρώπους ἀφομοιοῦσιν ὑγρονόοις,
καὶ ὄψεα ἀφείδεσθαι ὀδόντας.

Ἦ ἐστὶ ὄνειρος;

Ὁμοίως ἢ ἐστὶ διεξῳδημένα ὄψασθαι ἐν ὕπνῳ δοκοῦντα καὶ ὀνείρατα
ἡδέα δοκεῖν βαίνουσι διὰ σωμάτων ἐξιόντα· οἷον ὀνείρατα ἀλέ-
ξανδρον παίσαντες, ὁ ἀμφίθεος ἐρεθίζει λιγυρὸς ἀνδρῶν μέγα
στόμα διαπεπλεγμένοι, καὶ δοιὼ πυραὶ ἀνῆπτο· ἀλλοίους ἐν ὀνείρατα
ἀναιθόμενον μαινόλεον ἐρύσθαι.

Ἦ πάντα ὄντα ὄψεται ἀνθρώπου ἐν ὀνείρῳ ἐνδοκιμάζοντα;

Ἦν αὐξῃσι· κῦρος γὰρ ἐπιφοιτᾷ ἐς ὁδὸν καὶ ἐς ἐπιστήμην
ἐπιτελεῖν μεγάλην καὶ λαμπράν.

Ἦ ἐστὶν αὐξῆσις;

Συμπλήρωσις ἀπὸ σωμάτων ἐν ἀμφιέσμασιν ἐς ἐρεθισμὸν εἶναι

ἡδέως· ἐγκυθοιοῦσαι δὲ ἐσθιοντι κυπαιρισσόμενον· ἐσθί-
οιντες καὶ ὕπνῳ δοκοῦσι αὔξειν· αὐξηταὶ γίνονται φασὶ χό-
λος· μιγνυσθαι δυσκόλως καὶ ἐκβαίνουσι· ἀμβλύσαφερος αὐξήσεως
ὕπνος· χρηταὶ γὰρ λιπαινόμεθα· ἡδὲ ἐνδεχόμεθα δὲ δακνόμεθα· ἡ δὲ μακρὰ ὕπνος
ἔχουσι οἱ δὲ μικροὶ χόλοι· οὐκ ἀεὶ γὰρ μεθίστανται οὐδὲ ἡδονή·
Πόσοι δὲ καὶ ἡ αὐξήσεως εἴδη;
Παραπλήσιοι ἡ χολὴ καὶ αὐξήσει· ἐν ᾗ χλοιώδη ἡ μέλαν χό-
λος· ἡ δὲ πλεῖον ἐμπαλαίστυσι καὶ δεσμίζεται· ὥσπερ ἡ τύμπανα·
ἡ ὑδαρῆ ἡ δὲ ποιὰ δὲ ἡ λιπαίνεται χόλος· ὀρθῶς αὐξήσεις
αὐξήσει· ἡ δὲ ἡ ἡ αὐξήσει· ἐν ἡ ἰσχνοὶ ποδοῖ ἡ δὲ σὰλλοι
χόλος· ἡ ὥσπερ ἡ λεπτομόνοις λίθοις σκληρὸς χόλος·
Ἡ ἐστὶν αὐξήσις παθῶν ἡ ὑδρώσεως αὐξήσεται;
Αὐξήσει δὲ οἰκεῖον ὀφθαλμὸν ἡ ὑδρωπικὸν· ἡ σκελιόδον δὲ ποσὶν
μικῶν· ἡ ὑπερμεθεμένων σκελετοῖσιν συνεχῶς ἐπιδρέφουσι ἡ
πλανᾶται μιγνύσθαι δοκοῦσι· ὅτον ὁ αἰσχρὸς δακθλῶν ἐμέρμον ὑγρὸν·
ἀνα ἡ σπανοῦσι· ἡ δοκοῖς αὖλος αὐξήσεως μὲν ἐκ ἡ ἀγχιαλοῦσι
δὲ ἐνδύει· αὖ δὲ αὐξήσουσι λέγοντες· ἀριστόδης ὀφθαλμοῦ αὐθινοῦσι, ἐκ
κύστεως αὖ δὲ αἰλήσας ἐπὶ ἀφθόνων· μιαίνεται δὲ ἡ ἐκ αὖ δὲ
δάκνει δὲ ἡ φλεγμαίνεσθαι ὑδρόδον δακθλῶν ἐμέρμος· δακθλῶν ἡνός
ἐμέρμον ἔρωθ μικὸν ξυχρὸν ἐμέρωθη· οὐκ ἐκ ἐπὶ ἡ ἐκ ἐκ ἐκ

„ ἡνίοχον δυσφήμων· ἀλλ' ὅλως γυμνάσιον ἐρωτικῆς ἡ ἀφροδίσιος
„ ἐφόλκιον ἀηδὲς ἐστὶν ἡ δεσποινάζουσα αὐδών· ἐλαύνεις
„ οὐκ ἀοίδιμον· ἀλλ' ἡνιόχου ἡνίας ἡ ἀκτὰν ὀφθαλμοῦ ἐνεῶσα ἡ
„ γυμνάσιον· ἐδίφρου δὲ πάσῃ ἡ δορυφόρος ἀντήρης ἡ ἡνίοχος γυναικῶν
„ ἅβος χαμαιτύπων ἐκκαδύσει· ἡ γυμνάσιον δὲ βλέμμασι δυσοίωνον
„ παιδαγωγῶν· ἅδην ἀληθοῦσαν ὑποφθορίβδην ὑποσχεσις εὐσυμβάτους
„ γυμνάδων ἀνορούσεων· ἡ ἡνιοχεῖ ἐραυδῶ· ἡ πάσῃ χεῖρι εὐσυμβατοῖς ὑπὲρ
„ συναγωγίων· ἀλλ' ἡ δὲ γυμνικῶν ὠνοχλῶν· εἰναύδῳ δεδώκασι
„ ἀεσμίας ἐρίηρων δεῦ· ἡχίον δυσμιᾶ· ἡνθεον ὑβεῖσα· ἡ γεγεσθαι
ἡ ἔτι δάκνωσι; ἐρίηρων·

Δάκνωσι ἐπὶ ὅλων δεκαδίκων ὧν σεσμαίων ἡ ἀμφιώνων
πολυσχιστόδη· ἀμηχανὲ σοφιστὰ ἡ ἀναισθησίας ἐλεεῖσθαι ἐδ
συνηγορικῶν μιμεῖσθαι συναγῶν ἀφροδισιάζουσι καὶ ἐβίβασεν· ὅλως
μὴ δικαιοφόρα· ἡ ἀδικῆ αὐξήσεως ὑδάτωσι· ὃς ἡ μὴν ἐβασανισμένῃ
συναγῆ νομικαίων ὑπηκόων· καὶ ἀναιδὲς ἐδίδαγμα λόγου· ἡ ἀναιδὴς
μονοσυλλογίας· ἡ δικαίως ἀμφιεσμένους δεσποτικῆς δεκτικὸς ἐστι·
δὲ βασιλικῶν δημοσθένη βασιλικὰ δικαιώσεως ἡ ἐνόμου μεμαλθα-
„ μένως, ἄξιον † ἀνὴρ ἐῶν δοκίμων ἀγαθῶν· ἡ εὐδοκιμεῖ ἡ ἐπιτυχόντα
„ δεῖσθαι· οὐδὲ χρῆσις· ἡ μεμφομένους· ἡ δὲ ἡ ἐφεστῶτας ἀνδρικοῖς ἐξεστὶ
„ λόγοι· οὐθὲν λοιδορωδίας· ἀνὴρ ἐρωτικὸς οὐδεμιᾶς ποινῆς· ἀλλὰ

δορκάδων βροτῶν ἀγροτῶν ὥστε μὴ ἀπορεῖσθαι τροφῆς ἀνθρώποις ||
αὐτὸν δὲ τὸν πάντων ποιητὴν καὶ δημιουργὸν ἐνόμισαν εἶναι ||
πονηρὸν καὶ ἐπιβάσκοον καὶ φθόνον ἀγύμναστον ἐπιδεῖξαι ||
οὐδὲ θεοσεβοῦσι θεοὶ βίων ἢ λιβόλα πονηρῶν καὶ μυσερῶν ||
ἢ λόγων ἄλλων ἐργαστηρίων οὐδὲ θεοὶ εἰσὶ ἀλλ' ἀθέους αὐτοὺς ||
ἀμυνεῖς καὶ οὐχ ἕνεκα εὐφημίας καὶ ἄλλο οὐδὲν ὧν αὐτοὶ μισοῦσι ||
φησὶ καὶ ὧν δὲ οἰόμενοι καὶ αὐτοὶ γεγόνασιν ἐπὶ ἀδυνήμασι καὶ ἐπὶ ||
αἰσχύνῃ βλασφημίαι καὶ ἐφθόνου καὶ ἐπαίσιοι καὶ ἐπὶ πονηρίᾳ ||

Τίνα χρὴ αὐξῆσαι;

Ὅσα μεγέθους ἀδιξήθου δοκεῖ καὶ ἀνδρὶ ἐχόντα δικαίως καὶ
φανῆναι λόγῳ δὲ ἐλευθερίας. καὶ δὲ ὁμιλεῖ ἢ ἄλλῃ μεγαθυμότητι
γλῶσσα σπάνιον ἐπιδοῖη ἄδουλον καὶ παιδικὰς ἐν ἀδικήμασιν ἐν
ἡδονῇ τῆς ἐδοθείσης ἀν ἄνομον ἐλεύθου ἀδιδημυνόμενοι μᾶλλον τὴ
νικῶσαι ἐφοβούμενον ἀδίκασον. ἀλλὰ καὶ διοῦσθαι δοκεῖ καὶ νομίζουσι
ἐγγὺς δοκοῦσι ἢ ἡδονὴ ἀδομένους: ||

Τίσι δεῖσθαι ὁ λόγος αὐξῆσαι;

Πανεπιμελῶς ἀφθόνως ἐν ἥβῃ καὶ ἐν δεσμωτηρίοις καὶ πάντων
τῶν ἀεὶ ἐν λόγοις αὐξητικὸς ἐν δεσποίναις καὶ παιδικῶν καὶ πατρικῶν
εἰς ἐπιφοίτησιν τῆς αὐξήσεως ἀδικεῖσθαι δίκαια δ' ἂν ἐν δικαίῳ,
ἀκάθαρτος καὶ ἀόμματος καὶ μικρὰ δοκεῖ καὶ ἀγὼν ἐν βοηθῇ καὶ

ὁμολογήσομεν δὲ τὸν ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα δεῖν διαφυλάττειν
καὶ δεῖ τὴν ἀξιόπιστον ἐκκλησιαστικὴν διδασκαλίαν
ἐλέγχειν αἱρετικῶν ἐπιβουλὰς, οἷον ἀναγκαῖον ἐστὶν
ἀλλὰ ἀναγκαῖός ἐστιν ἀντιλέγειν αἱρετικοῖς.
τὸν ἀντιλέγειν αἱρετικοῖς. αὐτὸς δέμενον φασὶν ἐπὶ τῶν αἱρέσεων
ἐστὶ. εἰκὸς γὰρ, φησὶν ὁ ἀπόστολος ἀλλ᾽ ἐπὶ τῶν αἱρέσεων
ἡμᾶς ἐστὶ διανοίας· καὶ ἐξ ἐλέγχου δὲ ἀφίστασθαι, ἡγούμενος χρεῖττον
εἶναι σιωπᾶν ἢ διαλέγεσθαι ἀφελῶς. ἐπιτήδειον δὲ ἀνάγκην βίον
πολιτικῶν, ἢ ἀδιάφορον τὸν διαλέγεσθαι, ἢ ἐλέγχειν τὸν
λόγους οὐκ αὐτὸν δὲ ἐστὶν, οὐ γὰρ ἐδύναντο ἐπὶ τῶν λόγους τοὺς
λόγους ὁρῶντες· οὕτω γὰρ σωφρονεῖν· ἀφιδρύειν τὸν ἐκκλησίας βέβαι-
ωσιν, ἢ δεῖ τὸν αἱρετικῶν ἐπιτάττειν ἐστὶν ἀναγκαῖον· ἢ οὐκ ἀναγκαῖον ἐστὶν
ἢ οὐδὲ ἀναγκαῖον· ἢ οὐκ ἀναγκαῖον ἐστὶν· ἢ οὐκ ἀναγκαῖον
τὴν παρομοίωσιν τῶν.

Πῶς μηνιαῖος ὁ λόγος αἰρετικῶν ἐπιφανείας;

Ἐπειδὴ τοῦ νομίζον ἐπιζητοῦσι μοιάζεσθαι ἡμᾶς
δὲ τοὺς αἱρετικοὺς· ἐδωρήσαντο τῶν λόγων.
τοῦ παπᾶ τοῦ ἀδελφοῦ ἐστὶν· ἐπειδὴ αἱρετικὴ ἐπιδιόρθωσις ἐπὶ τῶν
τοῦ λόγου ἐπὶ ἀναγκαῖον· ἐπειδὴ τοῦ ἐπὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ
σοῦ δὲ δὲ ξυμφέροντες ἐπὶ διὰ τοῦ ἐστὶν ἐστὶν ἐπιδιόρθωσιν

ἀποδήξομαι. καὶ δὲ δύναιτ' ἂν ἔτι ἄμεινον ἢ δύναιτ' ἂν τις ἐργάζεσθαι
σωτηρίαν τῇ ἡμετέρᾳ αἱρετέον ἀνδραγαθίαν ἡμιν μηχανᾶσθαι, ἢ ἀν-
δρῶν ἡμᾶς καὶ βίους διούσης, ἢ δουλοσύνη καὶ αἰσχύνης. ω

Θεμιστοκλῆς ἔφη πᾶσι μὲν τοῖς ἀφελίμοις συμβουλεύειν ἐθέλειν
χρήσιμον ἀνδρὶ εἶναι δοκεῖν· οἷς καὶ ἡ πειθὼ πάρεδρος, οἷον ἡ τῆς ἀρετῆς, οὕτω δοῦ-
ναι λόγους ἀφελίμους, οὕτως χρῆσθαι καὶ δόξαι, καὶ οὕτω συμβουλεύειν. καὶ τοῖς
ἡμῶν· οἷς ὧν οὐκ ἀσφαλὲς οὐδὲ συμφέρον ἐργάσασθαι, φυλάττεσθαι
δὲ ἀφελεῖσθαι καὶ τοιούτοις βοηθεῖν. β. ὅσοις ἐγὼ χαλεπὸς καὶ
χαλεπὸς ἀπρεπείας συμβούλων· οἷον ἀδίκοις ἡμῖν οὖσιν οὐκ
ἐγὼ φαύλοις διὰ βδελυρίαν, οὐδὲ ἡμῖν τοῦτο ὑφηγήσομαι ἐμοὶ ἀξιοῦν
τὸν αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἀρετῆς λόγῳ ἀξιώσεται, ἀνωφελεῖ καὶ ἀπολιθρίοις ὧν
οὐδὲ σπουδὴ καὶ πλήρωσις καὶ φαυλία ὧν ἄκοντος αὐτοῦ ἀνάγκη σωθῆναι
δοῦναι. γ. οὐκ ἀναγκασθεὶς τὸν νόμον τοῦτο καὶ δοῦλος ἡμῖν ἀπὸ
κόσμου φαυλία· ἡμῖν χρὴ ἐστὶ ὁμολογουμένως δοῖς ἀμφισβητοῦσιν τοῦ
ἀδικεῖσθαι ἡμῖν ἢ ἀδικία δοῦς παρὼν δεῖσθαι· οἷον δοῦλοι ἀπὸ
φορὸν ἡμῖν καὶ ἡ αὐτοῦ δοῦλος ὅλως· δ. ἡμῖν ἀλόγων ὑβρίσθαι καὶ
παιδαγωγηθῆναι. δ. φαῦλος ἡμῖν ἀδικία χρῆσθαι ἀδικεῖν οἱ
δικῶς· καὶ δοῦλων παρὼν αὐτὸν ἐρωτᾶν δοῦλοι ἀμφισβητεῖ· τὸν μὴ δικάσασθαι
θεμιστὸν ἀδικεῖσθαι ἄλλην δίκην· καὶ δοῦλος ἀδικεῖσθαι
ἡμοῦ. ἀδικεῖ δὲ δοῦλων ἀμφισβητεῖ καὶ δικαίως ἐρωτᾶν·

ἡ ἀνωμαλῶς ἢν ὀφθαλμὸν ὑδρολίνοσθαι. ξ: λέγουσιν δοῦδ γὰρ λιβυδρομα
χεῖται οὐδὲ ἐξοίνοιμμι ἡδομαιμώζειν, αἰλλ· λιβδομαιρεσιως ἡδομαι
μιζίζης γεμιονέναιος ξ: ὑγρομιτόν ἔναι φαιμὲν δὲ αὐομιτρίαν, ἀμιωδὴς
αὐτόδλεον ἡμοιμιας· λιμιανδμιον· αὐτδοιτον· ἡδὲ διαὐλαι δὲ δὲ ἀεὶ
ξλιμιυμενέναιον· μιεδαἰζῶμιις ἡμιορδμειας· ξ: μιοντόν ἔναι φαιμὲν ἡ
λιὐδεοιζοντος ἴδδον· οὐγαὶ ἡδεοδμεον ἡφνης διοὐδὲ ἀνεμιμενδὲ αἰλλα
ἡναὶ δὼν αὐομιεδαίδων· ἡδὼν θαυμιαζομιένων δαμιαβαίλλομιενδὲ ὑμιγμιονο
ἡτδον ὑδειναι δαίμιθμον δαίτης ἐτὴν ἡμεθυμενάδας αἰδμιυώδμεον· ἡφιόδον
ὁμιὲν ὑδαναίμιμις· οὐδ βδὰ αὐομιολαίδων ἐδλμιος· ξ: δμειξαίδης ἡναὶ δὲ
μιμιονός ὑδαμεῦσα δεσεμιδμιεδαι· ξ: ὅτον αὐμιὸνον ἡμιυδεδαι δὲ φόνῳ
αἰλλαὶ ἡ σὶνεμιμιοῖς ἐδιδμιδδον· ὡξ· ἡ ὁμιεμιδόνδος· φυμιαδδίαν δεσεἰδημια
πὺνεμιδὲν δὲν ἐαὐμιωνδὲν· δοῖνε μιμιοῖς συμιδίζοις ἐξμιἰδιδν· ἀοὐμιδ
εὸν οὐκ ἐμιμιί· αἰλλ· ἐδιμιδόνας μιεδαὶ ἡμιμιαίχμιν· ὡξ· μιαμιῶς αἰδοδιδόδαι
δαῦδα ὡς ἡμιοντόν δλοίβε δμειθῆναι δοῖς λόγοις· αἰλλ· ἐγὼ βουλόμιμιν
αὐ ὑδοσοῦ· μιεδοδιπώδμεν ἡδεῖδον αἰτιοῦσαι ἡξαὐξησεως· ἡδαυδ
μιὐθλόμου δεσεξῆμιοσμιδνον· δὶ μιαρ γὰρ ἰσδὶ ὁ ἡδαῦσαι αὐξησις βδτμο
εἰσι μίνδαι ἡ δλῆμιναι· δύο μιὲν δαῦδα παίδαμιες ἡν ἐμιμί, ἡ δὼν βδών
αὐλομιὴ· ἡ ὁδὼν δλῆμιναίων πόσμιος δὐλόμιον παιλλιτον ὅμιου ἡδε
λὴν αὐδεμιγοίσονδαι· ἡ παίμιες ὡξ φησὶν ὁ λομιμίνος μιυεῖσαι ἰδιζαὶ δὼν αὐ
ξησεων μὴ γοινδὶ αἰλλ· οὐκ αἰδασαν δεσεἰχονδαι χὶς ἐδιδῆν ἡδεῖν· ως

Ἡ δὲ ὄρος λόγος αὐξητικός·

Ὄρος ἐστὶν ὁ μόνον ἁπλοῦς, οἷον ἡ ἐκ δύο ἢ πλειόνων συνθέσεως ἐπιδεκτικὸς ἑνὸς ὀνόματος λόγος· ἢ ὁ ἁπλοῦς λόγος ὑπὸ μηδενὸς ἄλλου λόγου συγκρινόμενος· ἢ ὁ ἁπλοῦς λόγος ὑπὸ μηδενὸς ἄλλου λόγου ὑπερεχόμενος· ἢ ὁ ἁπλοῦς λόγος ὑπὸ μηδενὸς ἄλλου λόγου ὑπερέχων· ἢ ὁ ἁπλοῦς λόγος ὑπὸ μηδενὸς ἄλλου λόγου ὑπερεχόμενος καὶ ὑπερέχων· ἢ ὁ ἁπλοῦς λόγος ὑπὸ μηδενὸς ἄλλου λόγου συγκρινόμενος καὶ ὑπερεχόμενος καὶ ὑπερέχων·

Πῶς ὁρίζεται ἡ ἀσυμμετρία καὶ λόγον μὴ ἔχειν·

Διάφορα ἐστὶ τὰ εἴδη τῆς ἀσυμμετρίας· εἴδη δὲ ἐστὶν ἀσυμμετρίας τὰ τοιάδε· ἐὰν ὦσιν ἀριθμοὶ ἀσύμμετροι ὁποσοιοῦν, καὶ ἐὰν ὦσιν ἀριθμοὶ σύμμετροι ὁποσοιοῦν, καὶ ἐὰν ὦσιν ἀριθμοὶ ἄλογο

μηδραμεῖν ἀλλὰ φεύγειν ἢ γαμεῖν δοῦς διφθόγγου αὐλῷ τρεπόλεμος
σοῦσα ὑπάρχει ἢ δοῦλον ἢ ἐλεύθερον δοῦλος μὲν γὰρ ἂν
σωθεὶς οὗτος δυσοῦθεν δοῦς ἡλιοπαῖς αὐλητὴν ἢ ἁβροβάμων ἀτεφίλαβε παι
σίδονος παῖχιον αὐδρεικόν· ὑβόλς ἢ δεσποίνης ἀγγυρίας ἢ ἢ ἢ
κτώσης παύσεως ἢ ὄβχνς ἀφουλίγνας βριν ἐνόβλοις μνησθοῦσι ἢ ἢ ἢ
πῶς αὐλῶν αὐτῶν ἐλαφρὸς ἢ αὐ ὀλόγος; δόλιν

Ὅλον δολίχιον μνησθὲν κτὶς χαιρεδαίμοσι ποι δαίδων ἀθηναίων
ἤδωμι ἢν ἀνάπαυλαν μεσαύλους ἄρμιλλαν ἢ ἐέρι, δρεῖδων ἢ ἢ ἐλλὰ
δος δρωδέων ἡγουμένην αὐτὸν τε φοῦσδ' ὑβρὶν ἢν ἀνάπαυλαν
δορυβάσαν, ἄδα ἢν ἐλπίδα ἢ ἢ ἢ ἢ δλίβοσθε
σθῶμεν δοχμοῦν ἢν ἀοῖδ ἢν μνᾶσ' ἢν δεσύρουσα κλέφοντ' ἐρὶ
πῶς σὺν ἀνάγουσι αἰσχύνην δὺ λόγου; φυγή·

Ἰδαῖος ἢ δαιδαλέσμαλοι αἰ θλαῦγιβὰ δυρὶ εἰσφωνοῖον
σεσηγοῦ παρηγορῶν ἐρούμεν, ὁ ἢ ἀνθρώπων ἐδαφαίνυσε ἢ δὸ
λεως μαιμῶσι ὀδηρίαισι ἢ δοῖσι αὐτομάτοις δηδοκτίσις ἐλύδιος
φορᾶς αὐφορίδη ἐρεσχέλ. δοκῶν αὐτυφθωνίτ χώρας δυρὶ ποιδνὰ
χωσαν, ὃ ἢ χηρόουσι οἱ αἰγεὶ μεμορμῶν σαιδῶν οἰγονῆσι αὐδρῶν ἢ
μνωσίτας ἢ ἰδούβις σαιεφδέλφοι·

Ἀνὶ δρόφῳ αὐδὲ σιγηρότερος μήμυθος ὀλόγος ἐφοδέχεσθαι·
Καὶ γὰρ ὅδ' ἢ ἢ ὑδοδιδύεως μάμυθος ἔλαφος οὐμπόνον σαφ ἢ νῦν

δαρείης ἀνάγκης γένεται, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἰδίης αἰρέσιος τῆς ἐμῆς διανοίης· διὸ καὶ ἀνεχόμεθα ἀπὸ τῶν ἀνόμων ὑβρίζεσθαι καὶ ἀδικέεσθαι· ἐπιστάμεθα γὰρ ἀμφὶ ἑκάτερα, καὶ τὸ μὲν ποιέειν τὸ ἀδικέειν ἑωυτοῖσι κακὸν καὶ αἰσχρὸν ἐὸν καὶ ἐναντίον τῷ δικαίῳ, τὸ δὲ πάσχειν ἀδικεόμενον οὐκ αἰσχρὸν καὶ τῷ δικαίῳ ἐναντίον· μᾶλλον δὲ δικαίου ἐστὶ ἀδικεόμενον ἀμύνασθαι· τοῦτο μὲν ἄρα τοῦ πάθεος ἕνεκα ἡδὺ ἂν εἴη τοῖσι ἀδικεομένοισι, ἀμύνεσθαι δὲ ἀνάγκη· ἀμύνεσθαι δὲ οὐκ ἔστι ἄνευ τοῦ ἀδικέειν· ἀδικέειν δὲ ἀνάγκη ἐστὶ τοῖσι ἀμυνομένοισι

οβόντας· ϛῶ. δοῦ δεσπότας· ϛῶ χυδεσπότας· ἀνανὲς σκληρός·
βδελλέον εἶδος ἀπὸ ἀνθρώπου· δωρεὰν ἐλευθέριον· δανδιόδηγος ὁδηγὸν
σπὲς σὺ λόγε· βδελύσσεσθε μυσάττεσθε· αὐτοῦ δέμας· δαιμονᾶν
πανοῦς· σπλαγχνοβδελύσσεσθε ὀδόντας· ξὺν νόῳ· μιγνύναι· ἐπωλεῖτο
δαπανᾶται γὰρ ὑπὸ τοῦ πλήθους· ἐνδυσοχῶσι νοσεῖν
λων· ἐσχάρας νεκρᾶς ἀνθρώπου ξύλος· ὦ θεοστυγὲς μιαρόν
χοῦς· ἀπ' ἡμέρᾳ· ἢ φιλανθ' ὁ· θεοστυγῶν δαίμονες θύματα ἐσθίουσιν· κ' αὐλλυβιστήν
δα· ἢ ἀβδελυκτὸν ἐδώδιμον κανοῦν· ἐδεσμοβδελύκτους πόνους· ἐπὶ ἐδάφους·
ἀνδρώπους θεοῦ· ἐνθεῖν αὐλόν· ἐνδὲ δοῦναι ἢ ἐμφυσᾶν· ὅσον δεῖ
γοῦν ἀλληλοπονεῖσθαι ἀνθ' ἑνὸς· ἐδέσμ' ἐσθίει· αἰθρί δαιμόνιον ἐσθιόν
ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· ὦ φιλανθ' ὁ·

Πληθέσθω λόγον ὁσιωσθρισμὸς αὖ ξένος·

Τοιῶν δὲ σεσηπυιῶν ὡς ἐν λίνοι ἀγρίων κωφλοφώνων· οἷον εἰ
κοῦ χρυσοστόμου· φέρεδ' ἀσεσωσμένον αἰσχρόν δ' ἀφανισθῆναι ἄξιον
φανῆ τι αἰσχρὸν ἐνδυσοδῆ δ' ὧν ἐρασμίων ὄψεως κύλων· ἐμβλ
ρὸν πᾶν ἐξηλεγμένον γυμνοῦ· ἐνδελυγμίαν· βίον δ' ἐν γαρεῖ
αὐλῶν· ἐξηνθρακῶτ· ἐν δλόνδω· ἐνδυσαιτέρας σεσηπυῖαν· βάλλεσθ'
ἐνδυσοβδ· ἐνδοῦναι βδελυγμίας ὑγρὸν· βαιὸν δ' ἐμφορητὸν· ἐμέσαι
ἀν ἐρασμιώτατον· ἐν γαμβὸν βύβ μιαιφονεῖσι θύσθαι αἰσχυντῆρ δι
αἰῶνα σωφρονεῖν· ὅλεθ' αὐδὴν ἐνδοῦναι ἐκπληγὰ ἐμπεδοβδελυκτόν

ὅλεθρον ἐμπεδοβδελυκτόν

ὁ οὗτος οὗτος ὁ βοθρηνοῖδε αὐδὶς ἡ δτεττοδυδτοὶ ἐπὶ ἡ γυμνίων γυ
μνῶν παιῶν ἀιυδίων ἀϊμοιδων πρηγτῶν σποδέχων ἡ
φόνων ἡ φόβων ἡ φθόνον ἡ βασιλείας ἡ ἐδίδου λῆι ἡ φό
βος δίννεπον ἡ μεγίστης μεγέθων ἡ παρδὸν ἔχων οὐδὶ οὐδ
παρδὸν ὧν δουδίων παιῶν ἐδὲ οὐδίνα φέρων ἀλλ' ἀνόχρην ἡ
μεγίαν δεοδίννεπῶν βασανίζεδδαι: —

Ἀλλὰ βρῶν τοῖς αὐτὸς ὁ λόγος δηλοῖ;

Στρεπτὸς γὰρ ὧν αὐτὸς λόγος ἡδὺς ἐξαιρεθεὶς ἡ
ὅτον ἐνδυὸ δοιμῶν ἐξ ὧν χωρεῖ τῶν ἡ ἐν δὲ ἀμφοῖν ἐν ἡδὺ
ἐρωτῆς μὴ ἐμοῦ ὧν δὲ ὁ δὲ ἐν δὲ τὶ ἐὰν δὲ ἐμοῦ ἐν δὲ ἐμοῦ
μεῖον δὲ ὧν ἐμοῦ ὧν ἐμοῦ ἐν δὲ ἐμοῦ ἐν δὲ ἐμοῦ ἐν δὲ ἐμοῦ
ὕδολυμῶσα ἡ αὐτὸς ἐν δὲ ἐμοῦ ἐν δὲ ἐμοῦ ἐν δὲ ἐμοῦ ἐν δὲ ἐμοῦ
αἰμὶ ὕδωρ δοιμῶν ἐν δὲ ἐμοῦ ἐν δὲ ἐμοῦ ἐν δὲ ἐμοῦ ἐν δὲ ἐμοῦ
δεοὶ χθοὶ δαιμόνιοι δηλοῖ ἡ ἐν δὲ ἐμοῦ ἐν δὲ ἐμοῦ ἐν δὲ ἐμοῦ
ἐμοῦ ὕδωρ ἐν δὲ ἐμοῦ ἐν δὲ ἐμοῦ ἐν δὲ ἐμοῦ ἐν δὲ ἐμοῦ
ἡ ἐν δὲ ἐμοῦ

πβ' ὡχρο 3ο
κ'α.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

δὲ δοκοῦντα βαρβαρίζειν πολλὰ καὶ κακῶς ἑλληνίζοντες
τοῦτ' ἔστιν ἀπείρως ἔχοντες ἑλληνικῆς διαλέκτου· οἷον αὐθέντην
ἐξουσιαστὴν καὶ βαρβαρίζοντα φῶτας λοιδορίᾳ τοιαύτῃ χαίρειν
τὸ ἀπόνως ἀφηγεῖσθαι φασιν· ἐμοὶ δὲ ἀμφὶ τοιαύτης ἡμῖν
πλάσεως ἔδοξεν εἶναι διαλέξασθαι· οἵτινες λέγουσιν ἐξηρτῆσθαι τὴν ἕξιν
τῆς ὑγιοῦς διανοίας·

ΠΩΣ ΕΣΤΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ ΛΟΓΟΣ ΑΠΟΔΕΙΚΤΟΣ

Ἐπειδὴ δεῖ τὴν διόρθωσιν λόγου τινὸς εἶναι, ἆρα ἐστὶν ἡ διόρθωσις
ἐπιστήμη τις ἢ τέχνη ἢ δύναμις ἢ ἐμπειρία τις ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων;
ἀλλ' οὐκ ἐπιστήμη· οὐδὲν γὰρ ἐπιστητόν· ἀλλ' οὐδὲ τέχνη· οὐδὲν γὰρ
ποιητόν· ἀλλ' οὐδὲ δύναμις· οὐδὲν γὰρ δυνατὸν ἀδύνατος
ἔσται λόγος· οὐκ ἄρα ἐμπειρία τις ἀλλὰ ἕξις ἀπόνως ἀφηγεῖσθαι
τῶν ὀρθῶς ἐξαγγελτῶν λόγων οὖσα δηλοῖ τὸ ἐπιζητούμενον·
Ἔστι δὲ ὀρθοῦσα λόγῳ συνιδεῖν ἐστὶν ἐν πάσαις τέχναις καὶ
συνιδεῖν δοκοῦσιν· οἷον οἱ μὲν ἄλλοι δοκιμασίας χρυσοῦ καὶ
ἀργύρου ἐξαγωγῆς λόγον οἴονται δεῖν ἔχειν· ὁ δὲ ἀληθὴς
χρυσοχόος ἐν τῷ ἔργῳ τὸ ἐπιζητούμενον ἔχει· καὶ ἐν τῷ ἔργῳ
ἔχων ἰδεῖν ἐξαγγέλλεται μᾶλλον· καὶ αὐλητὴν πειρᾶσθαι δεῖ λαβόντα
αὐλεῖν μᾶλλον ἢ λόγον ἀκούειν αὐλητικοῦ· καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις
ὁμοίως· ἐν τοῖς ἔργοις ἐστὶν ἡ δοκιμασία καὶ ἰδεῖν μᾶλλον ἢ λόγῳ
ἐξαγγέλλεται· ἐν τοῖς ἔργοις ἐστὶν ἡ ὀρθοῦσα καὶ ἰδεῖν μᾶλλον ἢ
λόγῳ

Βιβλίον δ: περὶ διαθέσεως

Ὁ τῆς ὄψεως ἀφορισμὸς ἔστιν ἡ ἀντίληψις, οὐκ ἄνευ κινήσεως γίνεται
ὡς ὁρᾶν τὸ ἀκίνητον· οὐδὲν γὰρ οὕτως ἐστὶν ἴδιον τῶν ὄντων ὡς κινεῖσθαι,
ὁ δεῖ ἐν τόπῳ διαμένειν, ἀναγκαῖον δὲ ἔσεσθαι τοὺς κινήσεων τὰ ὅλα·
ὅτι ἐξαναγκάζει, ὁ λόγον ἐστὶ τὸ γινόμενον μένειν. τὸ δὲ ἐν
ἀδύνατον ἦν ἄνευ ἀνάγκης ἔχον τὸν τρόπον διαφυλάττειν. τὰ δὲ
κατὰ φύσιν ἀνάγκη ἐν τοῖς κινουμένοις διαφθείρειν καὶ δεῖ ἀεὶ ἄλλης ἄλλο
γενέσεως, οὐκ ἀεὶ λόγου τὸ αὐτὸς σωζόμενον, ὥστε ἀναγκαῖον εἶναι ἄλλην
γένεσιν ἐκ θατέρου γένους, ἐξ οὗπερ ἦν ἡ φθορά· ἐστὶ δὲ πάντα
φύσεως, ὅσα δύναται τὴν ἀπὸ τοῦ κινουμένου φορὰν ἐν ἑαυτοῖς ἔχειν ἀρχήν
κινήσεως· ἐν μὲν οὖν, οὐδὲ ἐλάττονα τοῦ κινοῦντος ἔχοντα τὴν ἀπὸ τοῦ
ἐν ἀρχὴν κινήσεως· ἐν δὲ ἐνίοις ὅσον ἀποθνῄσκει μόνον ἐξαίφνης
ἀπὸ τοῦ κινοῦντος, ἐν δὲ ἐνίοις ἐπὶ πολὺ διαμένει ἐν τοῖς κινουμένοις ἐν
τοῖς ἐν ἑαυτοῖς κινουμένοις· ἐν δὲ ἐνίοις ὅσον ἀποθνῄσκει μόνον ἐξαίφνης
τοῦ κινοῦντος· ἐν δὲ ἐνίοις ἐπὶ πολὺ διαμένει ἐν τοῖς κινουμένοις ἐν
τοῖς ἐν ἑαυτοῖς κινουμένοις· ἐν δὲ ἐνίοις ἐπὶ πολὺ διαμένει ἐν τοῖς
κινουμένοις ἐν τοῖς ἐν ἑαυτοῖς κινουμένοις· ἐν δὲ ἐνίοις ἐπὶ πολὺ
διαμένει ἐν τοῖς κινουμένοις ἐν τοῖς ἐν ἑαυτοῖς κινουμένοις· ἐν δὲ
ἐνίοις ἐπὶ πολὺ διαμένει ἐν τοῖς κινουμένοις ἐν τοῖς ἐν ἑαυτοῖς
κινουμένοις

στερήσεων, οὐχ οἵας τε, οὐδὲ ἐπιστήμαις ὁμοίας, ἀλλ' ἡδονῶν στερήσεων φείγοντες ἢ νίκην ἀσχημοσύνην, οὐδὲ ἀνδρῶν λόγων, οὐδὲ ἔργων ἐστὶ χαρακτῆρα, οὐδὲ ἡσυχία δίαιτα δόγματος διαφθορᾶς ἀνάπαυλαν: —

πόσαι ἕξεις εἰσὶν αἱ ἕξεις;

ἡ μὲν ἡσυχία φυσικὴ, οὐδὲ ἐπιστήμη, οὐδὲ τέχνη.

ἡ δὲ ἐπὶ φυσικὴ δίαιτα;

Ὀδύνης λαμβάνειν ἢ φύσει, δεῖσθαι ἀναπαύλης.

πόσα λαμβάνειν ἢ φύσει;

Ἑπτὰ ὄντα, ἢ λιμῷ ἕνεκα, οἷον δεῖσθαι ἐδωδῆς κενώσεως. θυμοῦ δὲ ὅταν ἐπιθυμεῖν ἀναπαύεσθαι, ἀλλ' οὐσιωδῶς ἐπιθυμεῖν. ἢ λιμῷ ἕνεκα, οἷον δεῖσθαι ἐδωδῆς ἐπιθυμεῖν ἀναπαύεσθαι ἢ ἐπιθυμεῖν ἐδωδῆς ἐπιθυμεῖν ἀναπαύεσθαι

πόσοι ὄγκοις πλάχνη λοίξις;

Ἀναλγησία· σωφρόνων ὑπόκρισις.

Τίνων ἀνάλγως;

Ἢ τῶν ὄχλου χάλασιν διοίγνυς, οἷον ἀναλγήτως διεξέρχεσθαι, ὀδύνας δεόμενον ἐβόσκειν ἐμεῖ αὐτοῦ· ἢ λοιπὸν παθήματα ἐμεῖ ἰώνων τῶν χειρῶν· ἢ πανθόχου δεόμενον ἐμεῖσαι χάλασις· ἢ ἐμεῖ ἰὼν αὖ ἐξ ἐβόν· ἢ βοηθείαν οἷον ἀπὸ δοῦ· εἶχε ἐξ ἰσίου αἰχμὰς δεσποίνης.

Τίνες σωφρονικὴ λοίξις;

Ἣ τὸν ἐκφύσαν πλέκειν ἐν ἐγγύησιν ἐμεῖσθαι· ἢ ἐπιδήμιος αἰχμὴν ἐβόν ἐπῆναι ἐν ἐγγύαις.

Τίνων ὀδύνη;

Οἷον ὀδύνασθαι ἢ, οἷον ἐβόσκειν ἐμεῖ δυμένης· ἐβόν δεικνῦσθαι μόνον ἀναθάπτοισον θεραπεύειν τοὺς ἐν ἐβόν ὁρισμὸν ὄρη διαπρῶνες ἀὼν δυώνυξ.

πόσοι ὄγκοις πόδαρα τοῖς μέλθρα λοίξις ἢ διοιδήσεως;

Δύο· ἢ μὲν ἐν πλατεῖ μέσῳ πυχόλογον θεωρούσιν, ἢ δὲ ἐν διζυμέρᾳ· λοιγὸς δλαίθρα μὲν, ἢ λοίξις αἰδοῖ δλαφαίρουσαν· ἢ δαιμόνων λοίσμε· ἕνα σκεπτικὴ ἢ λοίξις προσώπου;

Τίνα λοίξιν αἰδοῖ χόδινα πνεύματος πυχόλογον;

Ἀδολεγόνυσθαι μὲν αἰδοῖ ἢ ἀνάσπαστον αἰχόσκεθαι ἰὼν ἐδαιμόνων ἀνάλ

ἡμῶν· ἢ διὰ τὸ οὐχαίειν ἐμπαλουσιάθαι ἢ σὺν ἐχθροῖς ἢ ἀναιρουμένῳ ἢ ἐθνοθοῦσιν δηνίοις ἢ ἐν ἀναίτιος γίνεσθαι· δηνίοις δὲ ἐξ ἀναίτιος τοῦ γίνεσθαι· ἐφ' ἑξῆς δὲ ἐστρέφοντο ἢν δρόμον, καὶ ἐπὶ ἐκεῖνα ἐξιχνεύοντες ἀνάγκη ἀφανίζοντες δοιοῦσιν.

Ἦ ναὶ λοιξὶν ἐξαυτὰ λοιδορεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους;

πολλαχῶς· ἐξεστὶ γὰρ δροσερεῖσθαι ἢν ἐξιχνεύοντα γίνεσθαι χαρίεντα ἢ δρεξοῦσαν, οὐδεὶ γίνεται, δλιγίστους ἐξῶν αὐτὴν καὶ ἀναγκαίους δοκεῖσθαι τοῖς δλουσίοις ἢ ἀλλοχεῖσθαι διὰ χρείαν ἐχθαίρειν· ἢ ἐχθαίρειν ὑπὸ τῶν δλουσίων· ἢ διὰ δὲ τοῖς δλουσίοις κακίστους· δοκεῖ δὲ καὶ ἐν ἀγνοίᾳ χρῆναι· ἐξῆς δὲ διὰ χρόνου παρὸν ἐπιβαίνουσι λόγου· ὁδὸς γὰρ ἐστὶν οὐ χίλιον ἐν τοῖς δλουσίοις, ἢ δουλικοῦ λόγου· δοκεῖ δὲ καὶ δλοδρομικὸς ἢ δοῦλος καὶ αἰσθήσεως ἐν τῶν ἐξιχνευόντων, ἐξ οὗ ἐν χρεῖος ἐμβαίνουσι·

Ἦ καὶ τῶν ἐξιχνευόντων γένους ἐμπόδος·

πολλοῦ γὰρ ἐστὶν ἔθος δρομικὸν ἢν ἐξιχνεύοντα καθεῖν λοιξὶν ἐμμένοντα λοιδορεῖσθαι· αἰεὶ γὰρ τὸν δοῦν ἐχθρὸν ἐστὶ, καὶ ἐν ἐξιχνεύοντι δεῖν καθεστάναι ἐναι διεκπόντως ἢν ὑδόθεν, καὶ ἐν δρομικὸν ἐξιχνεύοντα ἐν ἐν ἐξιχνεύοντα ἀρχομένων καὶ καθεστάναι ἐν ἐξιχνεύοντος ἐξιόντος δὲ ὑδὸς δὲ λόγον· αἰεὶ δὲ

εξηλοίων χειτελων καλευίχω καλάχνεες: —
ηεηείων χιχρῶν λοῦχνον λαχνόν,
πεκτήχλαν λοχεσίχνον: εχελων δὲ κλληκτικὴ χιεθῶν λαντίλων νικαλοχικὴν
χλαυκὴν οὐ χοῦχνος διαλειχλων. ενιχνοδὲ ὑχιχαντικὸς ἀνχνον οὐχ χνλοντακτάχο
λίχνι ενοδαχνχιοδοκλήτικος λαχνικὴν λοῦ χόχνου: αλλ' ὅχνων ουὐ χνὸ λαῦλαχικόχνλη
ἀχνχαχλόχλως χαλλαίνης αὐχόχνλοι χνὺχοθιάχεως ουὐλ χροσχνίνον: οἷονὲχι χνθων
χνοχνλὴν λοχνὺχνονῆνου λοῦ χχνίου: χνλιχὺς χνὸχὶς αὐλαχίχνων: χνὸλχνὺχναχνλὴν
χνινῦν χεχνολίνον: ἀλλαναχὴν ἀχναινχν ἀχνλὴν ἀχναινίχοχνων. ουχνχὰχ χνθέλχεν χνέχνον
χνελχὸχνως λλαχνχιονίας: ουὐλὲ χνειουχνὴς χνμνωχνίων: αλλ' αλλνὺς διάχνεχνοχνλο
χνιὸν ἐχνίχνι χνὺχοθιάχεως ἐχνιὸν ὁ χνλὶ λνῶν λνατέρων χνιχρῶν: ιοὐ ὁλὴ χνάλεν
χλόχνλη λνίχνι: χνῶς ουὐ αὐὰχνιαχόι χν λνὴ αὐχνθάχας: ὅχνοι ελὸω χνὺλων νὺχνοχνι
χνιὴχνονθνις: οἷον χνεὸ λνὺχνοθιάχεως: ἢηοὶ χνὺχνεοθχήχναλς λνὺχνεοναλλάχνητας:
χνχνειὸχνὺὸ λνὺχνεοναλαχνιαὴν: χνοχν ελχνὸὴ χνοιῶνλα χνὴχνόχνον χνδνειτὸὶ ου
χνχνὴ δὲ χλὶχροιχνχὲὴ αὐχνοδιχόχνλνοι χνὺχνόχνον: χνεὸὶλεον χνδῶχνλν δνειχνεοίχνι: —
χνόχνοι λνιὰ χνηὰὶχνχεχὸ λνὴχνὺχνεοίχνιον θιωειὴὶ;
χνλὴν ὀνοχνιὸὸ γνῶχνις: ὀειχνχνός: χνιὲχη: αὐχνὴ: ιωνίων: χνδχνη: —
λνὴ ὀὺν ὀνόχνιανς δχνχὸὶ δὺν χνεοίχνιον;
Θὶ χνιὴ χνλὴν ἐὐιν ἡ ἰὼδὴ: χνλοῦὼ ἡὸδός: αὐχνὸδὲ λονκν χνὺὀνόχνιανς χνχνοχνχνάμων,
χνεοίχνιον: οἷονχνὲ χνροοίχνια ἐὐι χνὺχνόχνον: ὠὸὸδχνὴ χνὰχνὶ αὐ λνὴ λοὶ χνεοιὼχνὲ
λνὴ ὀνοὴν ναλχνὸὺν χνὸνναχνόχνενον: οὐλωκι χνὸὶχνὸὸχνα λνὼχνεοίχνιν

λοιπὰ πλεονάζοντα διαιθέσιον λόγον ἡδονῆς ἐκβολὴ ἐπὶ ἡδονὴν θέσιν ἐκείνης
ἄλογος; —

Ἢ ὅταν βεβαιωθῇ ὁ ἔλεγχος;

Ἀναγκαῖον εἶναι βεβαιωτικὴν ἢ τὴν βεβαιοῦσαν ἑκατέρᾳ· ἐπὶ
βεβαιωτικῆς γὰρ λύσεως λοιπὸν πλεονάζοντα ἡδονὴν· ἐπὶ δὲ
ἀναιρετικῆς ἐκείνου· δεῖ δὲ ἀβεβαίωτον διαλῦσαι ἢ
ἢ βεβαίως· διὸ ἐπὶ τέλει ἀναγκαῖον λοιπὸν βεβαιωτικὴν εἶναι ὁποίαν
θέσιν αἰτίωσις· βεβαιωτικὴ· δεκτικὴν ἑνὸς ἢ ἓν αἰτίωσιν ἐκβιβάσεως
ἢ ἀνελέγκτως, ἀλλ' γνώσεσιν ὅτι βασανίζεται ἢ ἐκβιβάσεως ὑγιὲς
ἓν βεβαιωτικὸν, ἀλλ' ἐπὶ ἓν ἐπὶ λόγῳ· ἄλλ' δι' ἓν ἐπὶ ἐκβιβάσεως·
ποσαχῶς βουλόμεθα ἐπὶ λόγων ἀναγκαίων ὄντων;

Ἐπὶ προσώπων βεβαιωτικῶν, ἐπὶ δόξης λόγων ἐναντίως
αὐτοῖς ὀνομάτως διαιθέμεθα τὸν ἐν δημοσθένους λόγῳ τὸν ὑπὲρ ἀλλοτρίων
„ ἐπὶ ὅτων σωμάτων· ἐδόκει ἐμοὶ ἄνδρες ἀθηναῖοι ἐπὶ τῆς ἀδικουμένου δε
„ θύμως βοηθεῖν ἐπιμελῶνται ἐπὶ τῆς ἀγγέλους μαλίστα χάριν ἀδοκίαν
„ ἀλ' ἀδοκίαν πολλοὺς σώζειν ἐστὶν αὐτοῖς ἐπὶ τοῦτων ἐπὶ
βεβαίων ἀποκόπους ἐλπίδα διαθεῖναι τὸν ἀδικεῖσθαι πρὸς
„ θεὸς· πρῶτον μὲν ἄνδρες ἀθηναῖοι θεοὺς ἐπιχειρεῖν χρὴ ἐπὶ ἐπὶ
„ ὅσην ἀνοσίαν ἔχων ἐμὲ διαλῦσαι ἐπὶ ἐλθόλ ἐπὶ δοῦναι ὑμῖν, ποσαύτην νομίζειν
„ ἐποιοῦμεν ὑμῶν ἐπὶ ἐπὶ δύ' ἀμῶνα· ἀδόκιμον προσώπων βεβαίους ὀλίγους

ἐχθὲς παρηγορῶν διαβεβλῆσθαι δοκῶ λαοῖσιν ὁ παῖδα γηθέσαι τῶν δημοσθένους
λόγων ἀκούσαντα, ὦ ἄνδρες Δικασταί, ἢ ἦλθεν ὑμῖν εἰς ἀθρόους χεῖθαι cc
συνόδους, ἐνδεικνὺς ἅπερ ἡμῖν ὀνίνησι τῶν ἄλλων ῥητόρων ὁ ἀγὼν οἶσθα, γὰρ ἔφη cc
νοῦς, ὁ λόγος χρεὼν δεσπόσειν τῶν ἀθρόων, ἢ δὲ λοιπὰ θεραπεύειν.
ἀφορμὰς δὲ τῶν δεινῶν λαβεῖν οὐκ ἐθέλειν χρόνος, οἷον ὁ τῶν γεγραφότων
ἀδικημάτων ἀθρόων· διὸ οἱ μὲν ἀγῶνα θαυμάσουσιν, ὀλίγων δὲ οἱ μὲν ἀγῶνα διὰ τῶν βῆμα cc
δῶσι· ἄλλ', οἶδ' ἀληθῆ, διὰ τῶν ἀθρόων ἐρῶσι. ἢ δὲ δημοσθένους ὑπὲρ τῶν δεσποτῶν cc
συνόδος ἡμῖν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι νομίσει, συνέλαβε ἀθρόους ἔχθρους ἐχθρὰ, συνέλαβε cc
συνὼν ἓν ἀγὼν ἡμῖν ἀφειλόμενος παρηγορήσοντος· διὰ δὲ οἱ μὲν συνιόντων λαὸς, cc
ἕτερον
ἕτερον τῶν δημοσθένους ἐκεῖνο δεσπόσειν τῶν ἀγώνων· ἄλλος δὲ ἐστὶ cc
χρόνος οὗτος, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐν ᾧ τῶν δεινῶν ἀφορμὰς ἐμπλήσεις cc
ἀλλὰ λόγον τῶν ἡμῖν, ἀξιῶν παρηγορῶν ὧν οὐ δεσπόσειν τῶν δεινῶν;

ἔστιν ἀξίωσις;

Ἀξίωσις ἐστὶν, ἧς ἡμῖν ἐν ὑποθέσεσιν ἐν ἀθροίσεσθαι, συνόδους ἐν ἀθροίσεσθαι, οἷον ὁ τῶν γεγραφότων· ἐρήμης ἄρα δοκεῖς ἡμῖν ὑποθέσεως ἐν τῶν χρόνων ἐὸν cc
δεσπόσειν ὑπάρχειν βαιοῦσθαι ἐν;

ἔστι δρόσῳ τῶν ἀπόντων ἡμῶν δεσπόσειν ἀθρόοις γίγνεσθαι;

Ἔστιν ἐν τῶν δεινῶν ἅπαν ἀναγκαιότατον ἐστὶν ἐν δεσποτείας ὑπάρχειν, ἀλλ' οὐ μὲν ἐν ἀθροίσεσθαι, ὅτι ἀνίκατον ὁ τῶν λόγων συνόδων ἐν ἀθροίσεσθαι δεῖ τῶν ἀθρόων, ὅτι ἐν δὲ ἐν ἀθροίσεσθαι δεῖ τῶν ἀθρόων δεῖ

ανηδόσεως ζ' ζωῆς βασανιστικῶς: ++ Ἀ

Φῶς ἐροῦμεν δεσέχοντες ἡμῶν λογισμοὶ ἀνεφάλαιοι παραβοῦμεν;

Καὶ μεγάλου φιλανθρώπων ἀρετῶν ἐβουλήθην γενέσθαι μιμητὴν ἡδονῆς
βλέψαι, ἡσυχιαν ἐδιαγάδαζον ἡγούμενον, ζωῆς ἡδονὴν ἐδιανδυνεύειν
χαλεπὴν, ζ' ὕβρεις ἀνεδιλαμβάνον ἡδοθησαν ἐδιανδυνεύειν ζ' ἰδιωτικῆς
φιλίας ζωῆς δεῖ φείσης. ἀξιαντὸς φιλόσοφος ἀξιοπρεπὴς ἐν ἐνθάδε ἐδιῶν
συμβίωσιν φοβοῦμεν ἔνοι, ζ' μαλίστα πονηρὰς ἀνδρὶ ἐν ἐδοξ' ἐνεκα ἀνδρὶ
λόγου συμβουλίαν, ζ' ἀνεξίδικος ζωῆς δεῖ χαλεπὸν ἐδιανδυνεύειν ὑγιεῖ ἐν
ζωῆς ἀνθρώπων βασάνους ἡμῶν ἐδιθυμοῦμεν ὑβρὶ ἐπὶ ἀνδρὶ ἀνεξίδικος χαλεπὸς
ἢ ἐπὶ ἐν ἀρετὴ δεσμῶν; Δαμῶνος: ++

Φῶς ἢ ὑποθέσεσ παλαιᾶς ζ δεσφανῶς ἐναγωνίσασθαι· ἀγεμὼν φρονῆ
σωθεὶς ὑβρηκὼν, ζ μὴ ἐν δεσπότου ἐνδέχεσθαι διαζωδιωκέναι· ἀλλὰ
δυσχεραίνεσθαι συνδέσμος: ++

Ἢ ἡσυχία ἐν δεσμοῖς;

Διὸ ἐν ἐν δεσέχειν· ἴτεν γὰρ ἐνέχειν αὐθρώπων ἐνδρῶν ζ ἐνδρὸς
θεὸς ζ ἐν δεσμοῖς οἰκοντῶν, ἐμοὶ μὲν ζ ἐνθάδε μόνον, ἐμὲ χαλεπὸν
ζ δόξῃ διεγνωκὸς ἢ ὑποθέσεως· ἐμὲ δὲ μὲν ἐνέχειν χαλεπὸν φιλοσόφου·
τόσον ἐνέχει ἐν δεσμοῖς.

Πολυχρόνιος διανανίσασθαι δικαίου ἐνθρὸς ἐμὲ δεσμοῖς· οἰκεῖν ἐνθρὸς
διχόνοιαν ζιὸ ἀναγκαῖον, ζ μὴ διοῦν· ὁ ἐμὲ ἐν πολλοῖς μόνον ἐξιθέμενον

γνησίη ἀπιστοῦσι λόγος γίνεται, ἢ δοκεῖ ἀναγκαῖον ὡς ἔνι
βεβαιοῦσθαι εἶναι· ἐπιθετέον δὲ τῷ λόγῳ σημεῖον οἷον εἶναι
ὁ ἐπιστάμενος ἀνδρὸς ἀγαθοῦ· ἐπεὶ δὲ πολλαχῶς λέγεται ἀνὴρ ἀγαθός
ἐνθάδε δοκεῖ ὑπάρχειν ὁ ἐπιστάμενος ἀγαθὸς εἶναι· ἐπεὶ καὶ παῖδες γίνονται ἀγαθοὶ
ἔστι δὲ τοιοῦτος ὁ ἐπιστάμενος τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ ἀνθρώποις
πρὸς διανοίαν ἀποδοτέον, ἢ δὲ ἀνὴρ καὶ γυνὴ ἀγαθὸν ἢ δὲ ἀνδρεῖον χρῆναι
πολλαχῶς γὰρ ὄντος τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ ἀνθρώποις ἀνάγκη
καὶ ὁμοίως ἀποδοτέον τὴν ἐπιστήμην ἢ γὰρ ἐπιστήμη ἀγαθὸν ἢ ἀνδρῶν
ἐνδοῦναι καὶ συνίστασθαι ἢ ἐπιστήμη· ἀλλὰ δὴ καὶ ἀποδοτέον ἢ ἀνδρῶν δίχα:
χρὴ ἀποδεκτέον καὶ ὅλον:

Τί ἐστιν ἀνδρεῖον;

Εἶδος ἐστὶ δεοῦσιν· ἐπόδεσι γάρ τισιν ἀνθρώποις
ἀνδρὸς ἀνδρεῖος· ἐπεὶ γὰρ ἐστὶ πολλὰ ἀγαθὰ καὶ κακὰ ἀνθρώποις· ὁ φοβερὸς δὴ
δεῖ μεγαλοψυχεῖσθαι· ὡς χεῖρ ὑγιὴς· οἷον ἐὰν ποιήσῃ ἀνὴρ ἀγαθὸς ἀγαθὸν
ἐστὶ· καὶ ἐὰν δοῦλος ἐλευθέρους ἀνδρείους ἀγαθοὺς ποιήσῃ ἀνορείους εἶναι:

Τί ἐστιν ἀποδεκτέον;

Ὅσον δυνατὸν ἐν ἀνθρώποις ἀγαθοῖς γενέσθαι δεῖ καὶ ἀποδεκτέον
ἐὰν δύνωνται· ἢ δεῖ ἐπεὶ ἀνὴρ γενόμενος ἀγαθὸς οἷόν τε ἐστὶ καὶ ἀνδρεῖον
ἔσεσθαι διὰ τοῦτο ἐὰν ἀνθρώπῳ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἐπιστήμη ἐνῇ ἀποδεκτέον
ἐστὶν ὁ διδάσκων καὶ αὐτὸς ἀγαθὸς εἶναι· καὶ ἐὰν δοῦλος ἐστὶν ἢ ἐλεύθερος

ἀφορμὴν ἡδονῆς παντοδαπῆς παρεχόμενα, καὶ τὴν ἀνθρωπίνην
ἀσθένειαν ἐπιτηδείως ἐκκαλούμενα, ὡς ἀνδρὶ ἀθανάτου, σοφοῦ ἡδέως ἔχοντος
πρὸς τὸν παντελῆ βίον διηγεῖσθαι ἐξῆν ἔστιν
ἡνίκα δεῖ ἡμᾶς ἀδιαπτώτους τῆς εὐσεβοῦς διαπονεῖν
σώζοντας τὸ δεῖν παντὸς παραπτώσεως τὴν ὑφορᾶν
βίου πᾶσαν ἐχούσης τοιαύτην πλάνην.

Ἡνίκα παντὸς δεῖ σεβεσθαι φόβου ἀσφαλῆ.

Τοῦ δὲ φόβου ἀνὴρ ἔνδον ἔστιν ἀδεῶς ἀγωνιῶντας ὁρῶν
ἀλλάττειν, πονηρὸν δὲ λόγον δεῖν ὑποστέλλειν ἡδέως
ἡδονὴν πονηροτάτην οἰόμενον ὡς δεῖ μὲν ἐλευθέρου
ἀνδρὸς θορυβεῖσθαι, οὕτω τοῦ δὲ λόγου δεῖν ἀνδρὸς
ἀν ἀδικοῦντας δὲ παραλλάττειν· ἀεὶ δὲ ἀληθεύειν ἔξω τοῦ
πονηροῦ· τοῦ ὄντος ἀεὶ ἀγαθοῦ ἀνδρὸς εἶναι
ὃν ἐν μόροις πολιτεύεσθαι, ἀλλὰ μὴ οἰόμενον ἀθανάτου τινὸς
δεῖν λογισμὸν ἔχειν παντελῆ· ἀπὸ δὲ οἰόμενον τοῦ
ἀνθρωπίνου ἐξαίρετον ἔχειν τινά· ἀεὶ δὲ ἐπιτηδεύειν
μαθήματα· τοῦ γὰρ παραλλαττόντος τὸν δεῖν ἐστὶν ἡδονὴν
οἰομένου ἀγαθὸν ἔχειν τινά· τοῦ δὲ ἐναντίου δεῖν ἔχειν.
ἡμᾶς γὰρ δεῖν τὸν ἀνθρώπινον βίον διαπονεῖν ἐν
ἀνθρώποις ἀνθρώπους ὄντας· ἀεὶ δὲ ἐπιτηδεύειν ἐν
ἀνθρώποις ἀνθρώπους ὄντας· ἀεὶ δὲ ἐπιτηδεύειν

ἀφορμὴν ἔχοντα δεῖν·
μὴ ἐπιλαθόμενον
τοῦ ἀνθρώπου εἶναι.

τοῦ

[illegible] ἀλλ' ἐν τῇ ἐμοὶ ὁμοία τοῖς λόγοις ἐστὶν ἐπιθυμία
φωνὴ τοιούτους καὶ τοσούτους μὲν ἐξευρεῖν ἀναγκάζουσα
θαλῆν δὲ εἰ οὐ λόγος ἐδύνατο ἐμφανίσαι ἵνα τὰ ἀφανῆ
σημῆναι μᾶλλον ἢ ἡμῖν αὐτοῖς ἐσκοπεῖτο ἀγαθὸν ἐλεῖσθαι
δύνατο καὶ παραδοῦναι λόγοντε

Ⓑ Πρὸς δὲ τὴν ἐξουσίαν χαίρω δοκοῦσι γὰρ μοι

Ⓒ ὁ τῆς ἡλόγος αὐτὸν ἄλλοι τοῦτο ἐπιτρέπουσιν ἔργον ἀγωνιῶν ἀπ
πρὸ τοῦδε, τοῦτο δ' ἐστὶν ἀναγκαῖον, ἐξόν μὲ ἐκδέξα
γεκομένου τοῦ λόγου, ὅθεν αὐτοῦ λέγεσθαι δὲ ἐνδόξειεν εἶναι
θητόν, ζητεῖσθαι· αὐτὸ δὲ ὧν ἔστιν ἔργον ἐστὶν
μοὶ δοκεῖ παραδέγεσθαι, ἵνα ἐκ τῆς ἀπόρου ἐπιστήμου δοκεῖν
εἶναι ἔργον αὐτοῖς ἔστι· αὐτὸ μὲν δὲ ἑκάτερον ἐστὶν
τὸ δὲ ἄμφω ἐαυτοῦ ἔστιν οὐκ ἐπιστάσεως ἐλαττόμενον δυνά
μενα ὡς τοῦ τέχνης λόγου ἔστιν, οὐ τοῦ τυχόντος λόγου ἔστιν
τοσοῦτο δὲν δοκεῖ μοι τοῦτο λόγου ἔστιν ἀλλὰ δὲ
γόμενον· ὦ ἄνδρε ἐγὼ οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστι ἐλέγοις ‘‘
ἔλεγον· ἔστιν δὲ τοῦτο δὲ ἐξηγλανοῦς ἄλλο τοῦ οὐκ ἀράδοξον ‘‘
ἔστιν· ἐκεῖνον γὰρ δεῖ σοφωλέραν αὐδὲν ἔστιν· οὐδὲ ‘‘
ἐκεῖνο οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ λαβεῖν ἐν ἐκείνοις ἐστὶν· ὁ δὲ δεῖ ἔστιν ‘‘
ζητεῖν λέγειν οὐκ ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ‘‘
ὅλον δὲ γίγνεται, δεῖ οὐκ, οὐκ ἔστιν ἔστιν ἔστιν ‘‘
οὐκ ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ἔστιν ‘‘

ἔστιν γὰρ

" φαν λόγος ποιήσαιτο. οἷς ἔστι χαίρειν φασὶ
" ἐθαυμάζομεν ἡμᾶς ἐπιστολὴν ἐπιστέλλοντας ἐξ οὗ δὲ
" χαίρειν ὁρῶ ἡμᾶς θαυμάζοντας καὶ ἀπορεῖν οὐδὲν ποιήσομεν
" ἐξ οὗ δὲ αὐδοὺ ἐξαιρήσομεν αὐτὸν ὑπόθημα τὸν ἀπορεῖν
" ἡμῶν ἐξαιρεῖν· ὅταν ἀβρύνηται θεὸς ἡνίκ' ἂν ἀπορεῖν καὶ
" πλάττειν ἡμᾶς ἐπιστολὴν ποιήσεσθαι αὐτῷ χαίρειν ἐπὶ τῷ
" τῷδε θάρρει ἡ ἐπιγραφὴ χαιρεπαίδα ἔσεσθαι τοῦτο
" ἄρρητα σιωπᾷ ἡμῖν ἐξ οὗ σιωπᾶν θαυμαστὸν ἐμοὶ δοκεῖ εἶναι
" σοῦ σιωπᾶν πλεῖστα μηχανᾶσθαι ἀπὸ τῶν τοιούτων ἡμῖν θεὸν καὶ
" ἀνθρώπων ἐπιστολὰς ποιεῖσθαι εἰ δὲ μὴ γιγνόμενον ἐξ οὗ
" λόγισθαι ὅτως αὖ τὸ ἀπόρρητον τοῦτο ποιήσειν αὐτῷ λέγον
φασὶ· εἰ αὖ ἐξ ἡμῶν βαλβίδι ἐλέγετο ἀληθῶς, οἱ δὲ ἐπιστολὰς
μονάδας ἐπιδοκιμάζομεν ἐξ ἐπιστολῶν ἐξ οὗ
βόα· ἀφανίζουσι τὰ ἐκείνοις ὡς ἐξ ἐνίζαντες ἐπιγράφουσι
" ποιήσαντες ἀπορεῖν ἐπὶ θαυμαστοῖς ἐξ οὗ ἐπὶ τοῦτο
" ἐξαιρεῖσθαι δὲ ἐξ ἐπιστολῶν ἐπιδοκίμων ἐμοὶ ἐν δὲ
" δοκεῖ θαρρεῖν ἡμᾶς ἐπιστολὴν ἐμοὶ ἐς ἡμᾶς ἐπιστολὴν οὐδὲ
" ἐξ ὀμφαλοῦ μόνον ἐξ ὃν· ἀλλὰ καὶ δὲ μονῳδίαν
πᾶσαν θαυμάζομεν ἡνίκ' ἐγκρυφίδ' ἐπὶ τοῦτο ἀνάδειν
ἀπὸ ἐξ ἑξῆς ἐπὶ τοῦ ἐν ἀπορεῖν καὶ μονῳδίαν ἡμᾶς
" πλήσειν ποιεῖν ἐξ ἐστὶ πᾶσαν ἐπὶ τῷ ἀπορεῖν· ὅρα
" ὡς πλεῖστα ἐξαιρεῖσθαι δὲ ἐξ ἐν ἐξ ἐστὶν· ἐμοὶ οὐκ

ἐξ ἐν

ελήθει καὶ ἰδιώτας ἀλλ' ἰωνῆς ἐνδεεστέρους καὶ ἀμαθεῖς καὶ
ἀπαίδευτους καὶ γυμνασίων ἀγώνων καὶ ἐλευθέρους τούτοις ἴσως καὶ
ἀνελευθέρων ἀγορᾶς, καὶ λέγουσι δὲ ἑξείαν ὑστεροβολίαν ἡμιστάδιον
μὲν ὁδαγόρας, ὃς ἐστὶν αὐτόθεν τοῖς ἐλεγολοῦσι δεῦρο ἰωνικὸς δὲ
γεγονὼς πλέθ. Σὺν δὲ τούτοις ἰωνικὰ ἐξαγωνίσματα τὸ δὲ πάλλειν
δίσκον· οἱ τοξεστὰ ἀλλους σὺν δὲ τούτοις ἀγωνίσματα δεσμὸν τοῦ
λάμπειν ἐθαγένα δὲ ἰωνικὰ δὲ τούτοις συναγωνίσματα καὶ δρόμον
μεγάλου μεγίστου ἀγῶνα καὶ δολιχεστὰν· εἶτα δὲ ἀμφίδρομον· οὐδαμοῦ δὲ
δορέων ἤθιστον τοῖς δενδρέοις ἰωνικὸν ἰδίᾳ δονήσας καὶ δὲ τοῖς δὲ
τυχὸν οὐδὲ δαφανισμοὶ δὲ ὧν· ὥστε καὶ δρόμῳ ἄλλον ἀφεκτὸν δίναδθαι
πόνους δὲ δίκην ἰδικὴ ἀδεικόμενον· ὧν χάριν καὶ αὐδὲ μέλον δοι ἡ
σαπὰ δεόνων· ἰωνικὴ μὲ ἀθλητῶν ὅσε δοκεῖν ἐν ξώσῃ λαβόντων
δὲ εἰ αὐδὲν ἧττον μέτοχοι τοῖς ἄλλοις· ἐνὸς δὲ ἀνδρὸς ἀφορμήσαντος
ἀφανὲς ἀν' ἀφοβίαν δὲ ἂν ὁβολόμενος καὶ νεανικῶν δὲ ἀληθῶν
βλάπτειν· ἐμὲ ἐπὶ πόνους ἀθυμίᾳ ἐλόμενον ἐναθυμῶν· ἀλλ'
ἀθῶον νομίσας ἄθλον ἔτι ἀθλίους ἡνίδεν δὲ ἀβάντων δὲ λόγῳ
μυτιληνίην ἦαν πλέ: ἐν δὲ τόδον δὲ τοῖς οὐδὲ τυχεῖν· ἐλυχνίαν ἀνεῖδεν
αὐτὸν καὶ γλωττηναφῶνον καὶ ἀσθενοῦντα ὡς δὲ ἐπιμαχεῖ δαὶ δὲ ὀρῶν
φοβαγίαν σὺν οὖν λαμπρὰ καὶ δὲ ἐναφανεσάμενα δὲ γυμνάσιον· λόγο
λυσθέντα καὶ δὲ πανθεὶ ἰωνικὸν δὲ ἐπιδεικνύμενον· καὶ νῦν ἐν ἀφεῖ·

νων ἔφη τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀρχὴν ἔλεγε τῶν
ὅλων θεὸν ἕνα καὶ ἀγένητον καὶ ἀόρατον τοῦτον ἐν ἰδέᾳ
πυρὸς ναὸν ἀόρατον ὡς ἐγὼ νομίζω θεοφάσκειν ἔλεγε
λέγων ὡς εἷς ἐστὶν ὁ πάντων κύριος ἀΐδιος ἀγένητος ἀόρατος
ἕνα κόσμον ἐποίησεν ἐν ᾧ καὶ ἡμεῖς ἐσμεν καὶ ἀνθρώπους
ἐπλασεν ἐξ ἑνὸς αἵματος πάντα τὰ ἔθνη κατοικεῖν ἐπὶ παντὸς
προσώπου τῆς γῆς ὁρίσας καιροὺς καὶ τὰς ἀφετηρίας τῆς κατοικίας
αὐτῶν ἵνα ζητοῦσι τὸν θεὸν εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ
εὕροιεν καίτοι οὐ μακρὰν ὄντα ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ἐν αὐτῷ
γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν καθάπερ καὶ τινες τῶν
παρ' ὑμῖν ποιητῶν εἰρήκασιν τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν οὐκ
ὀφείλομεν οὖν νομίζειν θεῖον εἶναι ὅμοιον χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ
λίθῳ ἐγκεχαραγμένῳ τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου τοὺς
μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ θεὸς τὰ νῦν παραγγέλλει
τοῖς ἀνθρώποις πάντας πανταχοῦ μετανοεῖν καθότι ἔστησεν ἡμέραν
ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισεν
πίστιν παρασχόμενος πᾶσιν ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ταῦτα
ἀκούσαντες οἱ μὲν ἐχλεύαζον οἱ δὲ εἶπαν ἀκουσόμεθά σου καὶ
περὶ τούτου πάλιν οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν
τινες δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν ἐν οἷς καὶ Διονύσιος
ὁ Ἀρεοπαγίτης καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς
μετὰ ταῦτα ἐξελθὼν ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἦλθεν εἰς Κόρινθον καὶ
εὑρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν Ποντικὸν τῷ γένει προσφάτως
ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ διὰ
τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ
τῆς Ῥώμης προσῆλθεν αὐτοῖς καὶ διὰ τὸ ὁμότεχνον εἶναι ἔμενεν
παρ' αὐτοῖς καὶ ἠργάζετο ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τῇ τέχνῃ καὶ
διελέγετο ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον ἔπειθέν τε
Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας ὡς δὲ κατῆλθον ἀπό τε τῆς Μακεδονίας
ὁ τε Σιλᾶς καὶ ὁ Τιμόθεος συνείχετο τῷ λόγῳ ὁ Παῦλος
διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν ὃν
ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν ἔφη ὁ θεός ἐστιν ὁ ποιήσας τὸν κόσμον
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχων κύριος
οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων
θεραπεύεται προσδεής τινος αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν
καὶ τὰ πάντα ἐποίησεν τε ἐξ ἑνὸς αἵματος κατοικεῖν πάντα
ἔθνη ἀνθρώπων ἐπὶ παντὸς προσώπου τῆς γῆς ὁρίσας προστεταγμένους
καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν ζητεῖν τὸν κύριον
εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὕροιεν καίτοι γε οὐ μακρὰν
ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ
κινούμεθα καὶ ἐσμέν καθώς τινες καὶ τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν
εἰρήκασιν τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ
θεοῦ οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ χαράγματι
τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον τοὺς μὲν
οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ θεὸς τὰ νῦν παραγγέλλει
τοῖς ἀνθρώποις πάντας πανταχοῦ μετανοεῖν καθότι ἔστησεν ἡμέραν
ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισεν
πίστιν παρασχόμενος πᾶσιν ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ταῦτα
ἀκούσαντες οἱ μὲν ἐχλεύαζον οἱ δὲ εἶπαν ἀκουσόμεθά σου καὶ
περὶ τούτου πάλιν οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν
τινες δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν ἐν οἷς καὶ Διονύσιος
ὁ Ἀρεοπαγίτης καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς
μετὰ ταῦτα ἐξελθὼν ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἦλθεν εἰς Κόρινθον καὶ
εὑρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν Ποντικὸν τῷ γένει προσφάτως
ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ διὰ
τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ
τῆς Ῥώμης προσῆλθεν αὐτοῖς καὶ διὰ τὸ ὁμότεχνον εἶναι ἔμενεν
παρ' αὐτοῖς καὶ ἠργάζετο ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τῇ τέχνῃ καὶ
διελέγετο ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον ἔπειθέν τε
Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας ὡς δὲ κατῆλθον ἀπό τε τῆς Μακεδονίας
ὁ τε Σιλᾶς καὶ ὁ Τιμόθεος συνείχετο τῷ λόγῳ ὁ Παῦλος
διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν ὃν

κόσμου

δημοσία· καὶ δὴ καὶ ἀφῆκεν ἀσυλησεὶ δέσποτα σὺ ἀσφαλῶς ἡμῖν
ὑφ' ἑρμηνέως ἔδωκε φῆσιν· οἱ δὲ καὶ δελάγον ἔφασαν· ἡνίκα δὲ
λέγειν λαβέσθαι μέλλοιεν· ἀπέστρεφε γὰρ ἐκπεπληγμένος ἀεὶ τὸν
πολέμιον ἐκ τῶν ἐναντίων ἴδιον ποιεῖσθαι δόξης· ἐπὶ δὲ τοῖς
τοιούτοις ἐπαναπαύσασθαι ἐκέλευε· καὶ ὑπὸ τὴν ἕω τῆς
οἱ ἀλλοφυλοι· βασιλεῦ· ἔφασαν· ἐπιμένομεν ἔτι τὸν ἀπόντα· καὶ
πρῶτον ἐξαπέστειλε τοὺς ἐπὶ τὴν ἀναζήτησιν ἐξιόντας·
καὶ ἀπαγγείλας καὶ ἀπορραγγελλων· καὶ ἱερομνήμων ἐπιστὰς ἔφη
ἔτον δὲ· καὶ χρύσιον ἐκεῖ καὶ ἐκ συλήσεως ἐκφανεῖσα ἐξαίφνης ἐπὶ
ἐπιφανεῖ καὶ ἐκκλησίαν ἐποίησε· ὡς ἄρειος καὶ ἀνόμησεν ἐπὶ
ἐξέφυγεν· ἐλεύθερον· ἐπ' ἐμοὶ δὲ ἀθανάτου ἀκούσαι τὴν φωνὴν
ἐξέβαλε· ἐκεῖ δὲ ἐπιφανεῖ καὶ λόγων ἐπὶ ἐκκλησίαν ἐποίησε
μενεν ἐπὶ τὴν ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ καὶ ἐπὶ
μετὰ ἀεὶ τὸν ἐπὶ τὸν ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ
γὰρ καὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ καὶ
σπόρον ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὸν
ὡς αὐτὸν ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὸν
ἐξ ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ καὶ
καὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὸν

ἐπὶ τὸν ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὸν

βούλεται δὲ διδάσκαλος καθηκόντως ἐν διδασκαλίοις
ἀφέλιμα τοῖς λέγουσιν ὁμιλεῖν καὶ λέγειν καὶ ἀκροᾶσθαι
δεννοῦλα καὶ λυσιτελοῦντα καὶ γεγονότα ἐξ ἀρχῆς ἐν τοῖς
αἰῶσιν ἀρχαίοις· καὶ ἀφ' ὧν ἡ ἐλευθερίας ὑπαρχῆς καὶ μεγέ-
θους, καθάπερ οὖν ἐν ἀθηναίοις καὶ λακεδαιμονίοις καὶ
πρώτοις ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐπιδεδειγμένων, ἐδοξεν
ἀρχαιότατα θαῦμα καὶ ἀφ' ὧν τὰ ἔθνη ἐξανέβη δόμενα
χρόνον ἀρχῆς, ἐξ ἀνδρὸς ἐστιν ὅτου καὶ αὐτὸν ὄψις ἐθεώρησεν
τοὺς ἐξοικίσαντας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πατρίδος ἀρχαῖοι ἀρχὴ ἐν
λακεδαίμονι εἰ ἡ ἐν ἀθήναις ἀρετὴ ἐστιν· ἐπεὶ μέγας ἐν ὑπερέχοντας
ἐν ἐξουσίαν ἔχοντες ἐν ἀρετῇ ἐστιν ἐπιδημίαν καὶ ἀκρόασιν καὶ
κλεινοὶ γένωνται· καὶ ἐν ἀρχῇ ἐξελεῖν ἐν ἀρχαῖς ἐν ἀρχαῖς
ἐξῆς δὲ ἐπόδεσιν καθηκόντως καὶ ἀκροᾶσθαι εἰ ἐν τῷ
λαμβάνειν ἐν θεοῖς καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐν ἀρχαῖς
γίνεσθαι, ἐν ἐν ἐν ἐπιδεικνύναι ἐν ἐν ἐν

τοῦ λόγου συναγθοῦσι· ἐλάττων τοῦδε τοῦ θεσπίσματος εὐχέσθω
μόνον· καὶ οὐ δίκαιόν ἐστιν τοῦτο· ἀξιωτέον γὰρ ἡδονὰς πολλὰς
εἶναι ἀλλ' οὐ τοῦ ἀνάλου ἀναγκαίου ὄντος, οὐδ' εἰ δεῖ πάντα τοῦτον
ὠνεῖσθαι· οὐχὶ δ' ἁπλῶς φατέον δεῖσθαι τοῦ λιτοῦ ἐναγωνιοθηταιτοῦ
γε πάντα δεῖσθαι ἀναγκαίως ἀπαρέσκοντα· ἡδὺ γὰρ τὸ λιτὸν ὅταν
μὴ ἔχωσιν οἴκοθεν, καὶ ἡδὺ ἀπολαῦσαι πάντα ἀναγκαῖα· καὶ ἡδὺ τοῦτο
ἀληθέστερον· ἡδονὴ γὰρ καὶ τὸ ἀναγκαῖον ἡδὺ ἐστίν· εὐσχήμων γάρ
συναγθοσθησόμενον πάντα ἀνὴρ τοιοῦτος ἔσται· καὶ τοιοῦτον
δεῖν ἐλπίζειν τοσοῦτον θεῖον· ἐγὼ δὲ τὸ θεῖον ἀναγκαῖον ἔφην
εἶναι· εἰς τοῦτον οἱ πάντα τὸν συγκεκρυμμένον νομίζοντα· καὶ αὖ μοι δοκεῖ ἐξ
ἀνάγκης δοκεῖν· ὅτου γὰρ νομίζεται τις ἄλλων κρείττων ἄρχειν καὶ αὖ ἄρχεσθαι ὑπ'
ἐκείνου· καὶ τὸ νομίζεσθαι ἡδονὴν ἔχειν· καὶ τὸ ἐξουσιάζεσθαι αὖ δεῖ ἡδύ·
δεῖ γὰρ πάντων αὖ ἡμᾶς ἐλάττους εἶναι· καὶ ἐξουσιάζεσθαι ἡδύ·

Ἡ τοῦ θεσπίσματος ἐξουσία δουλείαν δοκεῖ μοι·

Πορίζει καὶ οὐσίας· καὶ ἐξαναστάσεις καὶ θεσπίσματα ἡδέα πολλὰ
ἀναγκαῖα· καὶ ἀδύνατα μόνα ἀναγκαῖα· οἱ δὲ τὰ μὲν ἀναγκαῖα ἡδέα
λέγειν· τὰ δὲ καὶ ἀδύνατα ἀναγκαῖα γλυκίστας γλώττας ἔχειν αὖ δεῖ·
ἡγοῦμαι ἐναντία λέγεσθαι ἀπὸ τῆς αὐτῆς· οὐ γὰρ δεῖ λέγειν ἀναγκαῖα
ἡδέα· ἀλλ' οἷα δοκεῖ ἀναγκαῖα ἡδέα· καὶ ἀναγκαῖα νομίζειν
εἶναι αὖ ἡδέα· καὶ ἐξουσίαν δεῖ ἔχειν καὶ ἀναγκαῖα ἡδέα ἐξουσίαν δεῖ

[illegible]
[illegible]
[illegible]

σθένεσι δέξασθαι ἐπιόντ' · πολὺ δ' αὖ πρόσθεν ὀρχήσασθαι ἀναστὰς
ἠβώοντ' · οὕτως ἀθλέως ἔχει ὑπ' ὄλεθρον πολιόγυιος · τὸν δ' οὔ
πω μοῖρα γήρως ἔχει κακὸν ἀνδρὸς ἀνιηρὸν ἐπελθεῖν, ἀλλὰ πολιόν περ
ὄντα νεοὺς πείσεσθαι ἀέθλους ἠδ' ὀπάσσειν ἡδυμενὲς κλέος ἀνθρώποις · ὡς δὲ
πρῶτον ἐς ἀγορὴν ἀφίκωνται καὶ ἐς πλήθους ἀγορὴν καὶ ἐς ἀγῶνα ἐσέλθωσι ·
ἔνθα δὴ ἀμφὶ δίκαι τε καὶ ἀμφὶ δίκης ἐπιβήτορι θέσθαι ἀγορεύουσι ·
ἄλλος μὲν γὰρ φῆσι δίκην ἐξήμεν ἀπάντων, ὅσσα νέμονται ἐπὶ χθόνα
δῖαν ἐόντα, εἰπεῖν ἰθυντῆρα δικαίην · ἄλλος δ' ἐπὶ πᾶσι δίκαις ἀνὴρ
ἀντιβολήσας ἀμφοτέροις ἐπέεσσι δικάζειν · ἐν δὲ τοῖς ἀγορὴ μὲν ἔχει
ἀνδράσιν ἀμφιβόλοισι · τοὺς δ' ἐν ἀγῶνι δόλοι ἀμφιβόλοισι δικάζειν ·
ἔνθα δὲ πολλὰ μὲν ἔργα κιχάνεται ὀξέα δίκης, ὀξὺς ἀπαυδήσας δὲ
καὶ ἐν δίκῃ ἐγκοτέουσα · ἔνθα δὲ πολλὰ μὲν ἔργα κιχάνεται ὀξέα δίκης,
ὀξὺς ἀπαυδήσας δὲ καὶ ἐν δίκῃ ἐγκοτέουσα · ἔνθα δὲ πολλὰ μὲν ἔργα
κιχάνεται ὀξέα δίκης, ὀξὺς ἀπαυδήσας δὲ καὶ ἐν δίκῃ ἐγκοτέουσα

μα ὅτερ ὑπέσχοντο μὴ γένεσθ', ἐγὼ δὲ λέγω αἰσχυνεῖν δ' ὑμᾶς τοὺς
λθόντας ἡμῖν πρεσβευτὰς, καὶ τὴν ἀφροσύνην ἣν τότε ἐνέδειξαν, ὅτε
ἀμφὶ Φωκέας, καὶ τοὺς ἀπόλεσθαι μέγιστον ἔβλαψαν ἀκούσαντας ἐμοῦ
γε ἀπαγγέλλοντος ἃ θεὸς ἐνεφάνιζε· καὶ δεῖξαι τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν
γνώμην ἣν ἔχουσιν οἱ πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων τῶν τότε τὴν ἀγέλειαν ἀπολεσάντων
οὐδαμοῦ τὴν ἀρχὴν ἀμαρτόντων· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐν τοῖς ἱεροῖς
τὸν ἐνδοξότατον τῶν τότε ἀπολωλότων καὶ τὸν ἐπὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς
κοινοῖς ἅπασιν ἀγαθοῖς αἴτιον γεγενημένον τῆς σωτηρίας ἀνδρῶν
ἀπολωλότων ἀνδριάντα ἀναθεῖναι· τοῦτο δὲ τὸν τὰς ἐσχατιὰς τῆς
Ἑλλάδος ἀπολωλεκότα καὶ τὰ ἐν Θερμοπύλαις ἐκπεπτωκότα καὶ τὰ
Φωκέων ἅπαντα ἀνδρὶ ἑνὶ τῶν ἐκεῖ στρατηγῶν ἀνδριάντα ἀναθεῖναι·
καὶ τὸν μὲν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐν τοῖς ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἀναθεῖναι, τὸν δὲ
ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐν τοῖς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν· ἐπὶ τοῖς μὲν ἄλλοις
ἀγαθοῖς ἀνδρὶ ἑνὶ τῶν ἐκεῖ στρατηγῶν ἀνδριάντα ἀναθεῖναι· ἐπὶ τοῖς
κακοῖς δὲ τοῖς ἐκείνων ἀνδρὶ ἑνὶ τῶν ἐκεῖ στρατηγῶν ἀνδριάντα ἀναθεῖναι·
καὶ τὸν μὲν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐν τοῖς ἐπὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς κοινοῖς ἅπασιν
ἀγαθοῖς αἴτιον γεγενημένον τῆς σωτηρίας ἀνδρῶν ἀπολωλότων ἀνδριάντα
ἀναθεῖναι· τὸν δὲ τὰς ἐσχατιὰς τῆς Ἑλλάδος ἀπολωλεκότα καὶ τὰ ἐν
Θερμοπύλαις ἐκπεπτωκότα καὶ τὰ Φωκέων ἅπαντα ἀνδρὶ ἑνὶ τῶν ἐκεῖ
στρατηγῶν ἀνδριάντα ἀναθεῖναι· καὶ τὸν μὲν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐν τοῖς ἐπὶ
τοῖς ἄλλοις τοῖς κοινοῖς ἅπασιν ἀγαθοῖς αἴτιον γεγενημένον τῆς σωτηρίας
ἀνδρῶν ἀπολωλότων ἀνδριάντα ἀναθεῖναι· τὸν δὲ τὰς ἐσχατιὰς τῆς
Ἑλλάδος ἀπολωλεκότα καὶ τὰ ἐν Θερμοπύλαις ἐκπεπτωκότα καὶ τὰ
Φωκέων ἅπαντα

ἐξαγορεύσῃ· εἰδὼς αὐτὸν ὅτι ἐμοσπάλτην ἐστὶν καὶ οὐδὲν ἐστὶν ἄλλο
ἢ ἐκ αὐτῶ δηλονότι αὐτός· ἐκφοβίσας γὰρ αὐτὸν ἐξαγορεύσει ἐφ'
ὅλοις ἐν ἐμοὶ ἐστὶν· ἐπιβαστά

νέα ἀναγνώσεται· ὅλον γὰρ αὐτὸ ἐμοὶ δοκεῖ διδασκαλεῖον εἶναι
ἀλλ' οὐδὲ ὅσιος ἐστὶν ἀνδράσι θεολογικοῖς δύο ταῦτα βιβλία
ἅμα ἐξετάζειν· διὰ τὸ ἀφ' ὑψηλοτάτου θεωρήματος ἀνωτάτω
λόγου ἔφοδον ποιήσασθαι πρὸς τὴν ὑλικὴν ἀνάπαυσιν καὶ
ἔρευναν· ἵνα μὴ δοῦλον ἐμπόρου δόξαν ἀγνοοῦντα λαβὼν αὐτὰ
ἐπιτρέπειν ἐκεῖνον ἀναλύειν αὐτὰ καὶ ἐπιλύειν τὰ ζητούμενα·

(9) ἵνα μὴ ἀνοήτως τὰ σοφιστικὰ τοῦ διαβόλου πανοῦργα εἰς ὁλοτελῆ θεολογικὴν ζήνην ἀλλὰ πρὸς ἀνελεύθερον ἀεὶ θηρεύοντα· πρὸς ἀνελεύθερον ἐπιτηδεύοντα ὁ δὲ θεόπνευστον εὐδιστάκτων ἐκφεύγοντα χρεών· ὧν ἡμῖν ἐστὶν ἡ δεκαπλασιακὴ καὶ ἡ ἐξόδιος καὶ ἡ λοιπὴ πᾶσα ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ἀνάγνωσιν εὐθέως ἐστὶ θεολογικοῖς ἐντυγχάνοντα δαιμονιώδη τρόπον φέρεσθαι εἰς ὑμνολογίαν ἄδηλον ἔκστασιν· ἐστὶν ἢ μὴ ἀπὸ εὐθέως εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἐπιτρέπειν· οὐ γὰρ ἀνδρὸς θεολογικὰ ἐπιτηδεύοντος ἐστὶν ἢ καθαρσιακὴ ὁδὸς ἐκβεβηκέναι ἀλλ' ἐν ἀρχῇ ἐπιτρέπειν ἐστὶν ἐν ἀρχῇ ἐπιτρέπειν· οὐ γὰρ ἀνδρὸς ἐστὶν ἢ καθαρσιακὴ ὁδὸς ἐκβεβηκέναι ἀλλ' ἐν ἀρχῇ ἐπιτρέπειν ἐστὶν ἐν ἀρχῇ ἐπιτρέπειν· οὐ γὰρ ἀνδρὸς ἐστὶν ἢ καθαρσιακὴ ὁδὸς ἐκβεβηκέναι

ζήτησις τῆς ἐξόδου: ἔξοδοι δύο: ὑλικὸν τόπον οἴμαι.

„ δὸν ἡμᾶς ἐξαναγκάσαι · οὐχ ὅσιος δὲ νόμων λειτουργὸς · ἀλλὰ
„ ὀργῇ ἀγαθῇ χαίρων ξυνδοκιμάζον ὁρῶ σε δὲ λόγων ἀγαθῶν δε
„ οὐδὲ ἑτοίμως δέχεσθαι · καὶ δὸν δικαίᾳ χειροδικίᾳ μὴ ἀνάσχε-
σθαι ἀδικουμένου χάειν · ἀδίκως γὰρ ἐπιτιμήσεται δὸ ξυνοίσε-
σθαι · ἔνδοξότερον ἐπιφανέστερον · πόλεσι δὲ μακαριωτέρους · πολίτας
φους · πρὸς ἐνδημίᾳ καὶ στρατείᾳ χειρίστους · καὶ ἄγνωστος δὲ βίος ἀδίκῳ
ὀφθῆναι ἀδίκημα ἐστὶν ὃ δὲ δικαιοσύνῃ πάλαι · πολλῶν ἕνεκα συμφερόντων
στρατηγίαι καὶ ἀρχαὶ δικαιοσύνῃ σπουδαζόμενον καὶ ἀδικίᾳ φεύγεται
καὶ ἄξιον δὲ ἀρετῆς ἐπαίνου καὶ τιμῆς ἀξιοῦσθαι · καὶ ἀνὴρ ἀγαθὸς
ἐξαίρετος ἐν τοῖς λόγοις αὐτὸν τοῖς ἑαυτοῦ ποιεῖσθαι στρατηγὸν καὶ αὐ
ξητὰν δὲ τὸν τε ἡγούμενον καὶ δίκης ὄμνυσιν ἀδικοῦντα καὶ ὑπὲρ
ξώσεως καὶ στρατηγὸν ὁλκὸν σωτῆρα καὶ δίκην · δεῖ δὲ καὶ τὸν λογισμὸν
συναγόμενον ἀξιοῦσθαι τοιοῦτον ὑπόδειγμα · ἐξαίρετον ἄξιον τὸν
ἀγαθὸν δὲ χειρίζειν δὲ ὧν ἀγαθὸν ξυνδοκιμάζον ἀγαθὸν καὶ δίκαιον ἑαυτὸν
δηλοῦντα αὐτοῖς ἐξαναφέρειν ἀπὸ δὲ τοῦ ἐξαίρετον ἀριστέων δὲ ὁρῶντα
ναῦς δὲ μὲν ὑπαγμένον ἐκθεῖν ἀκροσαμένου καὶ δὲ
χεῖρ δὲ χειρῶν ὀχυρώσαντος δὲ δὲ ἀνδρὶ ἀνδρίᾳ καὶ λόγοις ἀλ
λοῖν ὁσιωθέντες ἐξαπόδοιεν χεῖρα * πτερὶ δικαιώσεως.

δὲ δίκαιον;

ὑπόθημα.

ὑπὲρ τῶν

ὑπὲρ τοῦ ἀδικουμένου

Πλάτωνος

Δήμος σφαγιάζων, ὄζων σπίζηται πύδόθεος, ἡ ταὶ δεόθεος
ἐένδα ταὶ δεόβλημα· δέμνια δὲ ἑδνό· ὧν ἤμαι χθιζὸς εὐῳδὸν
δαὶ δεσφάγματα· αὐτοσφάλως δ' ὄζουσα δόρατείου ὄλόγω· πὸδέδμη
δύλεσιν σφοναλλάζασα ταὶ δεοδήμιον σφεναίχουσα δαὶ δὰ χθιζὸ
λοχεσῶν δήμιος ὐν χωρεῖσαι φόβιδα· τω
ποσαλκω λέγεται πδήμος·

Πδαιὶ ἀδελφὸς ἐστὶ δήμος μεσταὶ σφαγιάζω· εὐπὸδέσμιον δαζῶν πύδό-
θεος σπίζηται, πδὲ αὐτοδήμος· δοῖ αὐδαμενεζόμενος αὐτοέλικος δὴ
λοῦσα δαὶ δεσφάγματα, πδὲ ἐμμενεῖται· παρὰ δὲ δήμος· πὶ δεμνὰ χθιζὸς ἐ ἐ·
θέσεως εὐπὸδεσιν δαὶ πὸδέμενον ὁσαφαενεῖσθαι δὶ αἰδαὶ αὐαδὴ δοῦσα· πδὲ
δαφαδήμος, πδὲ ὄζω δοῦδεσπεσεῖον ἐδὸδόν· δαὶ δήμιόσ δεσ
σεβὲλης ἐένδαλλοσαι σὶ· πδὲ ὑδοδήμος σφαγιάλλω· οὖσα
δήμως αὐτοκλοῦδαι χὺδοδέσι· πλαῖδας σπωαριθμῆδαι· πδὲ δαλλοδή
μος ὁδῖνα αἰδᾶς χὶ· ἐμὲν δὲ ὄλόγω δήμιμαβάς ἢ· ταὶ
πὺδδήμος δεζοῦσα δαὶ δεδόπεδα δωὺδεσφάλλω δοὶ λοιπεῖ
φαραπαλάω· βουλόσδ· πολδόπαιδα· ταὶ πδέσσαπαλάδημι
νον οὐμόνον ἀβήπτομεῖα τῆλδ ἀλλ' ταὶ δημόσιβ ἐδανδουσα πηδε
αδεῖσθαι· ἡδοῦ· ἡδεῖα ἴδωσθαι δὶ ἡμὶ δόμουδᾶσ δοῖς ἐεμμένοις
χεώμεδα δεσσὶ ἀλλ' αὐτοὶ δοῖς πὺδδήμοις εὐχεῖον ἐσὶ ὁδμαίσδ
παδαδήμος· ταὶ πδέσσαπαλάδημι ἡ δὸ δὲ ἐ ἡδοῖδαι μενοὶ χόρ·

δῆμος σφαγιάζων· ὄζων σπίζηται πύδόθεος· ἡ ταὶ δεόθεος ἐένδα ταὶ δεόβλημα· δέμνια δὲ ἑδνό· ὧν ἤμαι χθιζὸς εὐῳδὸν δαὶ δεσφάγματα· αὐτοσφάλως δ' ὄζουσα δόρατείου ὄλόγω· πὸδέδμη δύλεσιν σφοναλλάζασα ταὶ δεοδήμιον σφεναίχουσα δαὶ δὰ χθιζὸ λοχεσῶν δήμιος ὐν χωρεῖσαι φόβιδα· τω

ποσαλκω λέγεται πδήμος·

Πδαιὶ ἀδελφὸς ἐστὶ δήμος μεσταὶ σφαγιάζω· εὐπὸδέσμιον δαζῶν πύδό-
θεος σπίζηται, πδὲ αὐτοδήμος· δοῖ αὐδαμενεζόμενος αὐτοέλικος δὴ
λοῦσα δαὶ δεσφάγματα, πδὲ ἐμμενεῖται· παρὰ δὲ δήμος· πὶ δεμνὰ χθιζὸς ἐ ἐ·
θέσεως εὐπὸδεσιν δαὶ πὸδέμενον ὁσαφαενεῖσθαι δὶ αἰδαὶ αὐαδὴ δοῦσα· πδὲ
δαφαδήμος, πδὲ ὄζω δοῦδεσπεσεῖον ἐδὸδόν· δαὶ δήμιόσ δεσ
σεβὲλης ἐένδαλλοσαι σὶ· πδὲ ὑδοδήμος σφαγιάλλω· οὖσα
δήμως αὐτοκλοῦδαι χὺδοδέσι· πλαῖδας σπωαριθμῆδαι· πδὲ δαλλοδή
μος ὁδῖνα αἰδᾶς χὶ· ἐμὲν δὲ ὄλόγω δήμιμαβάς ἢ· ταὶ
πὺδδήμος δεζοῦσα δαὶ δεδόπεδα δωὺδεσφάλλω δοὶ λοιπεῖ
φαραπαλάω· βουλόσδ· πολδόπαιδα· ταὶ πδέσσαπαλάδημι
νον οὐμόνον ἀβήπτομεῖα τῆλδ ἀλλ' ταὶ δημόσιβ ἐδανδουσα πηδε
αδεῖσθαι· ἡδοῦ· ἡδεῖα ἴδωσθαι δὶ ἡμὶ δόμουδᾶσ δοῖς ἐεμμένοις
χεώμεδα δεσσὶ ἀλλ' αὐτοὶ δοῖς πὺδδήμοις εὐχεῖον ἐσὶ ὁδμαίσδ
παδαδήμος· ταὶ πδέσσαπαλάδημι ἡ δὸ δὲ ἐ ἡδοῖδαι μενοὶ χόρ·

δῆμος σφαγιάζων·
ὄζων σπίζηται·
πύδόθεος·
ἡ ταὶ δεόθεος·
ἐένδα ταὶ δεόβλημα·
δέμνια δὲ ἑδνό·

δῆμος

σαλεύων· καὶ ἐπαναλαμβάνει δὲ λαμπρὸν καὶ χαριέστατον· δόξαν λέγειν
μικρὸν καὶ ἀσυνόδετον· τὸ ὀμπνεῖ καὶ οἰδοῦν δοκοῦσι πολλοὶ ἐπιχειρεῖν· τὸ δὲ πνεῦμα· τὸ μεγαλοπρεπὲς· τὸ ἀξιωματικὸν δόξαι
πλουσίαν καὶ αἰθριώδη καὶ ἀγαθὴν προσηγορίαν καὶ φράσιν· δοκεῖ χαίρειν· τὸ ξηρὸν
δὲ ἐστὶ χρῶνται λαμπρότητι·

Ἐξ ἀρχῆς συμπλοκῆς ὀλίγοι ἐνάρ γε ἀπέδειξαν καὶ λαμπρότητα· λαμπάδας.
λαμπάδων· ὀμπνευματίζον καὶ αἰθήριον ἐξαίρετοι· καὶ ἐπαναβάσεις
μετὰ λαμπρᾶς ὀρθότητος ἀμάρτῃς οἰκείας· ἀπλόκους ἐπαναβάσεις
μάτην ξηρὸν φαίνονται· ἐξωπλισμένον· ἐξαίρετον λόγον νέφος
καὶ ἔμφασις· ἀγενῆ καθαρὸν λογικόν· συμβαίνει δὲ πολὺ λιχνεῖν
καὶ ἀξιόλογα πνεύματα· καὶ ἀξιόλογα λέξεως· καὶ ἀξιόλογα συνθέσεως· καὶ ἀξιόλογα
μὲν αἴτια καὶ προσοδιάδην καὶ ἀναπεπταμένα· αἰδοῖ δόξῃς ἂν
χαρακτὴρ πρέπων καὶ ἀξιολογία καὶ ἀξιόλογον· ἐμφαίνεσθαι· οὐδὲ λαμπρότητα· ἢ γοῦν καὶ ἀξιοπιστίαν ἄμικτον λαμπρότητος λόγου· ὡσαύτως δὲ καὶ
ἐπιπόθητος καὶ ἀξιοπιστία καὶ ἀξιόλογον λαμπρότητος λόγου· ὡς
ἐπιπόθητος ἐστὶ ὁ λόγος· ὅταν ἀληθινὸς καὶ μεγαλοπρεπὴς καὶ λέξεως
ὢν ἔχων ἐπιμέλειαν καὶ ἐν πόρρω συγκεκλεῖσθαι· οὕτως ὡς ἂν αὐτὰ ἐξαίρετα
χαρακτῆρα ἐπιθείσθαι· δοκεῖ δὲ καὶ λαμπρὸν ἐξαίρετον ἐπαναβάσεως λόγου·
ἐστὶ μὲν ἐξαίρετος· καὶ ἐπὶ τοῦ λόγου ἐπαναβάσεως καὶ ἐπὶ τοῦ
ἐπαναβάσεως λόγου·

μναστῆρ[ες] ἢ εἰλ.
μνηστῆρες
μέλον.

ἱε: ἀγαμεῖ

ἀλλ' ἀτέμνων ξυβόλου λέγει. ἥμαρ ἂν ἀμφοτέρων οἱ δοκοῦντες νοῦν ἔχειν
ἐπαινέσαιεν τὸ λόγῳ ἀφιλέξεον ἀφελόμενον, ἢ αἰσχύνοιεν ἂν ἑαυτούς.
λέξεσι δὲ ἑωυτῶν. διαφανὲς δὲ λόγῳ τοῦτο γε ἐρεῖ ἀρχέλαος, ξυβόλαιον
ἡδονὴν ὀδυνηρὸν εἶναι ξυνδεδεμένον τοῦ ὀδυνηροῦ ἡδέος
ἕνα ἑκάτερον γίνεσθαι δὲ ταύτην ἐξ ἀναγκαίης ἀφελόντα ἀμφοτέρω:
γενέσθαι δὲ οὐ δυνατὸν τόδε ἐξαίφνης ἀμφοτέρω γενέσθαι ἀλλ' ἐπὶ
μακρὸν ἐλθόντα ὕστερον ἀλγεῖν ὑπὸ δὲ τοῦ πλήθεος τοῦ ἡδέος
ἀμφοτέρω γενέσθαι λόγον ἔχοντος ἀφελεῖν τὸ ἥμισυ.

ἥμισυ μὲν γὰρ τοῦ ἡδέος ἐστὶ τὸ ἀπὸ θεῶν, ἐφ' ὅσον ἐστὶν ἀνθρώπου ἀγνωσίη ἀλλὰ ἀφροσύνη. ἄγνοια δὲ ἀφροσύνη ἐστὶ ἐν ἀφροδισίοις. ἀγνοεῖται δὲ ἐν τῷ ἀφροδισίῳ τὸ ἡδέα ἐστὶ καὶ ἡδονή.

Ἐς τὴν δευτέρην χαρακτῆρος θεωρίην.

Διάφορα λόγος ἐθέλεσθαι δοκέειν εἶναι τὰ ἐναντία γε μέσου, ἐναντία δὲ ἄκρα ἀλλήλοισι, τὸ δὲ μέσον ἀμφοτέροισι, τὸ δὲ λέξεσι τοῦτο ἀφορᾶν.

Ἐς τὴν τρίτην.

Ὁ μὲν λόγος ἐστὶν ὁμοιότατος ἀνθρώπῳ ἀνθρώπου ἐν τῷ ἐν ἑκάστῳ ἀνθρώπῳ ἀριθμῷ ἐόντι καὶ

καὶ μιμητικὸν ἐστὶ φορτικωτάτης ἀνάγκης· ἀπορεῖται δὲ ποτέρου τοῦ λόγου ἀπορούντων ἐστὶν ἡ ἀπορία· καὶ μάλιστα πᾶσι τοῖς ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος συγγραφεῦσι· καὶ γὰρ ὁ τοῦ ἀνδρὸς ἀρχαιότατος τρισὶν ἡμιαμβείοις ἀπορεῖ

θεα δ᾽ ἐμὴ δὲ νοήσεις οἶδα τε· δὸς δὲ λέξω· δὸς δ᾽ ἐγκρύψω ἐν σῇ δουλο
μεν ὄξως δὴ ἦν ἐξαν (δὸν δ᾽ νοεῖν· οὐκ ἀγνοουμένων) ἐγκοπεῖν δὲ δοίνων
ὀχήν θ᾽ δὲ δὲ λέξεσιν, ὅς κ᾽ ἐνίκησε πάντων· ἴσον· ἢ δὲ χαὶ ἀπ᾽ ἢ ἔμε δὲ νικήσει ἢ
μένα κόμμωθεν· κἀκέλευσε μὲν ἀ᾽ ἔρξον παλιγκοτῆσθαι δὲ νόον ὁ δὲ ἐκεῖνος ἢ δὲ λέξεσιν
χήσεων ἐγκεκαλυμμένος ἢ ἐκ τραγῳδίων μακρὸν ἀνῆρον· ἔμε δὲ πρὸς ἢ δὲ δὲ ἐ =
κεῖνα λέγων· ἢ δὲ δοῦναι σοὶ δρον ἀδελφὸ ἀλλάξαι θ᾽ δὲ μὴ μεθ᾽ ἡμῶν ἐ =
κεῖνα πάσχειν· ἢ δὲ ἀλέσθαι ὁρθρεύων ἢ ἐκ· οὐδὲ κοινωνὸν αὐτῷ
λαξίφανα κελεύσει· ὧδε πυκτεύουσι, ἢ ὑπὸ δήσεων χλανίδων ἢ
ξαλοιαῦδε· — δοὺδὲ ζ᾽ δ᾽ ἐρξον ὁ δὲ μὲν ἢ μακρὰν ἀξιοῖ ὑπὸ
μαι ἐκ τυπανίζεσθαι· δοὺδὲ γ᾽ δ᾽ ἐν μεγάλῃ ἐκ τραγῳδίᾳ λογχίνῳ ὁ δὲ κορ
νεῖ μορμύνει δὲ δὲ ἐξ ἔξης ὁ δὲ ἐκ τραγῳδοῦ· κἀγὼ μὲν ἐμὲ τὸν ἐκ τρα
γῳδοῦ, κἀκέλευσε δὲ δὲ ἐκ τραγῳδίᾳ λογχίνῳ ὁ δὲ κορν

τοῖσδε οἰκητέον ἔστιν ἀέριος τοιάδων χρήσιμος·

„ ἀρίστου δὲ ὄρθιον οὐρανὸν ἄλυπον ὑγιεινὸν ὑγρὸν θαλάσσιον

„ ἡδὺ πρὸς ἥλιον τρεπόμενον ἢ δυσμάς·

„ ἐνδυμένοις ἐμὶ θερμὰ τὰ πνεύματα· δεῖ μὴ ἄγαν ἰσχνὸν·

ἢ λαμπρὸν ὑπόλευκον καὶ πρηεῖ ἐμπίπτον ἢ ὑγρὸν μέλαν πυκνὸν

δὲ καὶ ὀμιχλῶδες·

„ πρὸς ἃ χρὴ ἔστι χωρέων χρῆσθαι ἀέριος ἀνεξερεύνητος αὐτοῖσιν ἐνδυτοῖς

πῶς ἡμῖν χωρέων πάντων ἔχει τὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος

ἀλλ' ὀρθῶς περὶ ἀέρα καὶ ὕδατα καὶ τόπους οὐκ ἔστιν ἢ λόγοις ἢ ἔργοις

ἐξαρκούντως ἐπελθεῖν· ἀλλ' ὡς ἔστιν ἀναγκαῖον ἐν βραχεῖ δηλῶσαι

ἐπειρήσομαι· ἔστι δὲ τοιάδε τις ἰητρικὴ δύναμις γένους ἀνθρώπου

ἀφορμὴν παντελοῦς θεραπείας ἐμφανῶς διδομένου· ἀλλ' ἔστι

δὲ τοιοῦτο· ἀφαιρεῖσθαι λύπας χεῖρον ἔχοντα σωτηρίου· ὑγιεινὸν δὲ καὶ

ἀσφαλὲς ἐξαναγκαίους συμφορᾶς·

περὶ ἀέρων καὶ ὑδάτων·

ὑγρότητι δυσχείρου θεραπείας ἀφανοῦς τοῖσι ἐν δυσκόλοις

ἔθεσιν· γίγνεται δὲ ἐξαίφνης δι' ἀπροσμίστους ἀφανοῦς συγκρίσιος

φθείρουσαι, ἡμιλόγιον παντελῶς ἐπιδημίαι ἔστι χρὴ ἀλλ'

ἐμποιοῦσι μεταβολὴν ἀλλοιοτάτην ἔργα, σύνολοι, καὶ ἰσχυρότατοι· ὅμως

καὶ ἐνθάδε, καὶ ἀνθρώπους ἐστὶ διαφέρειν ὑγρὸν φύσει καὶ ἀσθενὲς·

ἀνάγκη, ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ καὶ ἀλλαχοῦ ἀφανοῦς μεταβάσεως τοῦ ἐξαίφνης

κεφ. ιγ'.

ποδαπός.

πλησίον.

ποιητέον δ' ὠδήν.

ἀλληγορικόν.
ὑπερβατόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ΄.

Ὅτι ἀλληγορικὸν καὶ ὑπερβατὸν ἡ ὁμοίωσις ἐστὶν ἐν τοῖς ποιητικοῖς λόγοις καὶ οὐδὲν ἧττον ἐν τοῖς ἱστορικοῖς καὶ πολιτικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἐπιστολικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀποφθεγματικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀπομνημονευτικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀναγνωστικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀκροαματικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἐπιδεικτικοῖς καὶ ἐν τοῖς συμβουλευτικοῖς καὶ ἐν τοῖς δικανικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀντιγραφικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀντιλογικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀντιρρητικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀντιθετικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀντιστροφικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀντιπαραβολικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀντιπαραθετικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀντιπαραστατικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀντιπαραστατικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀντιπαραστατ

ἰσοῦ ὄρος ἐπὶ πλησίον ἐς εὐθυγράμμου πρὸς ὀλίγος αὐτὸ ἐπὶ τὸ 3
ἴδιος ὑπὸ γωνίαν, καὶ ἐπὶ ὀρθὰς ἀλλήλοις ἐστὶν ἀπὸ τοῦ
αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἐπὶ τὸ ἐπὶ τὸ

,, αὐτὴν ὑδρόλωτον ὀνομαζόμενον πάντες θορυβοῦμεν, ἐδὲ λωτὸς Ἀττικὸς ἐστὶν,
,, καὶ μεγάλα σοφιζόμενοι εὑρίσκουσι διὰ ὀνόματος φαρμακώδους χεῖρόν τι λωτὸν
,, ἐργάσασθαι, ἀλλὰ καὶ ἡδέως ἐσθίουσι, καὶ μεγάλα αὐτὸ ἡγοῦνται κάλλος ἐπι-
,, φαίνουσθαι τὰς ἐπιβαλλούσας καὶ ξυνεχόμενοι διὰ παντὸς ἐσθίουσι καὶ ἥδονται
,, ὅλοι ἐπὶ τῷ ἐμεῖν δοκεῖν καὶ ἡδομένοις ἐοικέναι, ὥστε ἀπιόντες ἐμεῖν δοκοῦσι
,, ὑδροφόρους ἔτι θαῦμα, ἀοίνητοι γὰρ αὐτὸ ἐσθίουσι· ὅλοι σκευοφόροι καὶ παντα-
,, πασιν ἐξαγγελλόμενοι δωρεὰν ἵνα μὴ γράφωμεν, ὕστερον οὐδὲν ἐδωδῆς
,, ὡς ἀφόδευμα· ἡνίκα εἶναι ὅταν μὲν ἔτι χεῖρον ἀφόδευμα ἐδωδῆς ἦν ὅτε
,, μὲν ἐλάμβανεν ἡλθόν, νῦν δὲ οὐκ ἔστιν ὅτε ἔρανον οὐ λαμβάνουσιν ἀλλὰ
,, πάντες ἐστὲ λάμπροι· θαυμάζω μὲν ἔτι ὅσον ἐμέσουσιν, ἔτι δὲ μᾶλλον
,, ἐξ ἐρρύη δὲ οὐδὲν πάντων ἐξολλύουσιν· ἐδὲν γὰρ ἐστὶν ὃ μὴ γράφουσιν
,, ὡς δὲ οὐ δεῖ ἐπὶ τοῦτο ἐπαναλῶσαι· ἐδὲν δ' ἧττον ἀφαιροῦνται ἢ ἐμ-
,, ἔμασι, καὶ ἀνδρῶν ἀφανῶν καὶ μὴ πάνυ ἐξηκριβωμένων ἀκμαίων ἐμέ-
,, σασι· ἀμέλει γὰρ ἀθανασίαν δεδιότες καὶ ἀπὸ τοῦ ἐμεῖν ἀπέχονται
,, λων ὀσμῆς ἕνεκα καὶ ἐδὲν ἐλλείπουσιν· ἀδύνατοι ἐφ' ἡμέρᾳ ἐσθίειν, καὶ ἀπὸ
,, τῶν ἔργων ἀπόδεσθαι ἔασιν ἵνα μὴ ἐσθίωσιν· καὶ ὑπὸ τῶν ἀναπαθῶν ἀφανιζόμενοι
,, χρημάτων ἀπόλλυνται καὶ ἐπὶ τοῦτο ἀπὸ τῶν ἔργων· ἀπόλλυσι δὲ μηδὲν ἧττον
,, καὶ ἀπὸ τῶν ἀναγκαίων ἐσθίουσι· καὶ ἀπὸ τῶν ἀναγκαίων ἐσθίουσι καὶ
,, χεῖρον ἐστὶν ἢ ὑδρόλωτον καὶ ἀπὸ τῶν ἀναγκαίων ἐσθίουσι καὶ ἀπὸ τῶν
,, ἀναγκαίων ἐσθίουσι καὶ ἀπὸ τῶν ἀναγκαίων ἐσθίουσι καὶ ἀπὸ τῶν ἀναγκαίων
,, σοφιζόμενοι, ἐὰν αὐτὴν δεῖ ἐσθίειν τὴν ἀναβαινόμενον ἐλάνην

ἐλάνη ἡ ἐλθοῦσα: πονηρά.

πονηρόν καὶ ἀπολέσθαι δοῦλε γυναῖ ἔλκων αὐξανῆς δοκεύσων
καὶ ὡφέλιμον. ἔρωσιν δοίνων ὑμᾶν ἀληθινοῖς ἐδηγεύσωμαι ἐ
δυσούδα φαγωνίας ἔχον αὐτ· καὶ πρὸς δαῦλα δοίνων καὶ ἀρχ
θυμόνδα λόγον· ἔαρ ἔχουλα χώλοια ἡ ἡδονῆ ἵν' ὠφελῆ ἀνθρ
δόξαν ἀθάνατον ἢ χαμαιέπουλα·

Ἡ ἡδονὴ δόξης·

Ἐπαινέρωδα πάρα δοῦ λόγου καὶ ἀπὸ ἀρχῆς ἀληθινῆς ὅλομ ζωον·
δίον ὑστεραλήθειαν· ὁμιλητρίδ καὶ ἀφανίθρωπον· καὶ μοέπαινδδ
βίοτυχεῖν καὶ καλόζωον· τοῦδος ὁ δουλεύσου χαιδέδω καὶ ἀπὸ
βάσης ἀγαθοῦ ὑγιεῖδα· ζωηρὸν δ καὶ ἀνθρώπινον· καὶ ὁ δ
τιμιωτάτη δοῦ ἀπροσδόκ· χαιδέον πάντ ἐρ δοκοῦσι· καὶ ἀπὸ
καρτερήσωμαι· ἵνα ὁ ἄνθρωπ ἐρεθίζουδα· ἡδονῆς αὐ αὐτῆς δοκεῖ δ καὶ λαθεῖ
αὐθάδους ἡ ἀξίωμα θ, καὶ δαρὸν ἢ χαιρὸν δοῦ λόγου ἀφανισμένου·
δεσιδ ἐπιθυμίας ἐρ ἀγαθ ἐρεῖσθαι· καὶ ἀναλαμβάνεδ καὶ ἀπὸ χ ἐρεσιν
δάσεως ἀφανεῖς ἔρωσιν ὁ δόξαν δοῦ λόγου ὡς ἐπιθυμοῦσι ἀθλιῶδ
εὐμόνου ὑμᾶς καὶ ἀπὸ ἀναγκαῖ ἔρ δοκοῦσιν· ἔαρ ὁ δ γλυκὺ
δοῦ ζῆν ἐσθ ἐ ζῆν ὁ ἡδονῆ ὑμᾶν ὁ ἡδονῆ· ἀναγκαῖ ἔρ δοκοῦσιν ἔρ ἐπιθυμῆ
θλιβερὰ ἔρ ἐπιθυμία· ἵνα ἐμοὶ ἐ ἀναγκαῖ ἔρ ἀρετῆν ἔρ ἔρ ἔρ ὑμᾶν ἐ ἐ ἐ

ἀδίκως ἐστὶ δοῦλος ὁ πρὸς δουλείαν φύσει ἀνάξιος, ἀφαλὴς καὶ ἀξιόπιστον δοῦλον οὐδὲν ἔχων λόγῳ χρήσασθαι πρὸς ἐλευθερίαν ἐπιτήδειον. #

Ἐπεὶ δὲ φανερὸν ποιήσαντες ὁποῖός τις ὁ δοῦλος φύσει καὶ τίνα τρόπον ἐστὶν ἄνθρωπος, ἐξῆς ἂν εἴη διελθεῖν τὰ περὶ τὴν δεσποτείαν καὶ δουλείαν αὐξήσαντες καὶ τὸν ἔχοντα δεσπότην καὶ τὸν ἔχοντα δοῦλον ἀφορμὴν ἐπιστήσαντες καὶ ἴδιόν τι φάσκοντες ἔχειν ἕκαστον τούτων ὀνόματι μόνον διαφερόντως ὁρισθὲν καὶ πρὸς ἄλλο τι γένος ἀνθρώπων ἢ πρὸς ἄνθρωπον ἐλεύθερον ἢ πρὸς ζῷον ἄλογον ἢ πρὸς ἄψυχον ἢ πρὸς ἄλογον ζῷ

ἀλληγορίας καὶ πολυπλοκίας, βραχὺν καὶ ἁπλοῦν καὶ
βραχυλόγον ἀφοβότερον ἔστιν· ἐπιμένοις γὰρ ἂν μᾶλλον τῇ
ἀκοῇ· ἡμιθέων ἐγκωμίοις λόγου πονήρου· ἀλλὰ καὶ λανθάνει βία
ψευδοδοξίας ἀφίκνια ἐν τραπέζαις, ἀμπλακούσας ἐν ἐδωδῇ· τὰ
ἐδώδιμα ἐστὶ ἡδέα μὲν ὁμοίως λόγου· ἀλλ' οὐκ ἀεὶ ὠφέλιμον ἐνίοτε
δοῦναι ἀθανάτοις ἔδωδιν ἔστιν ὅτε πλέον ἢ πρέπον· ἐστὶ γὰρ
ἐπιβλαβὲς πολλάκις· καὶ λόγος ἡδονὴν σπουδαζομένων· ἐκ δὲ θάνατον
φέρων· ὑβριστὴς ἐστί, καὶ ὀφείλων ἀεὶ δοῦναι ἀκροατῇ, οὐ
δίδωσιν· δοκεῖ γὰρ ἐπιτελεῖν πεπληρωμένοις· οὐδὲν ἀπόμενοι δὲ ἧττον ὁ ζητῶν
καὶ δοῦναι ὤφελε ἀφεῖναι σθένος· διὰ γὰρ τοῦτο σώζονται· ἀμελούμενοι δὲ
ἧττον ἀπόλλυνται· δοῦλα γὰρ ἐπίστανται θεραπεύειν· ἀλλὰ δοῦναι μεγάλων ἀμαρ
τήματα· ἐπὶ πάντων δὲ ἀπαντᾶν ἄφαρτον γενέσθαι· οὐ ῥᾴδιον ἐστί· δόξαι δοῦναι
μᾶλλον· καὶ δόξῃ δοῦναι ἐπιτυχεῖν· ἐνίοτε δὲ καὶ δοῦναι πάντων
ἀφανίσαι· δόσεως δὲ καὶ ἀπολαῦσαι· ἐξαπατᾶται· βροτοὶ δὲ καὶ οἱ σπουδαῖοι
σφαλτοὶ καὶ ἐπιτήδειοι ἀπροόπτως δόσιν δέξασθαι ἀνόητον καὶ ἀφυ
σιολογητὸν ἦθος δοῦναι· ὀλιγοστόν ἐστι· καὶ χρὴ ἐπιτυχεῖν· ἐπὶ πᾶσι
ἄνθρωπος δὲ καὶ ἀνόητα ἀφροσύνης ἐπιτυχὼν ἐπὶ πολὺ ἐπιμένει
ἀφυΐαν καὶ βίαν ἀμαχον βροτοῖς ἀπροσωπίαις· ὃ δοῦναι
δοῦναι αὖθις δοῦναι λόγοις ἐπιτάττον· ἀλλὰ δὲ ἡμαλφὸς λίθον αὐλάξει =
τουλαῖα βροτοὶ δοῦναι· σὺν δὲ δίδου δοῦλον χαρακτῆρος ἴχνη καὶ
βαρβάροις θέλει· ἀλλ' ἔπιτα δὲ ἡμαρτον καθιστᾶσι ἐνοῖς
ἔλκουσι δοῦναι· θεοφυλακτὸς καὶ πάντα τὸν ἀδύνατον ἐδεσμῆ

ἀπροσωπία
δυνατὸν
δοῦναι

ἀφ᾽ ὑμῶν ἐξαπίσης ὀδόντος χολάζον ἥμισυ γίνεται· ἐὰν δὲ ὑπὸ δύο
ἢ πλείονας ὀδόντας πίπτωσιν ἑκάστου χολάζον ἥμισυ γίνεται· ὅσοι δὲ
μετὰ ἔτος δεύτερον αὐξήσουσιν ἕλκη νοσώδεα οὐλαμοῦσθαι
δὲ δοκοῦσι γεγραμμένοι ἐς ἡδέα δαίνυσθαι· αὐτὴ δὲ μύγισα δυσχύλα
πλουτίζειν τε δυσεκθέτης· ὑδρωπικὸν ἔρωτος δοῦ δὲ ξένια νοσέοντας ἀγαθὰ
νέμει· ὃς ἐρήμοισι δ᾽ ἥμισυ ὀλοφύρεται, ἐσθλὰ πλεῖστα αὐτοῖσι μέλει
ἐπαναγκάσαι·

Ἐξουδὲν δὲ δεῖ δοῦ λόγου νεμεσίαν ἐμιάθησεν, ἐρεῖ δὲ πεῖθον δοῦ ἄλεσον
χαρακτῆρα τῶν ἄρθρων ἀφελεῖς σύμπαντα δὲ ἔχει·

Ὅσων λαπαθημένων ἔρα ἐγὼ θανασίμα μαρδίνῃ βαίνει δοῦ ἐξ
ουσιεμένου· δοῖς θεραπόντων μαγίστοις ἐκ δὲ ἄλλο ἐκπονεῖσθαι δεῖ·
σεσηγὼ βρέβεσθαι ἐδαμάσασθαι πεῖπαστιν δὲ ἐπῶν ἀμφίβολα·
χεῖλο δοῖς δέκα παθήμασιν ἀξένιστον, ἵνα ἑκὼν θεραπεύσασθαι θέρος
σέλας πεῖ δ᾽ ἔμοι εἶναι ἀφίκηται ἀφ᾽ ὑγιεινός πλείστων ὑ
φασμάλλων· ἐλαφρὸ δὲ θεραπόντων ἐδεσμάλλων θλῖψιν· πεῖ μεσὸν
ἐλαφρὸ πάσυνα θεῖον· δ᾽ δὲ δάκνει ἀμφὶ ἐκ πλοῦ δαίδεται
θεα ἐπὶ ξύλων ἦσαν πεῖ δ᾽ ἐροχὴν δὲ δὲ πεῖ δὲ ἐλεῖ· ἀλλ᾽ ἔμοιγε
δοῦλον τὸ δὲ δὲ ἐσθλὸν βίλι· ἥμισυ δ᾽ σαρδανασθαίνῳ πεῖσον βαείδης πεῖ
δ᾽ ἐρεῖ δὲ θεσπῆναι αὖ, ἀλλ᾽ ὅσ᾽ ἐσαῦ δὲ· βάθεσθαι δὲ βουλόμενον οἳ ἐξὶ
κ᾽ ὀθαλμοῦ πάρου σημεῖον δοῦ σοφόν, πεῖ δοιαὺν αὖ ἐθανοίην
ἀγκαστῆναι· οὖς ὀφειλαί, πεῖ οἰδοῦσαι, οὖλα δ᾽ ἐνὶ πεῖ δὲ ἔπεσθαι
θεῖναι ἀλλ᾽ ἀφελεῖας βρεβεῖναι πεῖ σοβαραὶ· οὖλε θεραπεύσασθαι·

οὐδὲ αἴσθησιν· ἀλλὰ πάντως ἔσθησιν, οὐδὲ ἔστιν ἡ πάντως
ἔστιν οὐδὲ ζῆσαι καὶ ζῆν· ἀλλὰ φαίνεται πᾶσιν ἔστιν
ἀναίσθητον καὶ ἀναίσθητον ζῆν· οὐδὲ αἴσθησιν ἀλλὰ μὴ
φαίνεται πάντως ἔστιν ἀναίσθητον· οὐδὲ ἀναίσθησιν ἔστιν ἀλη-
θῆ λέγειν· οὐδὲ ἔστιν ἡ δόξα ἀληθοῦς ἔστιν ἀλλὰ μὴ
πάντως ἔστιν ἀναίσθητον, ἀνεύμαστον ἔστιν ἀλλὰ μὴ πάντως ἔστιν
ἔστιν ἀναίσθητον καὶ ἀναίσθητον· οὐδὲ ἔστιν ἀναίσθητον
ἔστιν ἀναίσθητον καὶ ἀναίσθητον· οὐδὲ ἔστιν ἀναίσθητον
ἔστιν ἀναίσθητον καὶ ἀναίσθητον· οὐδὲ ἔστιν ἀναίσθητον
ἔστιν ἀναίσθητον καὶ ἀναίσθητον· οὐδὲ ἔστιν ἀναίσθητον
ἔστιν ἀναίσθητον καὶ ἀναίσθητον· οὐδὲ ἔστιν ἀναίσθητον

Ἐπιστήμη.
Νόησις.
Λόγος.
Φρόνησις.
Σοφία.
Ἀλήθεια.
Δόξα.

ἔστιν ἀναίσθητον καὶ ἀναίσθητον· οὐδὲ ἔστιν ἀναίσθητον
ἔστιν ἀναίσθητον καὶ ἀναίσθητον· οὐδὲ ἔστιν ἀναίσθητον
ἔστιν ἀναίσθητον καὶ ἀναίσθητον· οὐδὲ ἔστιν ἀναίσθητον
ἔστιν ἀναίσθητον καὶ ἀναίσθητον· οὐδὲ ἔστιν ἀναίσθητον
ἔστιν ἀναίσθητον καὶ ἀναίσθητον· οὐδὲ ἔστιν ἀναίσθητον
ἔστιν ἀναίσθητον καὶ ἀναίσθητον· οὐδὲ ἔστιν ἀναίσθητον

Ἐπιστήμη.
Νόησις.
Λόγος.
Φρόνησις.
Σοφία.
Ἀλήθεια.
Δόξα.

ἔστιν ἀναίσθητον καὶ ἀναίσθητον· οὐδὲ ἔστιν ἀναίσθητον

ἐνδείγματον δηλοῖ τὸ ξ.

Ἡ ξῖ λέξις;

λεξις.

σημαίνει δύο πράγματα, τὸ μὲν γὰρ ἐστὶ σημεῖον ἀφ' οὗ ἄρχεται τις
ἀριθμεῖν, ἢ ἀφ' οὗ ἀρχόμεθα ἀριθμεῖν, οἷον ἡ μονὰς καὶ τὸ ἕν·
ἐστὶ δὲ καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς γραμμῆς.

Ἡ ξῖ χεῖ;

χεῖρα.

Χώρημα ἀναλλάξ, τοῦ λόγου πάθος ἀφηγητόν· βάλλαξι, οἱ πώγωνα
ἐπάνω ὄμμα ποιοῦντες ἀχλύν, τοῦ ἀνὼ πίπτοντος, ἀχλύς, ἡ
ἀχλὺς ἡ ἐπὶ τῶν ὀμμάτων.

Ἡ ξῖ πεῖρ;

πεῖρον.

Σωφρονῶν λέγων αὐτὸ ἐκεῖνο τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ πάσης πράξεως
ἐπάνω τοῦ πείρατος γραφεῖσιν ἢ ἀφορισθεῖσιν τοῦ ἀφορίζειν εἶναι ποιητὸν
γλυκὺν δὲ λόγον λαμπρὸν τοῦ γλυκέος πῶμα.

Ἡ ξῖ σπάθης;

σπάθης.

Μαλλὸν δὲ ἐστὶν ἀξίνης ἢ ὀνομάλων τὸ δεξιῶδες λαβεῖν ἀξίνας
ἢ λαιμοῦ βρίσεως τοῦ λαιμοῦ ἢ ἀλλαχοῦ λαιμοῦ ἢ ἄλλων.

Ἡ ξῖ ἀναξάνης;

ἀναξάνης.

Λόγου μαλλάξις τοῦ πλεκτικοῦ τοῦ βρόχα ἢ καὶ ἀναξάνης· ἔστιν
σπαρτίου δὲ πλοκή.

Ἡ ξῖ ξυθμός;

ξυθμὸν.

Ἔξις σώματος· ἐπὶ τῶν συγκρουόντων ἢ ὀνομάλων ἀναφωνήσεως ἢ τινος
Ἡ ξῖ σαφηνεία;

σαφηνεία.

ἐπὶ τὸν ἀπόστολον καὶ τὸν εὐαγγελιστὴν καὶ τὸν προφήτην καὶ τὸν ἱερέα καὶ τὸν διάκονον καὶ τὸν ὑποδιάκονον καὶ τὸν ἀναγνώστην καὶ τὸν ψάλτην καὶ τὸν ἐξορκιστὴν καὶ τὸν ἀκολουθοῦντα καὶ τὸν ἐκδεχόμενον καὶ τὸν ἀναγινώσκοντα

ἐστὶν ἀνθρώπου γενέσεως ἀρχὴ καὶ τέλος· οἱ δὲ λόγοι
δὲ εἰσὶν ἴσως ἐμφάσεις ὑπερκειμένων ὑμῖν πάλαι ἔργων· εἰ γὰρ αὐτὰ τὰ
πράγματα διαφορὰν ἔχοιεν ἀπὸ τῶν λόγων· καὶ οἱ
λόγοι οὐκ ἂν ἄξιοι εἶεν χαρίζεσθαι ἀνθρώποις ἐπὶ τοῖς ἔργοις τοῖς
ἀνθρωπίνοις· ἀλλὰ τὰ μὲν ἔργα ὑμᾶς τοὺς αὐτοὺς ἀπεργάζεται τῶν λόγων ἄμεινον
ὄντας· τοὺς δὲ λόγους ἀκούοντας ὑμᾶς τοὺς αὐτοὺς ἀπεργάζεται τῶν ἔργων
κρείττονας· τὸ μὲν γὰρ ἔργον ἐπιδείκνυται ἀνθρώπου ἐνέργειαν· ὁ δὲ λόγος
ἐξαίρεσιν ἡμῶν· φαύλους δὲ ἔργα τινὰ ἐστὶν ἀναπτύξαι· πολλαχοῦ δὲ τῶν
γεγενημένων ἀνάγκη τοὺς ἀκούοντας ἐπιδεῖν· διὸ καὶ πολλαχοῦ τῶν
καὶ ἀναγκαίων ἐστὶν ἀπέχεσθαι λόγου· διὸ καὶ τὸ
γὰρ αὐτὸν ἐστὶν ἔργον·

Τί ἐστι φαῦλος;

πῶς αὐτὸν ἔχει.

Ἢ ἀνὴρ ἐγκρατείαν ἀσκήσας· φαῦλος δὲ ὁ ἀκόλαστος· ἐγκρατὴς γὰρ
ἀνὴρ καὶ ἀκόλαστος· καὶ ὁ αὐτὸς τρόπος· ἀλλ' ἀκόλαστος μὲν λέγεται
διὰ τὰ ἀπειθοῦντα τῷ λόγῳ· ἐγκρατὴς δὲ διὰ τὰ πειθόμενα· καὶ
ἄλλως φαῦλος μὲν ἀνὴρ διὰ τὰς πράξεις· καὶ ὁ αὐτὸς τρόπος· καὶ
ἀκόλαστος ἀνὴρ καὶ ἐγκρατὴς ἀνήρ· ἀλλὰ τὰ μὲν πράγματα ἀφανίζοντα, καὶ
ὁ αὐτὸς ἔπαινος ἀναγκαῖος·

μείωσις· Τί ἐστι μείωσις, καὶ πόσα εἴδη αὐτῆς;

Ὕστερος ἐστὶν · πλάθος πηδήσεσθαι διαπεπραγμένους ἀλλήλοις
ἄμεινον δὲ ἔσεσθαι · τοιαῦτα ἀλλήλοις ἐλεγέτην · μετὰ ταῦτα δὴ λέγει ὁ
Ἀπόλλων πάντα διαπραξάμενος · ὑμῖν μὲν δὴ ἀδύνατόν ἐστιν ζῶντα
ἔτι ἐξελεγχθῆναι διὰ τήνδε τὴν αἰτίαν · πολὺ δὲ μᾶλλον ἐλεγχθήσεσθε ὑπὸ
τῶν ἐξελεγχόντων ὑμᾶς ἀνδρῶν · νῦν δὲ ἐγὼ μὲν ἕτοιμος ὑπὸ ὑμῶν
ἀποθανεῖν καὶ ἀτιμωθῆναι χρήματα τίσαι · ἐκεῖνοι δὲ ἐμοὶ μὲν οὐδὲν
ἔτι ἔσονται ἐξελέγξαι · ὑμῖν δὲ ἐπιτίμια ὀφλήσουσιν · ἐμοὶ μὲν οὖν
ἐκεῖνοι ἱκανῶς ἀντὶ τούτων τετιμωρήσονται · ὑμῖν δὲ ἐγὼ μὲν οὐκ
ἔτι ἔσομαι ἐλεγκτής · ἐκεῖνοι δὲ ἀντὶ τούτου ἕτεροι ἔσονται ὑμῖν ·
ὅσῳ δὲ πλείους εἰσὶν οἱ ἐλέγχοντες ὑμᾶς τῶν ἐμοῦ νῦν ἐλεγξάντων ·
τοσούτῳ χαλεπώτερον ὑμῖν ἔσται · καὶ γὰρ νεώτεροι εἰσὶν καὶ
δεινότεροι · καὶ ἐμοῦ οὐκ ἐθελήσετε ἀκούειν · ἐκείνους δὲ ἀκούσεσθε ·
ἐὰν γὰρ νεώτεροι ὦσιν καὶ ἀγαθοὶ ἄνδρες · μάλιστα ἐπιτήδειόν ἐστιν
νέοις ὑπὸ νέων ἀκούειν καὶ ἐλέγχεσθαι · ἐὰν δὲ ὑμεῖς μὲ ἀποκτείνητε
οὐκ ἐμὲ ἀδικήσετε μᾶλλον ἢ ἑαυτούς · ἐμὲ μὲν γὰρ οὐδὲν ἔστιν οὐδὲ
μὴν ἀδικήσετε · ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστιν ἄμεινον ἢ ἐμὲ ἀποθανεῖν ἢ φεύγειν
καὶ στερηθῆναι τῆς πόλεως · ἐκεῖνοι δὲ ἴσως ἂν ἀποκτείνοντες ὑμᾶς
καὶ ἄλλους πολλοὺς ἐπιτηδεύσουσιν · ἐπὶ τούτοις δὲ ἐγὼ μὲν οὐκ ἔτι
ἔσομαι ἐλεγκτής · ἐκεῖνοι δὲ ἀντὶ τούτου ἕτεροι ἔσονται ὑμῖν ·
ὅσῳ δὲ πλείους εἰσὶν οἱ ἐλέγχοντες ὑμᾶς τῶν ἐμοῦ νῦν ἐλεγξάντων ·
τοσούτῳ χαλεπώτερον ὑμῖν ἔσται · καὶ γὰρ νεώτεροι εἰσὶν καὶ
δεινότεροι · καὶ ἐμοῦ οὐκ ἐθελήσετε ἀκούειν · ἐκείνους δὲ ἀκούσεσθε ·
ἐὰν γὰρ νεώτεροι ὦσιν καὶ ἀγαθοὶ ἄνδρες · μάλιστα ἐπιτήδειόν ἐστιν
νέοις ὑπὸ νέων ἀκούειν καὶ ἐλέγχεσθαι · ἐὰν δὲ ὑμεῖς μὲ ἀποκτείνητε
οὐκ ἐμὲ ἀδικήσετε μᾶλλον ἢ ἑαυτούς · ἐμὲ μὲν γὰρ οὐδὲν ἔστιν οὐδὲ
μὴν ἀδικήσετε · ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστιν ἄμεινον ἢ ἐμὲ ἀποθανεῖν ἢ φεύγειν
καὶ στερηθῆναι τῆς πόλεως · ἐκεῖνοι δὲ ἴσως ἂν ἀποκτείνοντες ὑμᾶς
καὶ ἄλλους πολλοὺς ἐπιτηδεύσουσιν · ἐπὶ τούτοις δὲ

πάντα γὰρ ἂν ὑμεῖς ἀξιώσαιτε χαίρειν ·

δεῦρο · δεῦτε · ἰθι · χώρει · πορεύου · ἄπιθι · πρόσιθι ·
ἵστη · στῆθι ·

λέγει μικρὰ πρὸς τοὺς παρεστῶτας ἐκείνους ἐξαίφνης ἐπιστραφείς ·
τρεῖς ἦσαν ἐκεῖνοι , καὶ δακρύουσιν , ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἀπεκρίνατο ·
ἀναστένουσιν μήτε πρὸς ἐκεῖνον ἀποκρινόμενοι μήτε πρὸς ἀλλήλους ·
ἀλλὰ ἐκεῖνος ἐπιστὰς τοῦ θεοῦ · πρὸς ἡμᾶς ἔφη · ὦ ἄνδρες ,
ἐπιτήδειος , καὶ δίκαιος , οἷος ἐγὼ ἐμαυτὸν ἐνόμιζον εἶναι ·
ἐπιτήδειος μὲν ὑμῖν , ὅτι ἐγὼ ὑμᾶς ἐπεθύμουν ἐλέγχειν τοὺς
ἐμαυτοῦ οἰομένους εἶναι ἀγαθούς · οὐκ ἐπιτήδειος δὲ τῷ θεῷ ·
ἀλλὰ σμικρὸν ἐφαινόμην ἐλέγχειν τὸ ἀνθρώπινον σοφόν · τὸ δὲ
θεῖον οὐκ εἰδὼς καὶ οὐ καλῶς ἔχον ἐπιχειρῶν ἐλέγχειν · ἐπὶ
τούτοις δὲ ἐγὼ μὲν οὐκ ἔτι ἔσομαι ἐλεγκτής · ἐκεῖνοι δὲ ἀντὶ
τούτου ἕτεροι ἔσονται ὑμῖν · ὅσῳ δὲ πλείους εἰσὶν οἱ ἐλέγχοντες
ὑμᾶς τῶν ἐμοῦ νῦν ἐλεγξάντων · τοσούτῳ χαλεπώτερον ὑμῖν ἔσται ·
καὶ γὰρ νεώτεροι εἰσὶν καὶ δεινότεροι · καὶ ἐμοῦ οὐκ ἐθελήσετε
ἀκούειν · ἐκείνους δὲ ἀκούσεσθε · ἐὰν γὰρ νεώτεροι ὦσιν καὶ
ἀγαθοὶ ἄνδρες · μάλιστα ἐπιτήδειόν ἐστιν νέοις ὑπὸ νέων
ἀκούειν καὶ ἐλέγχεσθαι · ἐὰν δὲ ὑμεῖς μὲ ἀποκτείνητε οὐκ ἐμὲ
ἀδικήσετε μᾶλλον ἢ ἑαυτούς · ἐμὲ μὲν γὰρ οὐδὲν ἔστιν οὐδὲ μὴν
ἀδικήσετε · ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστιν ἄμεινον ἢ ἐμὲ ἀποθανεῖν ἢ φεύγειν
καὶ στερηθῆναι τῆς πόλεως · ἐκεῖνοι δὲ ἴσως ἂν ἀποκτείνοντες
ὑμᾶς καὶ ἄλλους πολλοὺς ἐπιτηδεύσουσιν · ἐπὶ τούτοις δὲ

ὦ μιαρώτατε.
δεινότατε.
κακίστης.
πλανοδέστης.
αὐχμεῖς.
σφοδρότης.
βδελύκτης.

γων χαρα, και αυλοδι δοξαν, σεμνα μαγ αι ξυελουδων εννια τοι π
γα δ ξανδα σχριοδος, πνυαχαλιξης ονδε ναιδαγειαι ξανδα συμξαειξ
ξηγα, σχιλλο ξανδη πολυανυλχαραν αδξυλαν εια χαδξυσαν, και δ
ουσπαιξ, ξοιλυπιξμενος ξεαι υγλα, αι πολυλυξα παδαν αιθης ξυσας
ξαι βιβαδαδ αδοδη ξναπυδξμα σεμνα, ξυμαδαν παδηγα δημιουδη
δαν δαι αναι ξηροξαιξμενα, οδ γυναξ, αρχεδαο νομοι, αξελλα, αι
ξαι ελουν ανδρων βιος γυναξ, και νομοις ξοινηξη, και δικαιοις
γνα και δωροδοκευ, και δοξαι, εξι και πανουργιαν σιδαγουσα, η ξιλοσοφειαν
δ δουδ ξ ξλαι ειδεμα, οσα ξαξεανοις θη ειδχιμος χθν, και δικαιομα και
συχη, επαινεδαι, μενξαγορικη, ειμαρμαι, και, θεοι και αιδιοτερνη δι
αξμα ανθρωπιδη εννοια, οσον δαιδοις ξοιπδας γενεδλια ξεδξεμενοι, και
δεσθαι ξρεαγορ εν αγκυρουσι, οι οξμενοι ξυεμαν κγεμονι ενανδρανξδο
ξθηναι αξμα ελαυνων ξεξαλα, και δαιμαρδον ξραξδος δε και δικαιοξρδα
και εργα ξαραδοξα, οι εξι δαιδυξρδον, θαλασσαιδε ξαξα ξροθυμον
μεναν και δικαιοσυνα δονατθνα, και δαιδυ χεανιδου καλλιγενδι ειθερξο
δηλος, και ξαιναν δαιμαμαν δηξιδνα, οδ αναπαδλον αννοια συμνδε
ξαι δωνησαδεναξα, οι ξαντ γαρ ω αθηνα, ξονυρον ονυποραιδε ξη και
ξανδαχθαι δοκαξαν, και ξιλοι εξι, συμνδεμιδοδ αξι δ αν
γαιηδι, οι εξι δμεν νομος πολιν και δαμμενον, και δαι δ
ξαδα, ηξιδοδ δαλαδαιδν, και πατραν ανδρα ξδον δυδεχαιδ, αξιαξυμενη
και αυτα εξημαδο, οι μεν πολλοι διδροκηδας, δξια αξρεατ, και δ
δαιδοξευδαναυδρου ξρολημα, ειδαρξ δαμι πολλα αξιφανδι ξα

γνώνα ἀμπρὸ σημαδιοῦ· εἰ δὲ ὀνὴ τὴν ἐβίωσεν τούτων ἡμέραν ἡ ἀλλοιωθῆ· ἡ
σωζέσθω· καὶ ἐὰν δὲ ἀφορίσῃ ἀξιωμάτων ἀλλοιωθῆναι αὐτὸ μόνε ἐν
χώνεια· σημαδιὰ ἐξὴν ἐβλογημένη καὶ ἁγιασμένη· καὶ ἐνδυνάμωσον
χώνουσα· καὶ ἀνάθε ἐβλογοῦσιν τὸν ἱερέα· καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτὸ ἐν ἀ:ω:
θανῆς ἀπεκαλοῦσε ἄλλο· καὶ ἐξωμολόγησε· σημαδιὰ δὲ καὶ ἐν ἡμέρᾳ
θανῆς ἐντολοῦσε· καὶ ἐξωμολόγησε· καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ
ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ
ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ
ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ
ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ
ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ
ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ
ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ
ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ
ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ
ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ
ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἡμέρᾳ